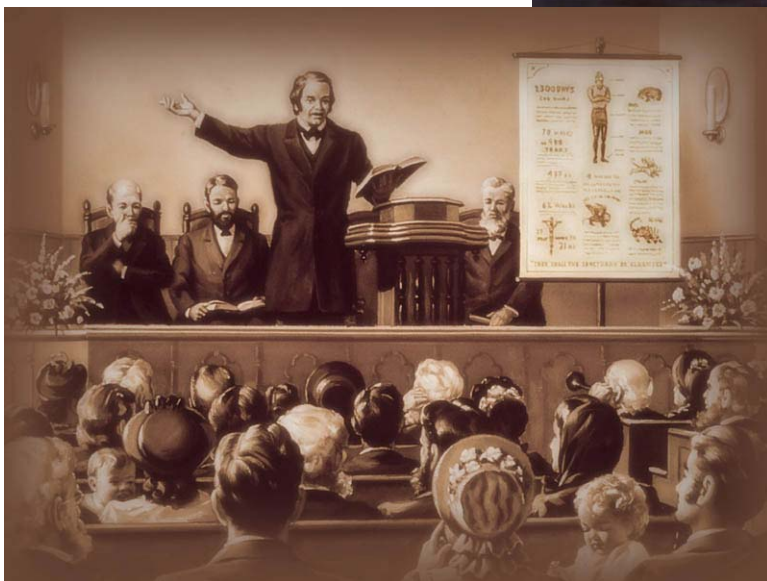

De Profetische Gave

in de Schrift

en in de Adventgeschiedenis

EGW Notities

bij de Studiegids voor de Volwassen

Sabbatschool

januari-februari-maart 2009

Inhoud

Literatuurlijst – Afkortingen	3
Inleiding	4
Literatuurlijst – Afkortingen	4
Inleiding	5
1. Hemelse manieren van communicatie	6
2. De profetische gave	9
3. Geestelijke gaven en profetie	13
4. De gave van profetie en Gods laatste gemeente	16
5. De Inspiratie van de Profeten	20
6. Toets der profetie	23
7. Het werk van de profeten	27
8. De autoriteit van de profeten	30
9. De integriteit van de profeten	34
10. De boodschap van de profeten	37
11. Uitleg van de profetische geschriften	41
12. De zegen van de profetische gave	44
13. Vertrouwen in de profetische gave	49

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.
Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.
Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

© Dec. 2008

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,
iwijngaarde@hotmail.com

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, met de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

Literatuurlijst – Afkortingen

~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MR	Manuscript Releases
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
1Red	Redemption Or The First Advent of Christ With His Life and Ministry
2Red	Redemption: or The Temptation of Christ -in- The Wilderness
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AUCR	Australasian Union Conference Record
AUG	Atlantic Union Gleaner
BEcho	Bible Echo
BTS	Bible Training School
CC	Conflict and Courage
CH	Counsels on Health
COL	Christ's Object Lessons
CT	Counsels to Parents, Teachers and Students
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
FLB	The Faith I Live By
FW	Faith and Works
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
HL	Healthful Living
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
LHU	Lift Him Up
Mar	Maranatha
Messenger	The Messenger
ML	My Life Today
MM	Medical Ministry
OHC	Our High Calling
PC	The Paulson Collection
PH~	Pamphlets (PH123)
PK	Prophets and Kings
PP	Patriarchs and Prophets
PrT	The Present Truth
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
SSW	Sabbath School Worker
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
UL	Upward Look
YI	Youth's Instructor

Inleiding

De onderwijzing over Christus in het evangelie is in volmaakte harmonie met de onderwijzing over Christus door de profeten in het Oude Testament. De profeten spraken als de boodschappers van Christus in het Oude Testament op dezelfde wijze als de apostelen een stem gaven aan Zijn boodschappen in het Nieuwe Testament, en er zijn geen tegenstellingen tussen hun onderwijzingen. Maar satan heeft altijd zijn best gedaan en werkt nog steeds met al zijn misleidingen van ongerechtigheid om het Woord van God te ontkrachten. Hij zoekt ernaar om geheimzinnig te maken wat simpel en duidelijk is. Hij heeft veel ervaring in dit werk. Hij kent het karakter van God en door subtiel te werk te gaan, houdt hij de wereld gevangen. Het was door het woord van God te ontkrachten dat de zonde de wereld is binnengekomen. Adam geloofde de leugens van satan en door diens foutieve uitleg over het karakter van God, is Adams leven veranderd en vernietigd. Hij was ongehoorzaam aan het gebod van God en deed juist datgene wat God had gezegd dat hij niet moest doen. Door ongehoorzaamheid is Adam in zonde gevallen. Als hij de test had doorstaan en trouw was geweest aan God, dan zouden de vloedgolven van ellende niet over onze wereld zijn gekomen.

-1SM 345

Heiligmaking is geen emotie, maar een hemelse principe, dat alle hartstochten en verlangens onder controle van de Heilige Geest brengt. En dit werk wordt gedaan door onze Heer en Heiland. Een opwekking van ware godsvrucht onder ons is de grootste en meest urgente van al onze noden. Ernaar te zoeken zou onze eerste prioriteit moeten zijn. Er moet een ernstige inspanning gepleegd worden om de zegen van de Heer te ontvangen, niet omdat God niet gewillig is om het aan ons te geven, maar omdat we onvoorbereid zijn om het te ontvangen. Onze hemelse Vader is meer gewillig om ons de Heilige Geest te geven dan aardse ouders goede gaven aan hun kinderen. Maar het is ons werk om, onder belijdenis van zonden, verootmoediging, schuldbekekenis en ernstig gebed, de voorwaarden te vervullen die God stelt waarop Hij beloofd heeft om de zegen te geven. Een opwekking kan alleen verwacht worden in antwoord op gebed. Als het volk verstoken is van God Heilige Geest, kunnen zij de prediking van het woord niet waarderen, maar de kracht van de Geest raakt hun harten aan, en dan missen de verhandelingen die gebracht worden, hun uitwerking niet ...

Er is niets dat satan meer angst inboezemt dan dat het volk van God de weg vrij zal maken door elk obstakel te verwijderen, zodat de Heer Zijn Geest kan uitstorten over een kwijnende kerk en een onboetvaardige gemeente. Als satan de kans krijgt, zal er nooit meer een andere opwekking plaatsvinden, groot of klein, tot het einde der tijd. Maar we zijn niet onwetend over zijn sluwheid. Het is mogelijk om zijn macht te weerstaan. Wanneer de weg is vrijgemaakt voor de Heilige Geest van God, zal de zegen komen. Satan kan niet voorkomen dat een uitstorting van de zegen neerdaalt op Gods volk, net zo min als hij de hemel kan sluiten zodat het niet meer regent op aarde ... We leven in de grote dag der verzoening, en onze zonden gaan ons door belijdenis en berouw voor in het Oordeel. God aanvaardt nu geen tamme, geestloze getuigenis van zijn predikanten. Zulk een getuigenis is niet de tegenwoordige waarheid. De boodschap voor deze tijd moet gezond voedsel op gerechte tijd zijn om de gemeente van God te voeden. Maar satan heeft ervoor gezorgd dat de boodschap geleidelijk aan van haar kracht is beroofd, opdat het volk niet voorbereid zou zijn om te kunnen staan op de dag van de Heer.

In 1844 is onze grote Hogepriester het heilige der heilige van het hemelse heiligdom binnengegaan om daar het werk van het onderzoekend oordeel te

beginnen. De gevallen van de rechtvaardige doden zijn aan God voorgelegd. Wanneer dat werk gedaan is, zal het oordeel over de levenden worden uitgesproken. Hoe kostbaar en belangrijk zijn deze plechtige momenten! De zaak van elk van ons komt aan de beurt in de rechtszaal van de hemel. We worden individueel geoordeeld naar de daden die wij in het vlees hebben verricht. In de typische dienst, werd, toen het werk van verzoening werd uitgevoerd door de hogepriester in het heilige der heiligen, van het volk verwacht dat zij hun zielen verootmoedigden voor het aangezicht van God en hun zonden beleden, opdat die verzoend en weggedaan zouden worden. Zal er minder geëist worden van ons in de antitypische dag der verzoening, als Christus in het heiligdom boven voor Zijn volk pleit en het laatste, onomkeerbare besluit over elke zaak zal worden uitgesproken?

Wat is onze situatie in deze vreesachtige en plechtige tijd? O wat een trots heerst er in de kerk, wat een hypocrisie, wat een misleiding, wat een liefde voor mode, lichtzinnigheid en vertier, wat een verlangen naar macht! Al deze zonden hebben het verstand verduisterd, zodat de eeuwige dingen niet zijn waargenomen. Zullen we niet de Schriften onderzoeken, opdat we weten waar we staan in de wereldgeschiedenis? Zullen we niet verstandig worden ten aanzien van het werk dat op dit moment voor ons wordt verricht en de houding die wij als zondaars zouden moeten aannemen, terwijl het werk van verzoening gaande is? Als we enig belang hechten aan de verlossing van onze zielen, dan moeten we een besliste keuze maken. We moeten de Here zoeken met waarachtige verootmoediging; onze ziel moet volkomen gebroken zijn als we onze zonden belijden, zodat ze kunnen worden vergeven.

We moeten niet langer vertoeven op betoverde grond. We naderen met rappe schreden het einde van de genadetijd. Laat elke ziel zichzelf onderzoeken: Hoe sta in tegenover God? We weten niet hoe snel onze namen op de lippen van Christus zullen liggen en er over onze zaak zal worden beslist. Wat, O, wat zal het besluit zijn! Zullen we gerekend worden tot de rechtvaardigen of zullen we geteld worden bij de slechten?

Laat de gemeente opstaan en haar afvalligheid belijden voor het aangezicht van God. Laat de wachter ontwaken en een zeker geluid op de bazuin geven. Het is een besliste waarschuwing die we moeten verkondigen. God gebiedt zijn dienstknechten: Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend en het huis van Jakob zijn zonden." (Jesaja 58:1) De aandacht van het volk moet gevangen worden. Zolang we daarin niet slagen zullen alle inspanningen voor niets zijn. Ook al zou een engel van de hemel naar beneden komen en tot hen spreken, zijn woorden zouden niet meer kunnen doen dan als ze gesproken werden in de koude oren van een dode. De gemeente moet tot actie gewekt worden. De Geest van God kan nooit binnenkomen als ze de weg niet vrijmaakt. Er moet een ernstig harteonderzoek plaatsvinden... we moeten onszelf verootmoedigen onder de machtige hand van God. Hij zal verschijnen om de trouwe zoekers naar waarheid te troosten en te zegenen.

Het werk ligt voor ons. Zullen we aan het werk gaan? We moeten snel te werk gaan, we moeten onvermoeibaar voorwaarts gaan. We moeten ons voorbereiden op de grote dag van de Heer. We hebben geen tijd te verliezen, geen tijd om ons bezig te houden met zelfzuchtige doelen. De wereld moet gewaarschuwd worden. Wat zijn we persoonlijk aan het doen om het licht aan anderen te brengen? God heeft aan iedereen een werk te doen gegeven. Iedereen heeft zijn deel te doen, en we kunnen niet nalatig zijn in dit werk, tenzij ten koste van schade aan onze eigen zielen.

De Geest was niet en wordt nooit gegeven om boven de Bijbel geplaatst te worden. Want de Schriften geven duidelijk aan dat het woord van God de standaard is waaraan elke leer en elke ervaring getoetst moet worden.

Sabbat 27/12 (Om de Vader te openbaren; Hebreëen 1:1,2)

Sprekend over de inspiratie van de Heilige Geest, zegt de apostel Paulus over Christus: "Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatste der dagen tot ons gesproken in de Zoon, ...Heb 1:1-3)

Christus heeft zichzelf bekleed met de titel van autoriteit en zijn aanspraak bevestigd op onze volledige dienst en trouw aan Hem. "Gij noemt Mij Meester en Here, zei Hij, en gij zegt dat terecht, want Ik ben het." (Johannes 13:13) Had ooit iemand anders dan God in het vlees zulk een aanspraak geuit, dan was het hem tot godslastering geweest in de hemelse hoven. Maar Christus heeft geen valse aanspraken gemaakt. Hij was inderdaad een met God. Hoe langzaam van begrip moeten de discipelen niet zijn geweest dat zij vroegen: "Toon ons de Vader en het is ons genoeg." (Joh 14:8)

Dit nu is het eeuwige leven," verklaarde Jezus, "dat zij U kennen de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt." (Joh 17:3) Deze woorden hebben grote betekenis. Het is alleen door Christus te kennen dat we God kunnen kennen. De gezondene van God roept ons op om te luisteren naar deze woorden. Het zijn de woorden van God en we zouden er acht op moeten slaan, want door deze worden we geoordeeld. We kunnen de reddende kracht van Christus kennen om de woorden in praktijk te brengen, als we levend gemaakt zijn door de geestelijke kennis. Christus kwam naar de wereld om de Vader te openbaren. Wat een geduld, wat een medelijdende tederheid, wat een goddelijk medelijden, wat een doelgerichte kracht heeft Hij geopenbaard! Hij heeft niet gefaald en is niet ontmoedigd geraakt. Hij was de belichaming van reinheid en Zijn liefde kent geen vergelijking. Bij elke stap heeft Hij zelfverloochening en zelfopoffering in praktijk gebracht. In Zijn dood was Hij de openbaring van de verzoening tussen God en mensen. Door onze natuur op zich te nemen, heeft Hij zichzelf voor alle eeuwigheid aan ons verbonden. Hij is onze vertegenwoordiger en hoofd. Hij vertegenwoordigt onze soort bij God, waar Hij nog steeds en voor altijd onze menselijkheid in zich draagt. Hij pleit bij de Vader voor de volmaakte gerechtigheid van allen die Hem aanvaarden ...

De zondaar moet Jezus zien zoals Hij is, vol genade en waarheid. Hemelse vrede zal gevoeld worden door hen die Hem kennen, die hen eerst heeft liefgehad; die is uitblinkend boven tienduizend is en alles aan hem is bekoorlijkheid (Hooglied 5:10, 16). Elke geringste twijfel zal weggevaagd worden. Hun harten zal branden met het vuur van goddelijke liefde en hun karakters zullen veranderd worden.

-ST Jan 27, 1898, al. 4,7-9,14; AUG 8-26-03; RH 11-8-98; YI 9-29-92

Zondag 28/12 (In den beginne; Genesis 3:8)

Toen Adam uit de hand van de Schepper kwam, droeg hij in zijn fysieke, mentale en spirituele natuur de gelijkenis met zijn Maker. "God schiep de mens naar Zijn gelijkenis" (Genesis 1:27), en het was Zijn bedoeling dat hoe langer de mens zou leven, hoe meer hij de heerlijkheid van Zijn Schepper zou weerspiegelen. Al zijn vermogens waren in staat zich te ontwikkelen. Hun capaciteit en levenskracht zouden continu toenemen. Onmetelijk waren de mogelijkheden voor oefening die werden aangeboden, heerlijk het veld dat open lag om onderzocht te worden. De geheimenissen van het zichtbare universum, de "wonderbare werken ... (Job 37:16) – nodigten de mens uit tot bestudering. Van aangezicht tot aangezicht, hart tot hart gemeenschap met zijn Maker, was zijn grote voorrecht. Als hij loyaal was gebleven aan God, zou dit alles voor eeuwig van hem zijn geweest. Door de eeuwen der eeuwen zou hij continu nieuwe schatten van kennis vinden en frisse bronnen van geluk ontdekken en steeds duidelijker de wijsheid, kracht en liefde van God begrijpen. Meer en meer zou hij het doel van zijn schepping vervullen, meer en meer de heerlijkheid van de Schepper weerspiegelen. ...

Omdat God de bron van alle ware kennis is, is het, zoals we hebben gezien, het eerste doel van onderwijzing om onze gedachten te richten op Zijn eigen openbaring over Zichzelf. Adam en Eva verkregen kennis door de directe communicatie met God; en zij leerden door Zijn werken. Alle geschapen dingen, in hun originele volmaaktheid, waren de uitdrukking van de gedachten van God. Voor Adam en Eva was de natuur vol van goddelijke wijsheid. Maar door de overtreding werd de mens afgesneden van de mogelijkheid om van God te leren door directe communicatie en, voor een groot deel, door Zijn werken. De aarde, beschadigd en verontreinigd door de zonde, weerspiegelt slechts een wazig beeld van de heerlijkheid van de Schepper. Het is waar dat Zijn gelijkenissen niet geheel verdwenen zijn. Op elke bladzijden van het grote werk van Zijn schepping zien wij nog steeds sporen van Zijn handschrift ...

Hoger dan de hoogste menselijke gedachten kunnen reiken is Gods ideaal voor Zijn kinderen. Goddelijkheid, godgelijkheid is het doel dat bereikt moet worden. Voor de student is er een pad geopend van continue vooruitgang. Hij heeft een doel te bereiken, een standaard hoog te houden die elke goede, reine en edel doel inhoudt. Hij zal vooruitgang boeken in elke tak van kennis, zo snel en verreikend als mogelijk is. Maar zijn inspanningen zullen geleid worden naar thema's die zo veel hoger zijn dan de zelfzuchtige en tijdelijke interesses van de mens, als de hemelen hoger zijn dan de aarde.

-Ed 15,16,18; RC 105; CT 16-17; ML 264

Maandag 29/12 (In de Natuur; Psalm 19:1-6; 33:6-9; Romeinen 1:19-23)

We hebben een goddelijke Leraar nodig. Opdat de wereld niet in duisternis zou blijven, in de eeuwige geestelijke nacht, is God ons tegemoet getreden in Jezus Christus. Christus is "het ware licht dat ieder mens verlicht." (Johannes 1:9; 2 Korintiërs 4:6) Het licht van Christus, dat ons verstand verlicht en schijnt op de natuur, stelt ons in staat om de les van Gods liefde in Zijn Scheppingswerk te lezen.

De dingen van de natuur die wij om ons heen zien, geven slechts een zwakke weergave van de schoonheid en heerlijkheid van Eden. Toch is er veel van die schoonheid overgebleven. De natuur getuigt van Een, die oneindig is in kracht, groot in goedheid, genade en liefde, de aarde heeft geschapen en gevuld met leven en vreugde. Zelfs in de gebleekte staat openbaren de dingen het handwerk van de Grote Meester Artiest. Hoewel de zonde de vorm en schoonheid van de dingen in de natuur heeft beschadigd .. toch spreken ze nog over God. In de bosjes, de distels, de doornen, het onkruid, mogen wij de wet van vervloeking lezen, maar van de schoonheid van de natuur en van hun wonderlijke aanpassing aan onze noden en onze vreugde, mogen we leren dat God nog steeds van ons houdt en dat Hij nog steeds Zijn genade aan de wereld toont. "De hemelen vertellen Gods eer en het uitspannel het werk van Zijn handen." (Psalm 19:1-3)

Zonder Christus zijn wij niet in staat de taal van de natuur op de juiste manier te begrijpen. De meest moeilijke en nederige les die een mens moet leren, is zijn eigen onbekwaamheid door te vertrouwen op menselijke wijsheid en het zekere falen van zijn inspanningen om de natuur goed te begrijpen. Hij is in een staat die lijkt om die van de Atheners, die tussen hun altaren waarop zij de natuur aanbaden de inscriptie hadden: "Aan de onbekende God." God was inderdaad onbekend voor hen. Hij is onbekend aan allen die, zonder de leiding van de goddelijke Leraar, aan de studie van de natuur beginnen. Zij zullen zeker de verkeerde conclusies trekken ...

In ware wetenschap kan er niets zijn dat ingaat tegen de leer van het woord van God, want beide hebben dezelfde Auteur. Een juist begrip van beide zal altijd bewijzen dat zij in harmonie met elkaar zijn. De waarheid, in de natuur en in de openbaring, is in harmonie met zichzelf in al haar verschijningsvormen. Maar het verstand dat niet verlicht is door Gods Geest zal altijd in duisternis zijn over Zijn kracht. Dit is waarom menselijke ideeën over wetenschap zo vaak de leer van Gods woord tegenspreekt.

-8T 256-258; GCDB 3-6-99; ST 12-12-78; RH 11-8-98; YI 12-24-96; 3MR 347-350; PP 48-50; CT 453-457; FLB 24; LHU 54

Dinsdag 30/12 (Door Profeten; 1 Samuel 9:9)

Toen Nebucadnessars droom over het grote beeld in een nachtgezicht aan Daniel werd geopenbaard, was zijn eerste daad een van dankzegging aan God voor de openbaring. "Geprezen zij de naam Gods van eeuwigheid tot eeuwigheid," riep hij uit, "want Hem behoort de wijsheid en de kracht." (Daniel 2:20-23)

In de oudheid openbaarde de Here God des hemels Zijn geheimen aan de profeten. Het heden en de toekomst zijn nog net zo duidelijk voor Hem. De stem van God klinkt als een echo door de eeuwen heen, en vertelt de mens wat er gaat gebeuren. Koningen en prinses nemen hun tijd en plaats in op de aan hen gestelde tijd. Zij denken dat zij hun eigen doelen uitvoeren, maar in werkelijkheid vervullen zij het woord dat de Heer gesproken heeft.

Paulus verklaart dat de verslagen van Gods handelen met de mens in het verleden zijn "opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is." (1 Korintiërs 10:11) Daniels geschiedenis is gegeven aan ons ter waarschuwing. "Des HEREN vertrouwelijke omgang is met wie Hem vrezen." (Psalm 25:14) Daniels God leeft en regeert nog steeds. Hij heeft de hemel niet toegesloten voor Zijn volk. Net als in de Joodse tijd, heeft Hij in deze tijd Zijn geheimen aan Zijn dienstknechten de profeten geopenbaard.

De apostel Petrus zegt: "En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag oplicht, en de Morgenster opgaat in uw harten. Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging; Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods,

door de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben gesproken." (2 Petrus 1:19-21, SV77)

De ongelovigen en goddelozen ontdekken de belangrijkheid van de tekenen der tijden, voorzeggd in het profetisch woord, niet. In onwetendheid worden zij ertoe gebracht de geïnspireerde verslagen niet te aanvaarden. Maar wanneer belijdende christenen snerend spreken over de manieren en de werkwijzen die de grote Ik Ben gebruikt om Zijn doelen kenbaar te maken, bewijzen zij dat ze onwetend zijn over de Schrift en de macht van God. De Scheppoer weet met welke elementen in het menselijk karakter Hij te maken heeft. Hij kent de manieren die Hij moet gebruiken om de gewenste resultaten te verkrijgen.

Menselijke woorden falen. Hij, die zich afhankelijk maakt van de overleggingen van mensen, zal zeker struikelen, want hij zal op een dag schipbreuk lijden. Gods woord is onfeilbaar en houdt voor altijd stand. Christus verklaart: "Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één tittel vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied." (Matteüs 5:18) Gods woord zal standhouden door de oneindige eeuwen van de eeuwigheid.

- ST 2-26-80; RH 9-26-12; BEcho 8-19-95, 8-26-95; RC 221; PP 253-256; AG 190; FLB 10-13

Woensdag 31/12 (Door het Woord)

De Heer heeft ons de Bijbel gegeven en het is ons voorrecht om er zelf in te lezen. Het is onze plicht om het ernstig te onderzoeken, opdat wij meer en meer licht kunnen ontvangen van haar heilige bladzijden. Terwijl we de Bijbel onderzoeken, om de waarheid van de verlossing te begrijpen, zijn de engelen van de Heer aanwezig om ons verstand te versterken en ons te helpen om dat te begrijpen dat tot voordeel is voor ons en anderen. We moeten de heilige boeken onderzoeken zoals een mijnwerker de goudaders in de aarde onderzoekt totdat hij de kostbare stromen van goud vindt. Zolang de tijd duurt, moeten wij ernaar verlangen om te weten wat de Bijbel zegt over onze relatie met Jezus Christus, onze verantwoordelijkheid tot God als moreel vrije wezens. We moeten de Schriften onderzoeken zodat wij mogen weten hoe wij onze verantwoordelijkheid op ons kunnen nemen en hoe wij de kennis die wij vergaard hebben, kunnen delen met anderen die troost en hoop nodig hebben. We moeten uit ervaring weten wat het is om Christus als onze zondedragers te hebben, zodat wij verstandelijk tegen anderen kunnen zeggen: "Zie het lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt."

De meningen die wij hebben ontvangen door naar de tradities van mensen te luisteren, moeten niet toegestaan worden om de weg te blokkeren, zodat wij het licht dat wij nodig hebben voor hervorming n opwekking niet kunnen opvangen. Ga naar uw binnenkamers met uw Bijbel in uw hand en ga daar in gesprek met God, heb een oor dat hoort wat de Geest tot u zegt. Laar uw hart nederig zijn en gericht op het ontvangen van onderwijzing, zacht gemaakt en onderworpen aan de Heilige Geest. Als u ontdekt dat uw vroegere standpunten niet ondersteund worden door de Bijbel, dan is het van eeuwig belang dat u dit zo snel mogelijk te weten komt. Want als God in Zijn woord spreekt, moeten onze vooropgestelde meningen opgegeven worden en onze ideeën in harmonie gebracht worden met het "Zo zegt de Here." Christus zegt: "Heilig hen in Uw waarheid. Uw woord is waarheid." Met een onderworpen geest moet u de waarheid ten koste van alles gehoorzamen, wetende dat de voorschriften van de Bijbel de woorden zijn van de eeuwige God.

... Veel hangt af van de manier waarop de waarheid wordt gepresenteerd ... Zij die de waarheid spreken zullen licht op het Woord van God hebben ... Mediterend over het Woord van Christus is zien op Christus door het oog van geloof. Het woord van God is snel en krachtig en als het in contact komt met de mogelijkheden van de mens, wordt het verstand van de mens sterk en levend en is het in staat om de krachtige lessen van opgaan in Christus te leren.

-SW 47; RH 12-15-96, 8-22-07; GC v-xi; Ed 169; SW 46-53; FE 123-134; LHU 117; FLB 10

Donderdag 1/1 (Door Christus; Galaten 4:4; Johannes 1:9-12)

Er is maar een manier voor de zondaar om te ontsnappen, ... maar een manier waarop hij gereinigd kan worden van zonden. Hij moet de voorziening die is gemaakt door het Lam van God, die de zonden van de wereld wegneemt, accepteren. Het vergoten bloed van Christus reinigt ons van alle zonden. "Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem." (2 Korintiërs 5:21) "Hem heeft God door zijn rechterhand verhoogd, tot een Leidsman en Heiland om Israël bekering en vergeving van zonden te schenken." (Handelingen 5:31) Een volkomen offer is gebracht; want "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn enige Zoon gegeven heeft," – niet een zoon door de schepping, als de engelen, noch een zoon door aanneming, als de vergeven zondaar, maar een goddelijke Zoon, de afdruk van het wezen van de Vader, en de afstraling zijner heerlijkheid en majesteit (Hebreeën 1:3), een die gelijk is aan God in autoriteit, waardigheid en goddelijke volmaaktheid. In Hem woont al de volheid der godheid lichamenlijk... (Kolossenzen 2:9)

Satan en al de bondgenootschappen van boze mensen en boze engelen zijn tegen Hem opgestaan en Hij heeft geleden dat wat elk mens toekomt. Zijn leven was er een van uiterste zelfverloochening en zelfopoffering, vol van de toegereikte goddelijke genade, goedheid en kracht. Ziekte vluchtte bij Zijn aanraking, de blinden werden ziende, de doven hoorden, de duivelen werden uitgeworpen, de doden werden weer levend. ...

Toen zij zagen dat Hij uit de dood was opgestaan, begrepen de discipelen wat het betekende toen Hij zei: "Breekt deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen." (Johannes 2:19)

Zal ons geloof weer falen? Welk sterker bewijs kon God ons geven dat Jezus de Zoon van God is? Welk groter bewijs kon gegeven worden van de kracht en de wederkomst van onze Heer Jezus Christus? Zullen zij die zeggen dat ze in Christus geloven als hun persoonlijke Verlosser, God onteren door te twijfelen dat Hij, aan wie zij de bescherming van hun zielen hebben toevertrouwd, het zal bewaren tegen de dag van Jezus Christus? Jezus is onze verrezen Heiland. Hij kwam uit het graf om al Zijn vorige aanspraken te staven, om het geloof van Zijn volgelingen te bevestigen, om de waarheid over de godheid bij de mensen op te richten, om dubbel zeker te stellen dat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven zou hebben.

-ST May 30, 1895, al.3,7-8; ST 5-3-95; RH 4-23-95, 4-14-96, 6-3-90; 5T 746-749; DA 463-465, 506-509

Vrijdag 2/1 (Christus Openbaarde de Vader; Johannes 10:30)

Als een persoon, heeft God Zichzelf geopenbaard in Zijn Zoon. "De afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen" (Heb 1:3), kwam als Jezus, de persoonlijke Heiland, naar de wereld. Als een persoonlijke Heiland is Hij opgestegen naar de hemel. Als een persoonlijke Heiland pleit Hij voor ons in de hemelse gerechtshoven. Voor de troon van God, bemiddelt Hij voor ons, "Iemand als eens mensen zoon" (Openbaar 1:13).

Christus, het Licht der wereld, heeft de verblindende heerlijkheid van Zijn godheid verhuld en is als een mens komen leven tussen de mensen, opdat zij, zonder verteerd te worden, bekend zouden raken met hun Schepper. Sinds zonde scheiding heeft gebracht tussen de mens en zijn Maker, heeft niemand God ooit nog gezien, behalve de openbaring van Hem door Christus. (Johannes 10:30)

Christus kwam de mensen leren wat God verlangt dat zij weten. In de hemelen boven, op de aarde en in de wijde wateren van de oceanen, zien we het handwerk van God. Alle geschapen dingen getuigen van Zijn kracht, Zijn wijsheid, Zijn liefde. Toch kunnen wij van de sterren of de oceanen, of de watervallen niets leren over de persoonlijkheid van God zoals Hij is geopenbaard in Christus.

God zag dat een duidelijker openbaring dan de natuur nodig was om zowel Zijn persoonlijkheid als Zijn karakter te openbaren. Hij stuurde Zijn Zoon in de wereld om, zover als de mens het kon verdragen, de natuur en de handelwijzen van de onzichtbare God te tonen...

Door de menselijkheid op Zich te nemen, is Christus een geworden met de mensheid en om tegelijkertijd de Hemelse Vader te tonen aan de mensen. Hij die vanaf het begin in de aanwezigheid van de Vader vertoefde, Hij die een afdruk was van het wezen van de onzichtbare God, Hij alleen was in staat om het karakter van de Godheid aan de mensen te openbaren. Hij is in alles geworden als Zijn broeders. Hij werd vlees net als wij. Hij was hongerig en dorstig en vermoeid. Hij werd ondersteund door voeding en verkwikt door slaap. Hij heeft het lot der mensen gedeeld en toch was Hij de schuldloze Zoon van God ... Teder, vol medelijden, sympathiek, altijd zorgzaam voor anderen, presenteerde Hij het karakter van God en was Hij constant in dienst van God en mensen...

De openbaring van Gods liefde aan de mensen, komt tezamen bij het kruis. De volle betekenis kan niet in woorden worden uitgedrukt, niet door een pen worden beschreven, niet door het menselijk verstand worden begrepen. Kijkend naar het kruis van Golgotha, kunnen we slechts uitroepen: "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." (Johannes 3:16). -MH 418-419, 422, 423; HL 288-290; SD 21

Citaten uit de les: FE 237, 238; 6T 186; 8T 265, 266; BEcho 10-1-92

Verdere studie: MH 409-426; Ed 99-101

=== Les 2: 3-9 januari: De profetische gave

Vanaf de schepping en de zondeval van de mens tot heden is er een continue openbaring van het plan van God voor de verlossing van de gevallen mens, door Christus. -RH Mar 2, 1886, al. 9

Sabbat 03/01 (De profeten spreken nog steeds; Numeri 12:6)

We zijn nooit uit Gods gedachten. God is onze vreugde en onze redding. Elk van de profeten van toen sprak minder voor zijn eigen tijd dan voor ons, waardoor hun profetie krachtiger is voor ons. ".....tot een voorbeeld voor ons..." (1 Kor. 10:11, 1 Petr.1:12).

De Bijbel is uw studieboek geweest. En dat is maar goed ook, want het bevat de ware raadgevingen van God, en het is de begeleider van alle heilige invloeden in de wereld sinds de schepping. We hebben het bemoedigende verslag van Henoeh, dat hij wandelde met God. Zoals Henoeh met God wandelde, in de aftakelende samenleving vlak voor de vernietiging van de wereld door een vloed, moeten wij hier moed uit halen en gestimuleerd worden door zijn voorbeeld om niet besmet te raken met de wereld, maar te midden van al de corrupte invloeden en neigingen, met God wandelen. We kunnen de gedachten van Christus hebben.

Henoeh, de zevende na Adam, profeteerde over de komst van de Heer. Deze gebeurtenis is aan hem geopenbaard in een visioen. Abel, hoewel dood, spreekt nog steeds over het bloed van Christus, dat alleen onze offers en gaven volmaakt kan maken. De bijbel accumuleert en bindt zijn schatten samen voor deze laatste generatie. Al de grote gebeurtenissen en serieuze handelingen uit de geschiedenis van het Oude Testament waren, en zijn zich aan het herhalen in de gemeente in deze laatste dagen. Mozes is nog steeds aan het woord, onderwijzend over zelfopoffering, door te wensen dat hij gewist zou worden uit het Boek des Levens voor zijn medemens, zodat zij gered konden worden. David gaat voor in de voorbede van de gemeente voor de redding van zielen tot de einden der aarde. De profeten getuigen nog steeds over het lijden van Christus en de heerlijkheid die daarop zou volgen. In de Bijbel worden de waarheden verzameld en aan ons gepresenteerd op een krachtige manier, zodat wij van zijn onderwijzingen kunnen profiteren. We staan onder invloed van het geheel. Wat voor een mensen zouden wij niet moeten zijn aan wie zoveel rijke erfenis is geschonken. Door al de invloeden van het verleden samen te brengen met nieuw en toenemend licht uit het heden, zal kracht ontspruiten aan allen die het licht volgen. Hun geloof zal toenemen, en tot uiting komen in het heden, een energie doen ontwaken en intens groeiende oprechtheid en volledige

afhankelijkheid van Gods kracht om de wereld te verkwikken en het licht van de Zon der Gerechtigheid naar de einden der aarde te stralen.

-3SM 338-339; RH 7-18-93, 3-2-86; ST 6-3-86; 7MR 417-418; PP 372-373; 3SP 207-211

Zondag 04/01 (Patriarch en profeet; Genesis 20:7)

Van Abraham staat geschreven dat "hij werd een vriend van God genoemd", vader van alle gelovigen". (Jak.2:23; Rom.4:11). Het getuigenis van God betreffende deze trouwe patriarch is, "Abraham gehoorzaamde Mijn stem, en hield zich aan Mijn voorschriften, Mijn geboden, Mijn regels en Mijn wetten". En wederom, "Ik ken Hem, hij zal het zijn kinderen en huishouding opdragen en zij zullen blijven op de weg des Heren, om recht en oordeel te brengen; dat de Here op Abraham mag leggen datgene waar hij over gesproken heeft". Het was een hoge eer waartoe Abraham werd geroepen, door de vader van alle volken te zijn die door de eeuwen heen de bewaarders en houders waren van de waarheid van God voor de wereld – van die mensen door wie alle volken op de aarde gezegend zouden worden in de komst van de beloofde Messias. Maar Hij die de patriarch riep, heeft hem op waarde geschat. Het is God die spreekt. Hij begrijpt de gedachten van te voren, en plaatst de juiste maat op de mens, en zegt "Ik ken hem".

Er was aan de kant van Abraham geen verraad jegens de waarheid voor zelfzuchtige doeleinden. Hij zou de wet houden en juist en rechtvaardig handelen. En hij zou niet alleen de Here vrezen, maar de religie in zijn huishouden laten groeien. Hij zou zijn gezinsleden instrueren in rechtvaardigheid. De wet van God zou in zijn huishouding heersen...

Zijn eigen voorbeeld, de stille invloed in zijn dagelijks leven, was een constante les. De onverschrokken integriteit, de welwillendheid en de grootmoedige hoffelijkheid, die de bewondering van koningen hadden gewonnen, werden getoond in het huis. Er was een geur van het leven, de edelmoedigheid en lieflijkheid in het karakter, die aan een ieder liet zien dat hij met de hemel verbonden was...

Het was bedoeld om Abrahams gedachten te beïnvloeden met de realiteit van het evangelie, als ook het testen van zijn geloof, daarom gaf God hem de opdracht zijn zoon te slachten. De wanhoop die hij verduurde tijdens die donkere dagen van die angstige beproeving werd toegelaten zodat hij uit eigen ervaring iets zou begrijpen van de grootheid van het offer gebracht door de Eeuwige God voor de verlossing van de mensheid. Geen andere test zou Abraham zoveel zielenpijn hebben gekost als het offeren van zijn zoon. God gaf Zijn zoon om een dood van wanhoop en schande te sterven. De engelen die getuigen waren van de vernedering en zielenstrijd van de Zoon van God mochten niet ingrijpen, zoals in het geval van Izaak. Er was geen stem die uitriep: "Het is genoeg". Om de gevallen mens te redden, gaf de Koning der heerlijkheid zijn leven op. Welk sterker bewijs kan er gegeven worden van deze oneindige medeleven en liefde van God? [Rom.8:32 geciteerd.] -PP 140, 142, 154

-ST 4-22-86, 2-3-90; CC 50; 10MR 118-120; PP 138-155

Maandag 05/01 (de profeet van Exodus; Deut. 34:10)

[Heb.11:24-26 geciteerd]...Mozes was de toekomstige erfgenaam van de troon van Farao. Hij was opgevoed voor deze positie en onderwezen in de wijsheden van de Egyptenaren. Hij was geschikt bevonden om plaats te nemen tussen de groten der aarde en te schitteren in de hoven van dit heerlijke koninkrijk en te zwaaien met de scepter vol macht. Zijn intellect onderscheidde hem van alle grote mannen van alle leeftijden. Als een geschiedkundige, dichter, filosoof, bevelhebber en wetgever, had hij geen gelijke. Maar het waren zijn morele kwaliteiten die hem waardevol maakten in de ogen van God. Er zijn geen menselijke voorbeelden die meer geloof, nederigheid en liefde laten zien. God kon van hem zeggen: "Mozes nu was een zeer zachtmoedig man, meer dan enig mens op de aardbodem" (Numeri 12:3); "Mijn knecht Mozes, vertrouwd als hij is in geheel mijn huis" (Numeri 12:7). En toen hij een man geworden was, en de wereld aan zijn voeten lag, had hij de morele kracht om de vleiende vooruitzichten op weelde, grootheid en roem af te wijzen en "maar hij heeft liever met het volk Gods kwaad verdragen, dan tijdelijk van de zonde te genieten" (Hebreen 11:25).

Mozes was een man met net zulke hartstochten als wij, en zijn karakter is beschreven zodat wij kunnen leren van zijn nobel voorbeeld. Wat God deed voor Mozes, wil Hij ook voor ons doen, als wij net zo trouw zijn; en we hebben niet alleen dezelfde God om nar toe te gaan, dezelfde Middelaar die voor ons kan pleiten, maar dezelfde machtige prikkels van liefde om ons te bewegen tot gehoorzaamheid aan al Gods eisen...

Mozes voelde de grote verantwoordelijkheid als zichtbare leider van Israel. Hij zag de perversiteit van hun aard en zag dat hij niet die indruk op hen kon maken om hun harten te veranderen. Hij voelde nadrukkelijk zijn onvermogen voor dit werk, en pleitte bij God voor Zijn leiding. God verzekerde hem "Zie, Ik zend een engel vóór uw aangezicht, om u te bewaren op de weg en om u te brengen naar de plaats, die Ik bereid heb" (Exodus 23:20). Een wolkkolom overdag en een vuurkolom 's nachts begeleidde het volk van Israel en Mozes had een idee van de grootheid van de te ontvangen beloning aan de zonen en dochters van de Allerhoogste; maar hij was nog niet tevreden.

Elk gebed was beantwoord; maar hij verlangde naar grotere tekenen van Gods hand. "Doe mij toch uw heerlijkheid zien" (Exodus 33:18), pleitte deze man van geloof. Wees God zijn verbazingwekkende verzoek af als zijnde aanmatigend? Neen, Hij reageerde naar zijn vertrouwen en gaf gehoor aan zijn hartenwens. Hij plaatste hem in een rotsspleet en liet Zijn heerlijkheid aan hem voorbijgaan. God wil dat zijn volk bij hem pleit, zodat zij beter inzicht mogen ontvangen in Zijn majesteit en glorie. -ST Nov 17, 1887, al.2-3,6,9; ST 11-17-87; RH 4-19-70; 14MR 14-16; PP 245-248; Ed 61-64; UL 111

Dinsdag 06/01 (Profeten in Israel; Deut. 18:15)

Voor de eerste komst van Christus, leek het alsof de wereld inderdaad het graf voor alle zonden was geworden. Het was satans troon; de mens was in de ban van de grote tegenstander, hulpeloos overgeleverd aan zijn leugens over God en Christus niet te accepteren als waarheid. De hemelse engelen keken neer op de door zonde vervuilde aarde en diens bewoners en dachten hoe makkelijker het geweest zou zijn om het te vernietigen in plaats van te herscheppen. Maar de Zoon van God kwam zelf om het te vernieuwen.

De Hemelse raden besloten om Christus, de grote Onderwijzer, zelf naar de wereld te laten komen. God had gesproken door de natuur, door typen en symbolen, patriarchen en profeten. De lessen over nederigheid moesten in de taal van nederigheid gegeven worden. De boodschapper van het verbond, de Zon der gerechtigheid, moest opstijgen uit de wereld. Zijn stem moest gehoord worden in zijn eigen tempel. Christus moest komen om woorden te uiten die helder en overduidelijk te verstaan waren. Hij, de Schrijver van waarheid, moest de waarheid scheiden van het kaf van de menselijke gebruiken, welke geen effect hadden. De principes van Gods morele bestuur, en het verlossingsplan moesten duidelijk gedefinieerd worden. De lessen uit het Oude Testament moesten zichtbaar zijn voor de mensen.

“Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden” (Galaten 4:4). De nijpende behoefte van de mens vereiste hulp zonder vertraging...

Het Eeuwig Woord kwam naar onze wereld om het vertrouwen van de mensheid te winnen. De Profeet die aan Mozes geopenbaard werd, als ook aan zijn broeders, die zij moeten horen in alle dingen, kwam als Verlosser voor de mensen. Hoort o hemelen en wees verbaasd, o aarde; want de aangewezen leraar voor de mensen was niemand minder dan de Zoon van God!

Hoewel rebellie zich verspreid had over Zijn gebied; hoewel corruptie en ongehoorzaamheid te zien was in elk deel van de vervreemde provincie, toch gaf God Zijn geliefde Zoon voor het herstel, zodat elke zoon en dochter van Adam gered konden zijn. Christus is niet gekomen om de levende vertegenwoordigers van het kwaad van de aarde weg te vagen; Hij kwam met een boodschap van genade....

God heeft Zijn wonderlijk plan om de mens te redden niet bedacht om niet noemenswaardige resultaten te hebben. Wat zou er groter en kostbaarder kunnen zijn dan het verlossingsplan? Alle hemelse legers zijn betrokken bij het grote werk betreffende het verheffen, zuiveren en heilig maken van de menselijke ziel. Goddelijke kracht wordt uitgeoefend om eerder te redden dan het werk van Gods handen te vernietigen. Deze enorme machinerie is op gang gezet om de mens te redden van satans leger, van de slavernij van zonde en hen te leiden zich op te geven voor het reddingswerk.

-BEcho Mar 8, 1892, al. 2-5,7; ST 1-24-95, 4-15-97; PK 19-22; 1SP 343-345; AA 222-227; LHU 29

Woensdag 07/01 (Profetessen in Israël)

Twintig jaar lang gingen de Israëlieten gebukt onder het juk van de bezetter; toen keerden zij zich af van hun afgoden en in nederigheid en berouw riepen zij tot de Heer om hen te verlossen. Hun gehuil was niet te vergeefs. In Israël woonde namelijk een vrouw, bekend om haar vroomheid, en door haar koos de Heer ervoor om zijn volk te verlossen. Haar naam was Debora. Ze was bekend als profetes, en bij afwezigheid van de gewone rechters, zochten de mensen haar op voor raad en recht.

De Here communiceerde aan Debora zijn doel om de vijanden van Israël te vernietigen en verzocht haar om een man te zoeken genaamd Barak, uit de stam Naftali, die de instructies die zij ontving moest uitvoeren. Zoals gevraagd liet zij Barak komen en vroeg hem om tienduizend man te verzamelen uit de stammen Naftali en Zebulon en oorlog te voeren tegen de legers van koning Jabin.

Barak kende de verspreide, ontmoedigde en ongewapende toestand van de Hebreeërs en de kracht en vaardigheid van hun vijand. Hoewel hij aangewezen was door de Here zelf en die bevestiging ook had ontvangen dat God met hem zou gaan en de vijand aan hem zou overleveren, was hij terughoudend en miste hij het vertrouwen. Hij accepteerde de boodschap van Debora als het woord van God, maar hij had weinig vertrouwen in Israël en vreesde dat zij geen gehoor zouden geven aan zijn oproep. Hij weigerde bij zo'n onzekere missie betrokken te zijn, tenzij Debora hem zou vergezellen en zijn pogingen zou ondersteunen door haar invloed en raad. Debora stemde in, maar verzekerde hem dat, omdat hij weinig vertrouwen had getoond, de overwinning niet op zijn naam geschreven zou worden; Sisera zou verraden worden door een vrouw....

Debora vierde de overwinning van Israël in een heel bijzonder en emotioneel lied. Zij schreef aan God alle eer toe van hun bevrijding en verzocht de mensen Hem te prijzen voor zijn machtige daden. Zij riep de koningen en prinses van de omringende landen op om te luisteren naar wat de Here voor Israël had gedaan en ervoor te waken hen kwaad aan te doen. Zij liet zien dat eer en kracht God toekomt en niet de mens, of hun afgoden. Zij portretteerde de vreselijke vertoningen van goddelijke kracht en majesteit bij de Sinaï. Zij hield Israël hun hulpeloze en bedroevende staat voor, onder de onderdrukking van hun vijanden en verhaalde in boeiende taal de geschiedenis van hun bevrijding.

-ST June 16, 1881, al. 4-6,8,11; GCB 4-1-03; RH 7-29-15, 5-29-00; YI 5-14-03; 1SP 210-212; PP 544-547; COL 299-304; RC 319, 329

Donderdag 08/01 (Profeten uit het Nieuwe Testament; Lukas 1:67; Joh. 1:6,7)

Menigten accepteerden de prediking van Johannes en volgden hem van stad naar stad. Velen koesterden in hun hart de hoop dat hij de Messias was. Maar toen Johannes zag dat de mensen zich tot hem keerden, probeerde hij hun gedachten te leiden tot Hem die komen zou. Later, toen Christus sprak over Johannes en zijn missie, verklaarde hij: "Wat zijt gij in de woestijn gaan aanschouwen? Een riet, door de wind bewogen? ... Een mens in weelderige klederen gekleed? Zie, die schitterend gekleed gaan en overdadig leven, zijn in de paleizen Een profeet? Ja, Ik zeg u, zelfs meer dan een profeet. Deze is het, van wie geschreven staat: Zie, Ik zend mijn bode voor uw aangezicht uit, die uw weg voor u heen bereiden zal. Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is niemand groter dan Johannes, maar de kleinste in het Koninkrijk Gods is groter dan hij" (Lukas 7:24-28).

In deze tijd, voorafgaand aan de tweede komst van Christus op de wolken des hemels, dient een werk als dat van Johannes de Doper gedaan te worden. God roept mensen die anderen willen voorbereiden te staan op de grote dag des Heren. De boodschap voorafgaand aan Christus' bediening was "Bekeert u, tollenaars en zondaren; bekeert u, Farizeeën en Sadduceeën; bekeert u: want het koninkrijk des hemels is nabijgekomen". Als een volk dat gelooft in Christus' spoedige wederkomst, hebben wij een boodschap te brengen: "Bereid u om uw God te ontmoeten" (Amos 4:12). Onze boodschap is net zo direct als die van Johannes. Hij bestrafte koningen om hun tekortkomingen. Ondanks dat het zijn leven in gevaar bracht, hield hij zich niet in om Gods Woord te verkondigen. En in deze tijd moet ons werk net zo getrouw gebeuren.

Om een boodschap als die van Johannes te kunnen brengen, moeten wij dezelfde geestelijke ervaring hebben als hij. Hetzelfde werk moet in ons gedaan worden. Wij moeten naar God opzien, en in het opzien naar Hem onze ego loslaten...

Door in geloof op te zien naar de Verlosser, werd Johannes in staat tot grote hoogten van zelfopoffering. Hij probeerde niet mensen naar zich toe te trekken, maar om hun gedachten steeds hoger en hoger te richten, totdat zij rusten konden op het Lam van God. Hijzelf was slechts een stem, een roep in de woestijn. Nu had hij met blijdschap stilte en somberheid aanvaard, zodat de ogen van allen gericht mochten zijn op het Licht des levens. Zij die oprecht zijn in hun roeping als boodschappers van God, zullen geen eigen eer zoeken. Eigenliefde heeft plaats gemaakt voor liefde voor Christus. Zij zullen zich realiseren dat het hun taak is om, net als Johannes de Doper, uit te roepen: "Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt" (Johannes 1:29). Zij zullen Jezus verhogen en met Hem zal de mensheid verhoogd worden. (Jes. 57:15). -RH Nov 28, 1907, al. 9-11,14-15; RH 10-18-92, 3-4-73; DA 218-224; GC vii-ix; CC 276; ML 329

Vrijdag 09/01 (Gods heerlijkheid weerkaatsen; Exodus 33:17-23, 34:5-7)

Wij hebben de rijke zegeningen van God ontvangen; maar daar moeten we niet stoppen. We moeten steeds meer en meer goddelijke lichtstralen uit de hemel opvangen. We moeten daar staan waar wij het licht kunnen ontvangen en dat weerkaatsen, in zijn volle glorie, op de weg van anderen. Er is geen tijd geweest waarin we ons moediger en zekerder mogen voelen in het werk als nu. Er zijn velen in de wereld die zich niet houden aan de geboden van God, noch enige moeite doen, maar toch willen zij aanspraak maken op Zijn zegeningen... Zij hebben geen recht op de zegeningen die zij claimen. Maar waarom kunnen zij die zich houden aan Zijn geboden geen beslag leggen op de beloften die gegeven zijn aan de kinderen Gods? Wij kunnen Christus' gerechtigheid zien in de wet. In het kruis op Golgotha ontmoeten "Goedertierenheid en trouw elkander,

gerechtigheid en vrede kussen elkaar" (Psalm 85:11). Dit is de mix die er in ons werk hoort te zijn. Trouw en gerechtigheid moeten gepresenteerd worden met de liefde van God, zoals dat te zien was in Jezus. Wat een zuiverheid zal dan te zien zijn! Wat een reiniging van elke morele oneffenheid zal dan getoond worden! Dan, als dat gebeurd is, zal de koppigheid van de wil die velen vaak heeft afgehouden van het licht, bij het zien van de waarde van de Verlosser, zijn genade en medelijden, wegsmelten uit hun zielen. Een ieder van ons moet vallen op de Rots en breken.

Zal er dan iemand toch nog de koppigheid behouden?... Zal er iemand zijn die de dierbaarheid van Christus niet kan zien? Is er een hart dat zich niet overgeeft aan de liefde van Jezus? Zal er iemand vasthouden aan een deel van eigenwaarde?

De Here is gereed om nog grotere zegeningen uit te delen. Hij stond toe dat Zijn goedheid aan Mozes voorbijging; hij verklaarde Zijn karakter aan hem als een God die rijk is aan genade, lankmoedig en goedertieren – vergevende tekortkomingen, overtredingen en zonde. Mozes moest dat karakter presenteren aan het volk Israël en wij moeten hetzelfde doen. Wij moeten voortgaan in het verkondigen van Gods goedheid en zijn werkelijke karakter verduidelijken aan de mensen. Wij moeten zijn heerlijkheid weerkaatsen. Hebben wij dit in het verleden gedaan? Hebben wij het karakter van onze Heer geopenbaard door voorbeeldig te zijn?.. Laten wij een besluit nemen om te veranderen. Laten wij het karakter van God verkondigen aan mensen zoals Mozes deed aan Israël, zowel geestelijk als lichamenlijk. Wij moeten het licht van zijn aanwezigheid, vol van medeleven en liefde, opvangen en weerkaatsen naar zielen die vergaan. -RH Feb 26, 1889, al. 3,6; PP 329-330

Citaten uit de les: PP 130, 330; CC 81

Verdere studie: "The Test of Faith," pp. 145-155; "Moses," pp. 241-256 in Patriarchs and Prophets.

==== Les 3: 10-16 januari: Geestelijke gaven en profetie

Vanaf het begin had Gods kerk de gave van profetie in haar midden, als een levende stem om te adviseren, te waarschuwen en te onderwijzen. -5MR 151

Sabbat 10/01 (Iedereen op zijn post (1 Cor. 12:4-6)

Christus zegt duidelijk dat alleen door eenheid en samenwerking van zijn volgelingen, de wereld zal weten dat God Zijn Zoon naar deze wereld heeft gestuurd. In het gebed dat hij bad voor Zijn discipelen vlak voor Zijn kruisiging, zegt Hij: "Opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt" (Joh 17:21-23)

Wij dienen geleid en bestuurd te worden door dezelfde Geest, maar om dit mogelijk te maken, is het niet nodig om dezelfde gaven te hebben. "Er is verscheidenheid in genadegaven, maar het is dezelfde Geest; en er is verscheidenheid in bedieningen, maar het is dezelfde Here; en er is verscheidenheid in werkingen, maar het is dezelfde God, die alles in allen werkt" (1 Korintiërs 1:4-6), om deze verschillende werkingen te harmoniëren. "Nu heeft God echter de leden, elk in het bijzonder, hun plaats in het lichaam aangewezen, zoals Hij heeft gewild" (1 Korintiërs 12:18). Hij heeft elk mens geplaatst op zijn post, hem een bepaald werk toegewezen. Als u vragen hebt over uw werk, bid tot God om leiding en uw werk zal u worden toegewezen. God heeft ons nadrukkelijk verteld dat Hij elk een plaats heeft aangewezen op zijn post. (1 Cor. 12:8-10).

"Maar aan een ieder onzer afzonderlijk is de genade gegeven, naar de mate, waarin Christus haar schenkt". "Opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgesvangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen... En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus..." (Efez. 4:8-13). Hier worden de leden van de gemeente Gods getoond, bij het uitoefenen van hun verschillende taken, alles onder de supervisie van de grote Meesterwerker, die weet wat een ieder nodig heeft in Zijn dienst om tegemoet te komen aan de noden die er zijn.

Als de harten van Gods volk gesmolten en onderworpen zijn aan de Heilige Geest, zullen predikanten en leken een getuigenis hebben dat volmaakt is afgestemd. En de Here zal op hen neerzien met vreugde, blij door hun eenheid.

-BTS Apr 1, 1903, al. 2-6; PUR 12-29-04; RH 2-16-11; 21MR 276-277; AA 91-96; TDG 26

Zondag 11/01 (Geestelijke gaven; Efeziërs 4:11)

Getrouw aan Zijn beloften, deelt de Heilige, verheven in de hemelse hoven, zijn volheid uit aan zijn volgelingen op aarde. Zijn bestijging van de troon aan de rechterhand van God wordt gekenmerkt door de uitstorting van de Geest op Zijn discipelen. Door het werk van Christus werden deze discipelen geleid naar het voelen van een behoefte aan de Geest; door de onderwijzing van de Geest ontvingen zij hun laatste voorbereiding en gingen voort met hun levenswerk.

Zij waren niet langer onwetend en onbeschaafd. Zij waren niet langer een verzameling van onafhankelijke eenheden of van strijdige en tegenstrijdige elementen. Niet langer was hun hoop gericht op wereldse grootheid. Zij waren "eendrachtig", "een van ziel en gedachten". Christus vulde hun gedachten. Het vooruitzicht op zijn koninkrijk was hun doel. In geest en karakter werden zij als hun Meester; en de mensen "herkenden hen, dat zij met Jezus geweest waren" (Handelingen 4:13).

Toen kwam er een openbaring van de heerlijkheid van Christus, als nooit tevoren gezien door de sterfelijke mens. Menigten die Zijn naam hadden verworpen en Zijn kracht hadden veracht, getuigden dat zij discipelen van de gekruisigde waren. Door de werking van de Heilige Geest, kon het werk van de nederige mannen die Christus had uitgekozen, de wereld beroeren. "Opgevaren naar den hoge voerde Hij krijgsgesvangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen... En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus" (Efez 4:8-13).

Hier wordt ons gewezen dat God aan elk mens een taak geeft en in het doen van dit werk vervult de mens zijn deel van Gods grote plan. Elke trouwe werker zal helpen om de heiligen toe te rusten. Zij die geprofiteerd hebben van de arbeid van Gods dienstknecht, moeten zich, naar vermogen, verenigen met Hem in het werk der redding van zielen. Dit is het werk van ware gelovigen, predikanten en mensen. Zij dienen zich het grote doel immer voor ogen te houden, elk zoekende naar zijn juiste taak binnen de kerk en vooral samenwerken in orde, harmonie en liefde.

Er is niets zelfzuchtig of bekrompen in het geloof van Christus. De principes zijn veelomvattend en agressief. Het wordt gepresenteerd als Christus, het heldere licht, als het reddende zout, als de veranderende zuurdesem. Met ijver, oprechtheid en toewijding zullen de dienstknechten van God ver en dichtbij, de kennis van de waarheid verspreiden; toch zullen zij het werken aan kracht en eenheid binnen de gemeente niet verwaarlozen.

-RH Nov 12, 1908, al. 10-15; RH 4-13-86, 8-20-03; AUG 7-5-05; 5T 236-241; 18MR 3-9; FLB 292; ML 38

Maandag 12/01 (De duur van de geestelijke gaven)

De talenten die Christus aan zijn kerk heeft toevertrouwd vertegenwoordigen voornamelijk de gaven en zegeningen die door Heilige Geest zijn toebedeeld (1 Cor. 12:8-11). Niet al de gaven zijn toebedeeld aan elke gelovige, maar elke dienaar van de Meester is een bepaalde gave van de Geest beloofd, naar wat hij nodig heeft in het werk van de Heer.

In alle voorzieningen van de Heer is er niets mooier dan Zijn plan om mannen en vrouwen te voorzien van verschillende gaven. De kerk is Zijn tuin, bestaande uit een verscheidenheid aan bomen, planten en bloemen. Hij gaat er niet vanuit dat de hysop de afmetingen van de ceder aanneemt, of de olijf de hoogten van een statige palm. Velen hebben maar een beperkte religieuze en intellectuele opleiding gehad, maar God heeft ook voor deze groep mensen een taak te doen, als zij willen werken in nederigheid, en op hem willen vertrouwen.....

Christus verklaart dat de goddelijke invloed van de Geest bedoeld is om met de volgelingen te zijn tot het einde. Maar door sommigen wordt deze belofte niet gewaardeerd zoals zou moeten; de vervulling is niet gerealiseerd als had moeten. Het kunnen leren, talenten, welsprekendheid, elke natuurlijke of verworven gave, kan men bezitten; maar zonder de aanwezigheid van de Geest van God, kan geen hart aangeraakt worden, geen zondaar gewonnen worden voor Christus. Als Zijn discipelen verbonden zijn met Christus, als zij de gaven van de Geest hebben, kan zelfs de armste en meest onontwikkelde onder hen de kracht hebben om harten te raken. God maakt hen kanalen voor de uitwerking van de hoogste invloed in het universum.

Zoals de goddelijke schenking – de kracht van de Heilige Geest – gegeven was aan de discipelen, zo zal het vandaag gegeven worden aan hen die het juiste zoeken. Alleen deze kracht maakt het mogelijk ons wegwijz te maken tot redding en gereed te maken voor de hemelse hoven. Christus wil ons een zegening geven die ons heilig maakt. "Dit heb Ik tot u gesproken" zegt Hij, "opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde" (Johannes 15:11). Vreugde in de Heilige Geest is gezondmakend, levengevend. Door ons Zijn Geest te geven, heeft God zichzelf gegeven, - een fontein van goddelijke invloeden, om gezondheid en leven te geven aan de wereld.

De belofte van de gaven is nu net zo sterk en betrouwbaar als in de tijd van de apostelen. "Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen" (Markus 16:17). De gaven van Hem, die alle macht heeft in hemel en op aarde, zijn beschikbaar voor Zijn kinderen, - gaven zo kostbaar dat zij tot ons komen door het kostbare offer van het bloed van onze Verlosser; gaven die de diepste behoeften van het hart zullen bevredigen; gaven die een eeuwigheid stand houden.

-ST 3-8-10; BTS 4-1-03; 5MR 149-153; 9MR 278-279; Mar 205

Dinsdag 13/01 (False gaven)

Als satan een openlijke en wrede aanval zou doen op het christendom, zouden de christenen onmiddellijk vluchten naar de voeten van hun machtige Bevrijder, die alleen de tegenstander op de vlucht kan jagen. Hij doet dit daarom niet. Hij is kunstig en weet dat de meest effectieve manier om zijn plannen te verwezenlijken is door tot de arme, in zonde gevallen mens te komen in de vorm van een engel des lichts. In deze vermomming werkt hij op de gedachten om hen af te leiden van het veilige en juiste pad. Hij is er altijd op gericht geweest het werk van Christus te vervalsen en om zijn eigen kracht en macht te bestendigen. Hij zorgt ervoor dat misleide stervelingen de werken en wonderen van Christus met wetenschappelijke principes benaderen; hij doet ze voorkomen als het resultaat van menselijke vaardigheid en kracht. In de gedachten van velen zal hij ... alle ware geloof in Christus als de Messias, de zoon van God, vernietigen.

Satan werkte op dezelfde manier toen God Zijn kracht door Mozes openbaarde in Egypte. Hij wist heel goed dat Mozes door God was uitgekozen om het juk van slavernij van de kinderen Israëls te verbreken; en hij wist ook dat in dit werk Mozes Christus typeerde, die kwam om de macht van de zonde over de menselijke familie te verbreken, en hen te verlossen die gevangen zitten in zijn macht... Zijn oplossing vond hij in het bewerkstelligen van een werk waar een tweevoudig doel aan zat: 1. De invloed van Mozes als dienaar van God te vernietigen door zijn eigen vertegenwoordigers de ware werken van God te doen vervalsen; 2. Zijn invloed door middel van tovenaars en magiërs ten toon te spreiden en dit te doen door alle tijden heen, waardoor hij in de gedachten van velen het ware geloof in de machtige wonderen van Christus zou vernietigen, als Hij naar deze wereld zou komen.

Het was de kracht van God, en geen menselijke invloed of krachten die Mozes bezat, die de wonderen aan Farao bewerkstelligden. Die tekenen en wonderen werden ontworpen om Farao te overtuigen dat de grote 'IK Ben' Mozes had gezonden, en dat het de taak was van de koning om Israël te laten gaan om de levende God te kunnen dienen. Farao riep zijn magiërs om via betoveringen te werken. Zij toonden hun tekenen en wonderen; want ze steunden niet alleen op hun wetenschap, maar op de kracht van hun god, de duivel, die door hen ingenieus zijn misleidend werk deed. De staven van de magiërs werden slangen, maar Aärons staf verslond hen. En toen zij probeerden muggen te produceren en dit niet konden, moesten ze aan Farao erkennen: " Dit is Gods vinger" (Exodus 8:19).

-ST Nov 6, 1884, al. 3-5; RH 2-18-62; 4bSG 83-90; PP 260-270; GC 551-562; Mar 205-210

Woensdag 14/01 (De gave van profetie; 2 Kron. 20:20)

1 Kronieken 20:20: "Geloof in de HERE, uw God, en gij zult bevestigd worden, gelooft in zijn profeten en gij zult voorspoedig zijn" ... **Jesaja 8:20**: "Tot de wet en tot de getuigenis! Voor wie niet spreekt naar dit woord, is er geen dageraad." Twee teksten wordt Gods volk hier voorgehouden: twee voorwaarden voor succes. De wet gesproken door Jehova zelf, en de geest der profetie, zijn twee bronnen van wijsheid om Gods volk door elke ervaring te leiden. "Onderhoudt ze dan naarstig, want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken, die bij het horen van al deze inzettingen zullen zeggen: Waarlijk, dit grote volk is een wijze en verstandige natie"(Deut. 4:6)...

Openbaring 12:17: "En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben". Deze profetie toont duidelijk aan dat de overblijvende kerk God zijn wet zal erkennen en de gaven van profetie zullen bezitten. Gehoorzaamheid aan de wet van God en de geest van profetie hebben altijd het ware volk van God onderscheidend, en de beproeving is vaak op basis van tegenwoordige manifestaties.

In Jeremia's tijd hadden de mensen geen vragen over de boodschap van Mozes, Elia of Elisa, maar zij twijfelden aan en schoven de boodschap van God door Jeremia aan de kant totdat de kracht en macht ervan aan hen verspild waren en er geen herstel mogelijk was dan hen mee te laten voeren in gevangenschap.

Zo was het ook in de tijd van Christus. De mensen hadden ondervonden dat Jeremia's boodschap waar was en zij overtuigden zichzelf te geloven dat als zij in die tijd geleefd hadden zij de boodschap wel geaccepteerd zouden hebben. Maar terzelfder tijd verworpen zij Christus' boodschap, over Wie alle profeten hadden geschreven.

Als de boodschap van de derde engel, die de wet van God aan de kerk in zijn volheid en kracht zal openbaren, over de wereld gaat, zal de profetische gave meteen hersteld worden. Deze gave neemt een prominente plaats in bij het ontwikkelen en verspreiden van deze boodschap.

Zoals er verschillen van meningen ontstaan met betrekking tot de uitleg van de Schrift en de methoden, bedoeld om het geloof van de gelovigen te laten wankelen en verdeeldheid in het werk te brengen, zal de geest der profetie altijd haar licht werpen op deze situaties. Het heeft altijd gezorgd voor eenheid van gedachten en harmonie in daden gebracht in de gemeente van de gelovigen. In elke crisis die ontstaat in de ontwikkeling van de boodschap en de groei van het werk, zullen zij, die stevig staan op de wet van God en het licht van de Geest der profetie, triomferen en het werk zal in hun handen voorspoedig zijn.

-LLM 33, 34; ST Mar 8, 1910; LLM 33-38

Donderdag 15/01 (Geestelijke gaven en verkondiging; 1 Cor. 14; 1 Cor. 14:1-5)

"En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen. En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken" (Handelingen 2:1-4). De Heilige Geest, die de vorm aannam als tongen van vuur die zich verdeelden en rustten op de bijeengekomen mensen, was het teken van de gave die uitgestort was op hen die vloeiend in verschillende talen, waar ze voorheen niet bekend mee waren, spraken. En de verschijning van vuur is kenmerkend voor de fervente ijver waarmee zij zouden werken, en de macht die hun woorden zou vergezellen.

Onder deze hemelse verlichting, werd de Schrift die Christus hen had uitgelegd, opeens duidelijk in hun gedachten, met levendige luister en liefelijke helderheid en machtige waarheid. De sluier die hen had weerhouden om het einde te zien van dat wat was afgeschaft, werd nu verwijderd, en het doel van Christus' zending en de aard van zijn koninkrijk werd verduidelijkt in een volmaakte helderheid.

De Joden waren verstrooid over bijna alle landen en spraken verschillende talen. Zij hadden lange afstanden afgelegd naar Jeruzalem en hadden er hun tijdelijke intrek genomen, totdat de religieuze feesten op gang kwamen en zij aan de vereisten voldeden. Bijeengekomen, vertegenwoordigden zij elke taal. Deze verscheidenheid aan talen was een grote obstakel voor het werk van Gods dienstknechten in het verspreiden van de leer van Christus aan de uiteinden der aarde. Dat God zou voorzien in de tekortkoming van de apostelen op zo'n wonderbaarlijke manier zou voor de mensen een perfecte bevestiging van de getuigenis van deze getuigen voor Christus zijn. De Heilige Geest had voor hen gedaan wat zij zelf nooit in hun leven hadden kunnen verwezenlijken; zij konden nu de waarheid van het evangelie in het buitenland verspreiden, op een correcte manier de taal sprekend van hen voor wie zij werkten. Deze wonderlijke gave was het hoogste bewijs dat hun missie het zegel van de hemel droeg, wat zij aan de wereld konden tonen.

"Nu waren er Joden te Jeruzalem woonachtig, vrome mannen uit alle volken onder de hemel; en toen dit geluid gekomen was, liep de menigte te hoop..."(Hand. 2:5-13).

-3SP 265-267; ST 3-8-10; RH 1-5-05; TM 424-425; 1T 414; 4bSG 151-160; RC 256

Vrijdag 16/01 (Onze opdracht; Mat.28:18-20)

Christus gaf zijn discipelen de opdracht het werk te doen dat Hij had achtergelaten in hun handen, te beginnen in Jeruzalem...de plek van Zijn geweldige vernedering voor het menselijke ras. Daar had Hij geleden, was Hij afgewezen en veracht. Het land Judea was Zijn geboorteplaats. Daar, gekleed in het gewaad van menselijkheid, wandelde Hij met de mens, en weinigen hadden gevoeld hoe dichtbij de hemel was als Jezus bij hen was. Het werk van de discipelen moest in Jeruzalem beginnen...

Door de gave van de Heilige Geest ontvingen de discipelen een bijzondere kracht. Hun getuigenis werd bevestigd door tekenen en wonderen. Er zouden wonderen worden verricht, niet alleen door de apostelen, maar ook door hen die de boodschap aannamen. Jezus zei "in Mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe talen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden" (Markus 16:17-18)...

In de opdracht aan Zijn discipelen, gaf Christus hen niet alleen de kaders aan, maar ook hun boodschap. Onderwijs de mensen, zei Hij "en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb". De discipelen moesten onderwijzen dat wat Jezus hen had geleerd. Dat wat Hij had gesproken, niet alleen in persoon, maar al de profeten en leraren uit het Oude Testament, werden erbij betrokken. Menselijke leringen zijn uitgesloten. Er is geen plek voor traditie, voor menselijke theorieën en conclusies of voor kerkelijke regelgeving. De wetten die door de kerkelijke autoriteit zijn ingesteld, maken geen deel uit van de opdracht. Dit is niet wat Christus' dienstknechten moeten onderwijzen. 'De wet en de profeten,' met het verslag van Zijn eigen woorden en daden zijn de ware schatten die aan de discipelen zijn toevertrouwd om te geven aan de wereld. Christus' naam is hun wachtwoord, hun onderscheidingsteken, hun band van eenheid, de autoriteit van hun daden en de bron van hun succes. Niets wat Zijn handtekening niet draagt wordt herkend in Zijn koninkrijk....

De Heiland ziet ernaar uit om Zijn genade aan ons te laten zien en Zijn karakter op de wereld te drukken. Het is Zijn verkregen bezit, en Hij verlangt ernaar om de mens vrij, puur en heilig te maken. Door satans werken wordt dit doel verhinderd, maar door het bloed dat voor de wereld is vergoten, zijn er overwinningen te behalen die eer brengen aan God en het Lam. Christus zal niet tevreden zijn totdat de overwinning compleet is, en "om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe" (Jesaja 53:11). -1T 409-420; Mar 154, 156

Citaten in de les: COL 328; 2SM 52; 1T 412

Verdere studie: "Pinksteren," pp. 25-34 in Van Jeruzalem tot Rome.

=== Les 4: Januari 17-23: De gave van profetie en Gods laatste gemeente

De wet van God en de Geest der Profetie werken hand in hand als gids en raadgever om de gemeente te leiden; en wanneer de gemeente dit zou erkennen en Zijn wet zou gehoorzamen, zou de Geest der Profetie gezond worden om haar als gids op de weg der waarheid te leiden. -LLM33

Sabbat 17/1 (Het getuigenis van God; Openbaring 12:17)

"Het getuigenis van Jezus is de Geest der Profetie" (Openb. 19:10). Hij heeft door de Heilige Geest mannen geschikt gemaakt en hen het vermogen gegeven om Zijn werk te doen. Hij leidde de gedachten zodat ze wisten wat ze moesten zeggen of schrijven. De kostbaarheden werden aan aardse vaten toevertrouwd, maar het blijft een gave van de hemel. Het getuigenis werd in onvolkomen menselijke taal doorgegeven, en toch was het Gods boodschap, en het gehoorzame, gelovige kind van God zal er de heerlijkheid van goddelijke macht, vol van genade en waarheid, in zien.

In Zijn woord heeft God de mens alle kennis gegeven die nodig is om behouden te worden. De Heilige Schrift moet aangenomen worden als gezaghebbende onfeilbare openbaring van Zijn wil...

De waarheid is in al haar aspecten door verschillende personen naar voren gebracht. De ene schrijver is geïnspireerd om een bepaald onderwerp meer te benadrukken, dan de ander. Hij grijpt die punten aan, die met zijn eigen ervaring of voorstellingsvermogen overeenkomen. Een ander wijdt uit over een ander onderwerp. Onder leiding van de Heilige Geest, stelt ieder datgene voor waartoe hij zich met meest gedrongen voelt en wat in zijn geest gelegd is – het is slechts een ander aspect van de waarheid – maar samen vormt het een perfecte harmonie. De waarheidspunten die op deze wijze worden doorgegeven, werken bindend om een volkomen geheel te vormen, aangepast om de noden van de mens in alle omstandigheden en levenservaringen tegemoet te komen...

Het feit dat God Zijn wil aan de mens geopenbaard heeft door Zijn woord wil niet zeggen dat de aanwezigheid en leiding van de Heilige Geest daarom onnodig is. Integendeel, de Geest werd beloofd door onze Heiland om het woord aan Zijn dienstknechten te openen, om haar leer te belichten en toe te passen. Omdat het de Geest van God is geweest die de Bijbel geïnspireerd heeft, is het onmogelijk dat de leer van de Geest ooit haaks op die van het woord zou staan (2 Kron 2:20).

Het profetisch licht schijnt nog steeds om zielen te leiden, en zegt: "Dit is de weg, wandelt daarop" (Jesaja 30:21). Het schijnt op het pad van de rechtvaardigen om de waarheid aan te bevelen en het schijnt op het pad van de onrechtvaardigen om hen te leiden tot berouw en bekering. Het bewerkt dat zonde bestraft en kwaad ontmaskerd wordt. Het is voortschrijdend in het uitvoeren van haar plicht, om licht te schijnen op het verleden, het heden en de toekomst.

- ST 11-14-95, 3-12-96, 4-22-89; RH 7-16-01; 5MR 50-54; 1SM 41-43; 8T 116-117

Zondag 18/1 (Goed versus slecht, deel 1; Handelingen 1; Openb. 12:1-6)

Satans macht is vandaag aan de dag groot en hij is er speciaal op gericht om de wet van God teniet te doen. Degenen die zich onder zijn heerschappij stellen, zullen door hem geleid worden om hetzelfde te doen... De oorlog tussen de twee grote legers gaat over de geboden van God en het geloof van Jezus. Satanische machten verenigen zich met menselijke machten om Gods wet krachteloos te maken en het leren van de geboden van mensen te promoten. Twee machten die met elkaar in strijd zijn, streven naar de alleenheerschappij. Zullen wij ons laten gebruiken om de vloed van kwaad en overtreding te doen toenemen? Elke ziel die Gods woord gelooft, zou moeten "opstaan en verlicht worden, want uw licht is gekomen en de heerlijkheid des Heren is over u opgegaan" (Jes. 60:1). Zullen we niet het woord van God nauwgezet lezen en weigeren te vertrouwen op ons eigen verstand, dat misschien onder de invloed van een meester-verleider staat?

Het is van levensbelang aan welke kant we staan en dienovereenkomstig anderen beïnvloeden. Het maakt alles uit wat we geloven. De leugen die door Satan gehandhaafd blijft, is dat Gods wet afgeschaft is. Dit zal door diegenen die niet in het licht gewandeld hebben, toen het licht op hun pad scheen, in alle oprechtheid aangenomen worden. Zij zijn aan de kant van de leugen gaan staan en verdraaiden de Schrift om hun verkeerde theorieën te kunnen handhaven. Hoe oprechter een mens in de leugen gelooft, hoe fataler het is voor zijn eigen ziel. Hij staat oprecht deze leugen voor en degenen die niet door de waarheid geheiligd zijn, nemen die aan...

Een opvallend contrast ziet men tussen degenen die de waarheid uitleven en degenen die de rijen van de afvalligen gekozen hebben. Zij die het Lam Gods volgen zullen lankmoedig en nederig zijn. Zij die Gods geboden bestrijden, zullen vol grootspraak en aanklacht zijn en wetteloos in woord en daad. Zij zijn zo omdat ze de geest en karaktertrekken van de draak hebben, die grimmig werd op de vrouw en heenging om oorlog te voeren tegen het overblijfsel van haar zaad, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben. (Opb. 12:17)

Door Jezus is er een goddelijke band van sympathie tussen God en de mens die aangenomen is in de Geliefde Zoon door gehoorzaamheid. Zo worden de woorden vervuld: "Indien gij Mij liefhebt, houdt mijn geboden." Het gebodenhoudend volk moet in het zonlicht van Christus' gerechtigheid wandelen. Dan stralen hun gezichten van vreugde en dankzegging, blij in de zekerheid: "Zalig zij, die hun gewaden wassen, opdat zij recht mogen hebben op het geboomte des levens en door de poorten ingaan in de stad" (Openb 22:14) - RH May 3, 1898, al. 9-11,16; ST 6-18-94, 2-19-94, 11-1-99; RH 7-28-04; 18MR 27-34; 4SP 276-286; PK 605; 5T 449-453; GC 437-443; FLB 291

Maandag 19/1 (Goed versus slecht, deel 2; Hand. 2; Openb. 12:7-17)

De wet van God is de uitdrukking van Zijn karakter. God bezit een absolute, bestendige en onveranderlijke onafhankelijkheid. Zijn wet is evenzo bestendig, onveranderlijk en eeuwig, omdat het een afdruk van Zijn karakter is. Er kan geen gebeurtenis plaatsvinden waardoor het op enige wijze noodzakelijk zou zijn om een wet af te kondigen die hier totaal haaks op staat. "De wet des Heren is volmaakt, bekerende de ziel" (Ps. 19:8 SV77) Elke verandering in de wet zou de volmaaktheid ervan teniet doen. De kleinste verandering in Zijn voorschriften zou een reden aan de hemelsbewoners en de ongevallen werelden geven, te denken dat Gods raadgevingen en verklaringen niet vertrouwd kunnen worden. Dat zij vanwege hun feilbare karakter vernieuwd moeten worden. Als er enige verandering in Gods wet kon worden aangebracht, zou satan datgene winnen waarvoor hij zijn strijd begonnen is.

Satan zocht naar wegen om Gods wet verachtelijk te maken, en om God bij Zijn denkende schepsels aan te klagen. Zijn doel was de mens te doen geloven dat de wet veranderd moest worden, omdat het niet in de noden en mogelijkheden van de mens kan voorzien. Maar God is waarheid in Zichzelf en Satan kan geen enkele smet in Zijn karakter of Zijn wil vinden. Als er in Zijn wet slechts één jota of tittel veranderd kon worden, zou Satan een voordeel in de strijd hebben. Dan kon hij de mensenfamilie met zich meeslepen in zijn aanklacht tegen God. Als er één jota of tittel veranderd zou moeten worden, zouden immers al Zijn voorschriften fout kunnen zijn. In de toekomst echter zal de boze moeten belijden dat zijn aantijgingen tegen God onrechtvaardig waren, want bij God is geen zweem van ommekeer (Jak. 1:17)

In het boek de Openbaring beschrijft de profeet de tonelen van de eeuwen waarin het evangelie verkondigd wordt en ziet hij de ark der getuigenis in de hemel. Daar schijnt de heilige wet van God in heilige waardigheid, net als toen God die met Zijn eigen vinger op de stenen tafelen schreef. Johannes beschrijft het werk dat in de laatste dagen gedaan zal worden, wanneer de protestantse kerken een verbond sluiten met de katholieke machten en tegen Gods wet en tegen degenen die Zijn geboden houden ingaan. Johannes zegt: "De draak werd toornig op de vrouw... Openb. 12:7). De protestantse wereld heeft het pausdom gekoesterd - zij hebben de zondag boven de sabbat van de Here, hun God gesteld - en zij hebben de mensen onder druk gezet om de zondag te houden, omdat de wet overtreders bestraft, en zij verhogen de eerste dag van de week - een valse sabbat - en werpen zo oneer op de sabbat van het vierde gebod. Maar de Heer zegt: "Waarlijk, mijn sabbatten zult gij onderhouden" (Ex. 31:13; Deu 7:6-11).

- ST Mar 12, 1896, al. 1,2,4; LLM 33-38

Dinsdag 20/1 (Het getuigenis van Jezus)

De Openbaring vraagt om nauwkeurige studie onder gebed, om te voorkomen dat deze uitgelegd wordt naar de ideeën van de mens, zodat verkeerde instructies gegeven zouden worden over het woord van de Heer, dat in beelden en symbolen zoveel voor ons betekent. Er is zoveel dat we goed moeten begrijpen om onze koers te kunnen bepalen, zodat we niet de plagen, die over de aarde komen, zullen ontvangen. In de Openbaring worden de diepe dingen van God uitgebeeld.

Wanneer men niet de betekenis van elk symbool in de Openbaring kan uitleggen, moet men niet denken dat het onnodig is dit boek met een diep en oprecht verlangen te onderzoeken en met een vurige wens de betekenis van de waarheid daarin te leren kennen. Degene die deze verborgenheden geopenbaard heeft aan Johannes kan en zal de ijverige zoeker naar waarheid een voorproefje geven van de hemelse dingen die hierna werkelijkheid zullen worden. Degene die leest en hoort de woorden van deze profetie en de dingen houdt die daarin geschreven zijn, zullen in rijke mate gezegend worden.

Wij hebben de geboden van God en het getuigenis van Jezus Christus, welke is de Geest der Profetie. Onbetaalbare edelstenen kunnen in Gods Woord gevonden worden. Zij die dit woord onderzoeken, moeten hun gedachten helder houden. Nooit moeten ze aan hun verdorven hartstochten in eten en drinken toegeven...

Wanneer de boeken Daniel en Openbaring beter begrepen zouden worden, zouden de gelovigen een totaal andere religieuze ervaring hebben. Hen zou de geopende poorten van de hemel getoond worden. Dit zou zo'n indruk op hun hart en verstand maken, dat zij een idee zouden krijgen van hoe het karakter zich zou moeten ontwikkelen om de gezegende toestand te bewerkstelligen, dat het loon is van diegenen die een zuiver hart hebben. De Here zal allen zegenen die in nederigheid en zachtmoedigheid zoeken naar wat in de Openbaring geopenbaard is...

Een ding zal zeer zeker begrepen worden wanneer men het boek de Openbaring bestudeert: de hechte en beslissende relatie tussen God en Zijn volk. Johannes schrijft: "Genade zij u en vrede van Hem, Die is, en Die was, en Die komen zal; en van de zeven geesten, die voor Zijn troon zijn; En van Jezus Christus, Die de getrouwe Getuige is, de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste van de koningen der aarde. Hem, die ons heeft liefgehad, en ons van onze zonden gewassen heeft in Zijn bloed, En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters voor God en Zijn Vader; Hem, zeg ik, zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid" Openb. 1:4-6.

-18MR 23-24; ST 5-23-95; PP 364-368; EW 231; ML 41-42; FLB 295-296

Woensdag 21/1 (De Geest de Profetie)

Vanwege Christus' middelaarswerk kan Hij zijn dienstknechten de aanwezigheid van de Heilige Geest schenken. Het is door het werk van de Geest dat de mens vertegenwoordiger van de Verlosser kan zijn, in het zielenwinnend werk. We moeten ons aan het vormingswerk van Zijn Geest onderwerpen om in dit werk met Christus verenigd te kunnen worden. Door de kracht die ons dan gegeven wordt, kunnen we als Zijn medewerkers met Hem samenwerken om zielen te redden. Aan een ieder die zich zonder reserve aan de Here geeft om Hem te dienen, is de kracht gegeven om onbegrensde resultaten te boeken...

Op de Pinksterdag openbaarde God, de Oneindige, Zichzelf in een kracht die Hij aan de kerk gaf. Door middel van de Heilige Geest daalde Hij neer vanuit de hoge hemel als een suizende, heftige storm, in de ruimte waar de discipelen vergaderd waren. Het leek erop of eeuwenlang deze invloed was teruggehouden. Nu verheugde de hemel zich om de rijkdom van Gods Geest op de gemeente uit te storten... Het zwaard van de Geest, opnieuw gewed met kracht en gescherpt in door de lichtstralen van de hemel doorkliefde het ongeloof...

Zoals de discipelen uitgingen om het evangelie te verkondigen, vervuld met de kracht van de Geest, zo moeten ook Gods dienstknechten vandaag erop uitgaan. Vervuld met een onzelfzuchtig verlangen om de genadeboodschap te brengen aan degenen die zich in duisternis of dwaling en ongeloof bevinden; we moeten het werk van de Heer opnemen! Hij geeft ons een taak die wij in samenwerking met Hem moeten vervullen. Hij werkt ook aan het hart van de ongelovigen om Zijn werk vooruit te brengen in verafgelegen gebieden. Nu al zijn er velen die de Heilige Geest ontvangen en niet langer zal de weg geblokkeerd worden door lusteloze onverschilligheid.

Waarom is de geschiedenis van het werk van de discipelen opgetekend, toen zij door de Heilige Geest gedreven, met een heilig vuur beziel en met levenskracht begiftigd waren? Is het niet opgeschreven om Gods volk in deze dagen te inspireren om ijverig voor Hem te werken? Wat de Heer in die dagen voor Zijn volk deed, is van wezenlijk belang, meer nog Hij zal het ook doen voor Zijn volk vandaag. Alles wat de apostelen deden, moet elk lid van de kerk vandaag doen. En wij zouden met behulp van de Heilige Geest met nog meer vuur moeten werken - een vuur dat in verhouding staat tot de mate van de toegenomen boosheid, welke om een niet mis te verstane oproep tot bekering vraagt.

-RH Jan 13, 1903, al. 5,7,11,12; ST 3-8-10; LLM 33-34; 9MR 278-279; 5MR 148-153; 7T 31-33; 3BIO 483-484

Donderdag 22/1 (Het overblijfsel van de gemeente; Opb. 14:6-12)

De zondagse sabbat, het kind van het pausdom, is door de protestantse kerken aangenomen, gezoogd en gewiegd alsof zij van hemelse geboorte was. Maar hun menselijke bekrachtiging kan er nooit voor zorgen dat zij bij God aangenomen wordt. Zij is een concurrent, een valse sabbat, die zich wederrechtelijke de plaats van de heilige dag toe-eigent, waarop God rustte en die Hij zegende en heiligde, die Hij de mens gaf als een eeuwig gedenkteken van Zijn scheppingswerk. Zullen de protestanten, vanwege hun eerbiediging van de zondag, zich onderwerpen aan de ongodsdienstige eisen van 'de mens der zonde', wanneer hen de feiten worden voorgehouden? Zullen zij ervoor kiezen hem of God te aanbidden?...

"Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel en God heeft aan haar ongerechtigheid gedacht." Opb. 18:5. Wanneer reiken haar zonden tot aan de hemel? Wanneer de wet van God uiteindelijk door wetgeving teniet gedaan wordt. Dan zal de extreme situatie van Gods volk Zijn mogelijkheid zijn om te laten zien wie de heerser is van hemel en aarde. Terwijl satans macht de elementen van beneden opruit, zal God licht en kracht aan Zijn volk schenken, zodat de waarheidsboodschap verkondigd mag worden aan de hele wereld.

De Heer vraagt aan Zijn volk om in deze noodsituatie op te staan. De mens moet met God samenwerken. Het is altijd moeilijk om ons geloof vast te houden wanneer een geestdodende en verlamdende invloed zich in de godsdienstige wereld, hen die de trouw zijn aan God tegenwerkt. Maar moet Gods volk het toelaten dat hun liefde verkoeld, omdat de boosheid toeneemt? Moeten we de moed verliezen? Of zouden we niet beter onze trouw tonen en het grootmoedigste getuigenis geven dat de mens kan geven tot eer van God? Zij die zich niet geheel overgeven, zullen overhellen naar de kant van de wereld. Zij zullen ervoor kiezen om de duidelijke en besliste waarheid te onderdrukken. Maar dat is niet wat het woord van God leert.

"De draak (satan en allen die met zijn geest begiftigd zijn) werd toornig op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren, en het getuigenis van Jezus Christus hebben." "Hier is de lijdzaamheid der heiligen; hier zijn zij, die de geboden Gods bewaren en het geloof van Jezus." (Opb. 12:17; 14:12) De ware kinderen van God zullen niet minder trouw aan Zijn wet tonen, wanneer die teniet gedaan. Terwijl de opstand tegen Gods wet toeneemt, en deze veracht wordt, zal het uitverkoren en trouwe volk Zijn geboden meer liefhebben dan goud. Allen die trouw aan de hemel zijn, zullen de hele wapenrusting van God aandoen, zodat ze in staat zullen zijn tegen de listen van de duivel te kunnen standhouden. (Efeze 6:12)

-ST June 12, 1893, al. 9,13-15; ST 4-22-89, 3-12-96, 11-14-95, 6-18-94; 7BC 974; 5MR 50-54

Vrijdag 23/1 (Een bijzonder volk; Titus 2:14)

Het Woord van God zegt dat de volgelingen van Christus opgeroepen worden moeilijkheden te doorstaan omwille van de waarheid. Paulus zegt: "Trouwens, allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden" (2Tim. 3:12). Met welk een ijver zullen de werkers der ongerechtigheid hun satanisch doel nastreven! Zij zullen licht voor duisternis door laten gaan en duisternis voor licht, totdat zij oprecht geloven dat zij dienstknechten van God zijn en Hem een dienst bewijzen door Zijn kinderen te vervolgen. Zo is het in de strijd in het verleden geweest en zo zal dezelfde geest zich in het afsluitende werk van God openbaren. De profeet zegt: "De draak werd toornig op de vrouw, en ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de geboden Gods bewaren, en het getuigenis van Jezus Christus hebben." Jezus werd als de grootste misdadiger behandeld, en Zijn dienstknechten zullen niet méér dan hun Heer zijn. De Verlosser zegt: "En dit zullen zij doen, omdat zij noch de Vader, noch Mij kennen Maar deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat, wanneer hun uur komt, gij u moogt herinneren, dat Ik ze u gezegd heb" (Joh 16:3,4).

In deze laatste dagen, waarin de boosheid overvloedig heerst, en de liefde van velen zal verkoelen, zal God een volk hebben dat Zijn naam zal verheerlijken en zal staan als vermaners van het kwaad. Zij zullen een 'bijzonder volk' zijn, dat trouw aan Gods wet zal zijn. Wanneer Gods bekerende kracht door Zijn dienstknechten werkt, zullen de duistere machten zich in bittere en vastbesloten oppositie opstellen. Satan zal werken met "allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen en met allerlei verlokkende ongerechtigheid" (2 Tessalonicenen 2:9,10). Hij zal elke list bedenken om mensen te verleiden en te bedriegen en "indien mogelijk", zal "hij de uitverkorenen misleiden"...

Ons werk is een agressief werk, en als trouwe soldaten van Jezus moeten we de bloedbevleete banier het terrein van de vijand binnendragen (Ef. 6:12). Als we erin toestemmen onze wapenrusting af te leggen en de bloedbevleete banier neer te laten, om gevangenen en slaven van satan te worden, zullen we misschien vrijgesteld worden van strijd en lijden. Maar deze "vrede" kan alleen maar verkregen worden tegen het verlies van Christus en de hemel. Op deze wijze echter kunnen we niet aanvaarden "vrede" te verkrijgen. Laat het dan maar oorlog zijn, oorlog tot het eind van de wereldgeschiedenis toe, in plaats van vrede te verkrijgen door afval en zonde.

- ST 6-18-94; RH 8-28-83

Verdere studie: "Introductory-The Spirit of Prophecy," pp. 7-16 in The Spirit of Prophecy, vol. 1; "Historical Prologue," pp. vii-xxxii in Early Writings.

====Les 5: 24-30 januari: De Inspiratie van de Profeten

Waarheid is waarheid voor het oprechte, berouwvolle hart; en als het toegestaan wordt, zal het de ziel heiligen en het karakter veranderen naar het goddelijke beeld. -ST 14 aug. 1893, al.6

Sabbat 24/1: (Onze Goddelijk Gids; 2 Tim. 3:16)

(2 Tim. 3:16)Het woord van God is als een schatkamer, die alles bevat wat noodzakelijk is om het kind van God te volmaken. Wij waarderen de Bijbel niet zoals we dat zouden moeten doen. Wij hebben geen juiste waardering voor de rijkdommen van zijn voorraden, en wij beseffen ook niet de grote noodzaak om de Schriften voor onszelf te onderzoeken. Mensen verwaarlozen de studie van het Woord van God om een werelds belang na te jagen, of om bezig te zijn met de vermaken van deze tijd. . .

Maar het is beter om alles met een werelds karakter uit te stellen, dan deze hoogst belangrijke studie, die ons wijs moet maken voor het eeuwige leven. . .

Diegenen die nederig en onder gebed de Schriften onderzoeken, om Gods wil te kennen en te doen, zullen niet in twijfel gelaten worden over hun verplichtingen aan God. Want "indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten" (Johannes 7:17).

Indien u het geheimenis van godsvrucht wilt kennen, dan moet u het duidelijke woord van waarheid volgen, - met of zonder gevoel, met of zonder emotie. Gehoorzaamheid moet gegeven worden vanuit een besef van het principe, en het recht moet nagestreefd worden onder alle omstandigheden. Dit is het karakter dat door God uitverkoren is voor verlossing. De toets van een ware christen is gegeven in het Woord van God. Jezus zegt: "Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren"(Joh. 14:21-24).... . .

De Bijbel is de enige maatstaf van geloof en leer. En er is niets wat meer geschikt is om de geest te stimuleren, en het verstand te versterken, dan de studie van het Woord van God. Geen ander boek is zo krachtig om de gedachten te verheffen, om sterkte te geven aan de vermogens, dan de verrekende, veredelende waarheden van de Bijbel. Indien Gods Woord bestudeerd zou worden zoals het zou moeten, zouden de mensen een diepgang van geest, een edelheid van karakter, en een vastheid van voornemen hebben, die zelden gezien worden in deze tijden. . .

Diegenen die de ernstigste boodschap die ooit aan de wereld gegeven is, onderwijzen, zouden hun verstand moeten trainen om de betekenis ervan te begrijpen. Het onderwerp van verlossing zal de meest geconcentreerde studie vragen en haar diepte zal nooit volledig onderzocht kunnen worden. U hoeft niet bang te zijn dat u dit wonderbaarlijke onderwerp zult uitputten. Drink diep uit de bron van heil. Ga zelf naar de fontein, opdat u gevuld wordt met verkwikking, opdat Jezus een waterbron in u zal zijn, die opspringt tot eeuwig leven. Slechts Bijbelse waarheid en Bijbelse godsdienst zullen staande blijven in de toets van het oordeel. -RH July 17, 1888, al. 1,7,9,11; ST 8-14-93, 1-30-93; BEcho 8-26-95; 12-15-96, 8-22-07; FE 407-409, 123-128

Zondag 25/1:(Openbaring-Inspiratie) 2 Tim. 3:16; 2 Petr. 1:20,21)

(2 Petrus 1:19-21). De Here heeft één veilig pad voor Zijn volk en dat is het pad van gehoorzaamheid aan Zijn Woord. Dat Woord is ons als een gids gegeven. God is haar Schrijver; maar de Schriften werden geschreven door menselijke handen en zij dragen de kenmerken van de persoonlijkheid van de verschillende schrijvers. Het stempel van de geest en het karakter van de schrijver is onmiskenbaar in elk boek van de Bijbel. En dit is precies zoals God het bedoeld heeft. Hij doet niets in het verlossingsplan zonder menselijke medewerking.

Christus heeft het recht en de macht om alle menselijke instrumenten en invloeden bij te laten dragen in zijn werk voor de mensheid. Hij gebruikt menselijke instrumenten en Hij vernietigt niet de persoonlijkheid van Zijn dienstknechten. Hij legt de Heilige Geest op hen en sluit hen in met Zichzelf, en zij hebben de gezindheid van Christus, en worden medewerkers met Hem. Hij brengt hun voorbeelden en illustraties voor de geest waar zij bekend mee zijn, om de waarheid duidelijk te maken die Hij wil dat zij verkondigen, en de Heilige Geest staat hen bij in het gebruik van deze voorbeelden en illustraties.

De Bijbel is Gods Woord en is voor zijn volk. Het werd verkondigd door mensen; maar "door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken". . . Het wonderbaarlijke ervan is de overeenstemming die er in het goddelijke Woord is dat tot ons komt door deze verschillende kanalen en zulke wijd uit elkaar liggende tijden. Ieder van hen schreef in zijn eigen, natuurlijke schrijfstijl, terwijl hij uitdrukking gaf, onder de leiding van de Heilige Geest, aan zijn eigen persoonlijke indrukken, en de gebeurtenissen en taferelen beschreef die voor hem ontsloten werden of voor zijn ogen werden getoond; toch is schakel aan schakel verbonden in de keten van kostbare waarheid, die ons is gegeven in Gods Woord. Het verlossingsplan en de wil en het karakter van God worden geopenbaard om aan de behoefte van de mens in alle tijden tegemoet te komen; want deze menselijke instrumenten waren onder de leiding van God, en zij zijn geen valse getuigen van wat ze gezien en gehoord hebben.

De Bijbel is geschreven in een taal die het nederigste verstand kan begrijpen; want het is geschreven voor de mensen en de Here openbaart Zijn waarheid in overeenstemming met hun behoeften en hun bevattingvermogen. Door Zijn dienstknechten is de waarheid zo duidelijk gemaakt door pen en stem dat niemand om meer bewijs hoeft te vragen dan dat wat gegeven is. Als dit bewijs wordt verworpen, zal elk toegevoegd bewijs het verstand niet overtuigen, de gevoelens veranderen en de wil omkeren, ook al zou het mogelijk zijn om het vijftig keer sterker te maken. -BEcho Aug 19, 1895, al. 2-5; RH 2-25-96; YI 12-1-03; BEcho 8-26-95, 9-2-95; 3MR 88-93; PCP 59; FE 444-450; SpTEd 147-151; CW 116-120

Maandag 26/1 (Mondelinge of Gedachte-inspiratie; Jesaja 2:12; Ezechiël 36:16; 1 Korintiërs 7:10-12,39,40; 1 Tessalonicenzen 2:13)

De Schriften werden niet in een doorlopende keten van ononderbroken uitspraken gegeven, maar deel voor deel door achtereenvolgende generaties, als God in Zijn voorzienigheid een gepaste mogelijkheid zag om de mens op verschillende tijden en verscheidene plaatsen te beïnvloeden. Mannen schreven terwijl ze werden bewogen door de Heilige Geest. Er is "eerst de knop, dan de bloesem en daarna het fruit," "eerst een halm, daarna een aar en daarna het volle koren in de aar" (Markus 4:28). Dit is precies wat de Bijbelse uitspraken voor ons zijn.

. . . De Bijbel, volmaakt als het is in zijn eenvoud, beantwoordt niet aan de grote gedachten van God; want oneindige gedachten kunnen niet volmaakt belichaamd worden in sterfelijke dragers van gedachten. In plaats dat de uitdrukkingen in de Bijbel overdreven zijn, zoals veel mensen veronderstellen, kunnen de sterke uitspraken juist een schijn overbrengen van de heerlijkheid van de gedachte, ook al koos de schrijver de meest expressieve taal om de waarheden van hogere onderwijzing over te dragen. Zondige wezens kunnen alleen verdragen om naar de schaduw van de helderheid van de hemelse heerlijkheid te kijken.

De Bijbel wijst God aan als zijn auteur; toch werd hij geschreven door menselijke handen; en in de verscheidene stijlen van zijn verschillende boeken laat het de karakters van de respectieve schrijvers zien. De waarheden die worden geopenbaard zijn allen "gegeven door de inspiratie van God" (2 Timoteüs 3:16); toch worden zij uitgedrukt in menselijke woorden. De Oneindige heeft door Zijn Heilige Geest licht laten schijnen in de gedachten en de harten van Zijn dienstknechten. Hij heeft dromen en visioenen, symbolen en beelden gegeven; en diegenen, aan wie de waarheid op deze manier werd geopenbaard, hebben zelf de gedachten omvat in menselijke taal. . .

De Tien Geboden werden door God zelf gesproken, en opgeschreven door Zijn eigen hand. Zij zijn van goddelijke en niet van menselijke samenstelling. Maar de Bijbel, met zijn door God gegeven waarheden uitgedrukt in de taal van mensen, stellen een samengaan van het goddelijke en het menselijke voor. Zulk een samengaan was er ook in de natuur van Christus, die de Zoon van God en de Zoon des mensen was. Op dezelfde manier is dit waar van de Bijbel, zoals het ook van Christus is, dat: "Het Woord vlees geworden is en onder ons heeft gewoond" (Johannes 1:14). . .

In vroegere tijden sprak God met de mensen door de mond van profeten en apostelen. In deze tijden spreekt Hij tot hen door de getuigenissen van Zijn Geest. Er is nooit een tijd geweest dat God Zijn volk ernstiger onderrichtte dan Hij hen nu onderwijst met betrekking tot Zijn wil en de weg die Hij wil dat ze zullen gaan. -5T 661; 1SM 15-37; 3SM 454-455; 6BIO 332, 91-93, 322-325, 337

Dinsdag 27/1 (Visioenen en Lichamelijke Verschijnselen; Daniël 10:7-9,17,18; Handelingen 9:1-5; Openbaring 1:17)

Door één keer na te laten zich te onderwerpen aan de oproep van Gods Geest en Zijn Woord, als gehoorzaamheid een kruis met zich meebrengt, hebben velen veel verloren – hoeveel zullen ze nooit weten tot de boeken opengaan op de laatste dag. Het smeken van de Geest, dat vandaag veronachtzaamd wordt, omdat genot of lust in een tegenovergestelde richting leiden, kan ons morgen machteloos maken om te overtuigen, of zelfs te beïnvloeden. Het benutten van de huidige mogelijkheden, met snelle en gewillige harten, is de enige manier om te groeien in genade en de kennis van de waarheid. Wij zouden altijd de gedachte moeten koesteren dat wij, ieder persoonlijk, voor de Here der heerscharen staan; aan geen woord, geen daad, zelfs geen gedachte zou toegegeven moeten worden, om daarmee aanstoot te geven aan het oog van de Eeuwige. Wij zullen dan geen angst voor mensen of voor aardse machten hebben, omdat een Koning, wiens rijk het universum is, die onze persoonlijke bestemmingen voor nu en voor eeuwigheid in Zijn handen houdt, kennis neemt van al ons werk. Wanneer wij zouden voelen dat wij op elke plaats de dienstknechten van de Allerhoogste zijn, zouden wij voorzichtiger zijn; ons gehele leven zou een betekenis en een heiligheid hebben die aardse eerbewijzen nooit kunnen geven. . .

Laat geen mens zichzelf met de gedachte vleien dat hij succesvol is, tenzij hij de zuiverheid van zijn geweten bewaart en zichzelf geheel aan de waarheid en aan God geeft. Wij zouden steeds vooruit moeten gaan, terwijl we nooit vertrouwen of hoop verliezen in het goede werk, welke beproevingen ook op onze weg mogen komen, welke morele duisternis ons zal omgeven. Volharding, geloof en liefde voor plicht zijn de lessen die wij moeten leren. Het onderwerpen van het eigen-ik en het opzien naar Jezus is een dagelijks werk. De Here zal nooit een ziel verlaten die op hem vertrouwt en Zijn hulp zoekt. De kroon des levens wordt alleen geplaatst op het hoofd van de overwinnaar. Er is voor iedereen ernstig, plechtig werk voor God te doen zolang er leven is. Naarmate satans macht toeneemt en zijn listen worden vermenigvuldigd, moeten bekwaamheid, geschiktheid en scherpe leiding uitgeoefend worden door diegenen die belast zijn met de zorg voor Gods kudde. Wij hebben niet slechts een werk te doen voor onze eigen zielen, maar wij hebben ook een taak om anderen op te wekken om eeuwig leven te verkrijgen. . .

Ik smeed u, die al lang het geloof hebben beleden en die nog steeds uiterlijke eer aan Christus bewijzen; misleid uw eigen zielen niet. Jezus stelt het gehele hart op prijs. De trouw van de ziel is het enige van waarde in de ogen van God. "Of gij, och of gij ten minste op deze dag had begrepen welke dingen u de vrede aanbrenge!" (Lukas 19:42, vertaling uit de Engelse KJV). "Gij," – Christus spreekt hier u persoonlijk aan, neerbuigend van Zijn troon, terwijl Hij met medelijdende tederheid verlangt naar diegenen die hun eigen gevaar niet voelen, die geen medelijden voor zichzelf hebben. . .

-5T 69,70,73; ST 5-9-06; 5T 699-704; SC 105-112; 7BC 944-946; 1SM 30-37

Woensdag 28/1 (Inspiratie en literaire medewerkers; Johannes 36:1-4)

Gebed is de kracht van de ziel, en toch is deze oefening jammer genoeg verwaarloosd. Door eenvoudig, ernstig, nederig gebed, is de gezindheid van de hemel sterk gegroeid. Er kan geen andere manier van genade voor in de plaats komen en de gezondheid van de ziel bewaren. Gebed brengt de ziel in onmiddellijk contact met de oorsprong van het leven en versterkt de geestelijke pees en spier van onze godsdienstige ervaring; want wij leven door geloof, terwijl wij Hem zien die onzichtbaar is. Veronachtzaam de beoefening van gebed, of begeef u slechts nu en dan in gebed, wanneer het zo uitkomt en u verliest uw verbintenis met God. . .

Het is door de veronachtzaming van gebed en het veronachtzamen van het onderzoeken van de Bijbel dat de menigten menselijke theorieën aanvaardden, ijdele filosofieën, of de flikkerende bespiegelingen van de menselijke geest. God bedoelde nooit dat de ziel zou gevoed worden door de tradities en bespiegelingen van menselijke bedenksels. Het voorstellingsvermogen moet voorzien worden van een hogere vlucht dan menselijke bekwaamheid kan voortbrengen; want de geest moet opstijgen tot de Bron van alle wijsheid. Overal om ons heen hunkeren zielen naar het brood des levens en naar het levende water, helder als kristal, dat stroomt van de troon van God en van het Lam. . .

Alleen de genade van God kan de ziel vernieuwen en verfrissen. Het kostbare en zekere woord der profetie, openbaart aan hem, die naar waarheid zoekt, de rijkdom van de genade van Christus. Het woord van God is een geestelijke voorraadschuur waaruit de ziel dat mag ontvangen, dat zijn leven zal voeden. In het doorvorsen van het woord van God vinden wij leerstellingen, voorschriften, beloften, vermaningen, oproepen en woorden van bemoediging, die beantwoorden aan elke nood in elke menselijke geest. Hier kan de mens Gods geheel toegerust worden voor alle goede werken; want "elk Schriftwoord is gegeven. . . [2Tim 3:16-17; Rom 15:4; 1Tim 6:11-12, 20-21; 1:4-7; 3:16]

Dit onderricht is uiterst belangrijk, en mag ten goede beschouwd worden. Wij moeten op het woord van God vertrouwen, en niet op de verklaring of bespiegeling van menselijke filosofie. De ziel moet gevoed worden door het zuivere, onvervalste woord van God; en door volhardend zoeken, zal de Bijbelstudent een "feestmaal van vette spijzen vinden, een feestmaal van belegen wijnen: van mergrijke, vette spijzen, van gezuiverde belegen wijnen" (Jesaja 25:6). Dan zal de taal van het hart zijn, "Zo vaak Uw woorden gevonden werden, at ik ze op, uw woord was mij tot vreugde en blijdschap mijns harten" (Jeremia 15:16)

-ST July 31, 1893, al.4-7; 5BIO 378-379; 3SM 89-93; EGWE 152

Donderdag 29/1 (Inspiratie het boek Lucas; Lucas 1:1-4)

De vijand der zielen heeft geprobeerd om de veronderstelling binnen te brengen dat er een grote hervorming moet plaats vinden onder de Zevende-dags Adventisten, en dat deze hervorming zou bestaan uit het opgeven van onze leerstellingen die als steunpilaren voor ons geloof staan, en in het aangaan van een proces van reorganisatie. Wat zou het resultaat zijn als deze hervorming zou plaats vinden? - De beginselen van de waarheid die God in Zijn wijsheid heeft gegeven aan de gemeente van het overblijfsel zouden overboord worden gezet. Onze godsdienst zou worden veranderd. De fundamentele beginselen die het werk hebben ondersteund voor de laatste vijftig jaren zouden beschouwd worden als een dwaling. Er zou een nieuwe organisatie worden gevestigd. Er zouden boeken van een nieuwe orde worden geschreven. Er zou een stelsel van intellectuele filosofie worden ingevoerd. De grondleggers van dit stelsel zouden naar de steden gaan en daar een wonderbaarlijk werk doen. De Sabbat zou natuurlijk als van weinig belang worden geacht, net zoals de God die hem gemaakt heeft. Er zou niets worden toegestaan om deze beweging in de weg te staan. De leiders zouden leren dat deugd beter is dan ondeugd, maar omdat God weggenomen is, zouden zij hun vertrouwen plaatsen op menselijke kracht, die, zonder God, zonder waarde is. Hun fundament zou op het zand gebouwd worden, en storm en regen zou het bouwwerk wegvagen.

Wie heeft het gezag om zulk een beweging te beginnen? Wij hebben onze Bijbels. Wij hebben onze ervaring, bevestigd door de wonderlijke werking van de Heilige Geest. Wij hebben een waarheid die geen compromis toestaat. Zullen wij niet alles verwerpen wat niet in overeenstemming is met deze waarheid?

Een verstand dat alleen opgeleid is in wereldse wetenschap kan de diepe dingen van God niet onderscheiden, maar hetzelfde verstand, bekeerd en geheiligd, zou de goddelijke kracht in het woord zien. Alleen het verstand dat gereinigd is door de heiliging door de Geest kan hemelse dingen onderscheiden. De Schriften, door Gods inspiratie gegeven, zijn "ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust" (2 Tim 3:16,17). Laat ons tot het Woord van God gaan om leiding. Laat ons zoeken naar een "zo zegt de Here". Wij hebben genoeg van de menselijke werkwijzen. Broeders en zusters, besef uw door God gegeven verantwoordelijkheden. Uw oordeel, tenzij gecorrumpereerd door een lange praktijk van het aanhangen van valse principes, zal de diepe dingen van God onderscheiden die door de Heilige Geest gegeven zijn, en uw harten zullen ontvankelijk gemaakt worden voor de onderwijzing uit het woord.

- 2MCP 423-424; EGWE 241-243; 6MR 325-330; 1SM 27-28; CH 335-336; 5T 62-66; MH 140-142; CT 432-433

Vrijdag 30/1 (Gehoorzamen van Gods stem;)

Het is de bedoeling van de Here om u te waarschuwen, te vermanen, raad te geven door de getuigenissen die zijn gegeven en om uw geest te beïnvloeden met de belangrijkheid van de waarheid van Zijn woord. De geschreven getuigenissen zijn er niet om nieuw licht te geven, maar om de waarheden van inspiratie die al gegeven zijn, levendig op het hart te drukken. De plicht van de mens naar God en naar zijn medemens zijn duidelijk omschreven in Gods woord, toch zijn er maar enkelen van u die gehoorzaam zijn aan het licht dat gegeven is. Bijgevoegde waarheid wordt niet naar voren gebracht; maar God heeft door de Getuigenissen de grote waarheden die al gegeven waren vereenvoudigd en ze op Zijn eigen gekozen manier voor het volk gebracht om hen op te wekken en hun geest ermee te beïnvloeden, zodat een ieder zonder verontschuldiging zal zijn.

Trots, eigenliefde, zelfzucht, haat, naijver en jaloersheid hebben de waarnemende vermogens verborgen en de waarheid, die u wijs kan maken tot verlossing, heeft haar kracht om de geest te bekoren en te beheersen, verloren. De volstrekt noodzakelijke beginselen van godsvrucht worden niet begrepen, omdat er geen honger en dorst is naar Bijbelkennis, reinheid van hart en een heilig leven. De Getuigenissen zijn er niet om het woord van God te kleineren, maar om het te verheffen en gedachten ernaar toe te trekken, opdat de prachtige eenvoud van de waarheid allen zal beïnvloeden.

Ik zei verder: Net zoals het woord van God ommuurd is met deze boeken en pamfletten, zo heeft God u ommuurd met vermaningen, raadgevingen, waarschuwingen en bemoedigingen. Hier staat u roepend voor God, in de wanhoop van uw zielen, om meer licht. Ik ben gemachtigd door God om u te vertellen dat geen enkele straal van licht meer door de Getuigenissen op uw pad zal schijnen tot u een praktisch gebruik maakt van het licht dat al gegeven is. De Here heeft u ommuurd met licht; maar u hebt het licht niet gewaardeerd; u hebt het met voeten getreden. Terwijl sommigen het licht hebben geminacht, hebben anderen het verwaarloosd of hebben het slechts onverschillig gevolgd. Slechts enkelen hebben hun hart erop gezet om het licht te volgen wat God behaagde om hen te geven. . .

God heeft u uw getuigenis gegeven, om de afvallige en zondaar te confronteren met zijn ware toestand en het enorme verlies dat hij zal dragen als hij voort gaat met een zondig leven.

God heeft dit op uw hart gedrukt door het u voor ogen te stellen zoals Hij het aan geen ander nu levende persoon heeft gedaan, en naar gelang het licht dat Hij gegeven heeft, zal Hij u verantwoordelijk houden.

-5T 665-667; RH 8-30-06; 5T 661-667

Citaten uit de les: 1SM 24, 21, 36, 50, 91, 27; GC xi, xii

Verdere studie: "The Inspiration of the Prophetic Writers," pp. 15-23 in Selected Messages, book 1.

====Les 6: 31 januari – 6 februari: Toets der profetie

De Geest en het Woord zijn met elkaar in overeenstemming. De stem van God die spreekt tot de harten van mensen, spreekt de uitspraken, die in ontzagwekkende grootsheid van de berg Sinai verkondigd werden, niet tegen. God spreekt Zichzelf nooit tegen.

Sabbat 31/1 (Toetst alle dingen; 1 Tessalonicenzen 5:20,21)

De allerlaatste misleiding van satan zal zijn om het getuigenis van de Geest van God zonder uitwerking te maken. "Indien openbaring ontbreekt, verwildert het volk" (Spr.29:18). Satan zal vindingrijk werken, op verschillende manieren en door verschillende mensen, om het vertrouwen van Gods volk in het ware getuigenis onzeker te maken. Hij zal valse visioenen geven om te misleiden en het onechte met het ware vermengen en het volk zo afkerig maken dat ze alles wat de naam visioen draagt, als een vorm van fanatisme zullen beschouwen; maar eerlijke zielen zullen, door het onechte en het ware tegenover elkaar te stellen, in staat zijn om onderscheid tussen hen te maken.

Zuivere waarheid kan terug geleid worden tot zijn goddelijke Bron, door zijn verheffende, zuiverende, heiligende invloed op het karakter van de ontvanger. De Schrijver van alle waarheid bad tot Zijn Vader: "En Ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven, opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn, opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt." (Joh. 17:20,21)

De tegenwoordige tijd is een tijd van groot gevaar voor het volk van God. God leidt een volk, niet een enkeling hier en daar. Hij heeft een gemeente op de aarde, die blijft in de waarheid; en wanneer wij zien dat, niet alleen mannen, maar jonge meisjes, hun stem verheffen tegen de kerk, dan zijn wij bevreesd voor hen. Wij weten dat God hen niet gezonden heeft, toch gingen zij op pad en iedereen die hun grillige ideeën niet aanneemt wordt veroordeeld als strijdend tegen de Geest van de Here. Al deze dingen zijn in overeenstemming met satan, maar het werk zal voorwaarts gaan terwijl er nu en altijd diegenen zullen zijn, die rechtstreeks tegen het gebed van Christus in werken. Het werk zal voorwaarts gaan, terwijl zij met hun satanische bedenksels ver achter blijven...

"Ziet dan toe, hoe gij hoort" (Lucas 8: 18), is de vermaning van Christus. Wij moeten horen om de waarheid te leren, opdat wij erin zouden wandelen. En opnieuw: "Ziet toe, wat gij hoort" (Marcus 4:24). Onderzoek nauwgezet, "toetst alle dingen" (1 Tess 5:21), vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn: want vele valse profeten zijn in de wereld uitgegaan" (1 Joh 4:1). Dit is de raadgeving van God; zullen wij er acht op slaan? -2SM 78-79; EW 135-143; 2SM 75-79; FLB 296

Zondag 1/2 (Dromen en Visioenen; Joël 2:28)

Christus heeft voorzieningen getroffen zodat zijn gemeente een veranderd lichaam zal zijn, verlicht door het licht van de hemel, hebbende de heerlijkheid van Immanuël. Het is zijn voornemen dat elke christen omgeven zal zijn met een geestelijke atmosfeer van licht en vrede. Er is geen grens aan de bruikbaarheid van diegene die, zichzelf wegcijferend, plaats maakt voor de Heilige Geest in het hart en die een leven leidt dat geheel aan God is toegewijd.

Wat was het gevolg van de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag? – Het blijde nieuws van een opgestane Heiland werd naar de uiterste grenzen van de bewoonde wereld gedragen. De harten van de discipelen, overladen met weldadigheid, zo vol, zo diep, zo verreikend, dat het hen drong om naar de einden van de aarde te gaan, getuigde: "Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus" (Galaten 6:14). Terwijl zij de waarheid verkondigden zoals die in Jezus is, gaven harten zich over aan de kracht van de boodschap. De gemeente zag uit alle richtingen bekeerlingen naar zich toestromen. Afvalligen werden opnieuw bekeerd. Zondaren verenigden zich met christenen in het zoeken naar de parel van grote waarde. Diegenen die de bitterste tegenstanders van het evangelie geweest waren, werden haar voorvechters. De profetie werd vervuld, dat de zwakken "als David" zouden zijn, en het huis van David "als de engel des Heren". Elke christen zag in zijn broeder de goddelijke gelijkenis van liefde en weldadigheid. Eén belang overheerste alles. Eén motief voor wedijver slokte alle anderen op. De enige ambitie van de gelovigen was om de gelijkenis van Christus' karakter te openbaren en te werken voor de uitbreiding van zijn koninkrijk. . .

Christus verklaarde dat de goddelijke invloed van de Geest met zijn volgelingen zou zijn tot het einde van de tijd. Maar de belofte wordt niet gewaardeerd zoals zou moeten; en daarom wordt de vervulling niet gezien zoals het zou kunnen zijn. Voor velen is de belofte van de Geest een zaak waar men niets in ziet; en het resultaat is slechts dat wat verwacht kan worden, - geestelijke droogte, geestelijke duisternis, geestelijke achteruitgang en dood...

Mijn broeders en zusters, smee om de Heilige Geest. God staat garant voor elke belofte die Hij heeft gemaakt. Zeg, met uw Bijbels in uw handen: "Ik heb gedaan wat u gezegd hebt. Ik leg uw belofte voor, 'bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden'." Christus verklaart: "Daarom zeg Ik u, al wat gij bidt en begeert, gelooft, dat gij het hebt ontvangen, en het zal geschieden."

"En wat gij ook vraagt in mijn naam, Ik zal het doen, opdat de Vader in de Zoon verheerlijkt worde."
- ST 2-24-88, 9-20-99; RH 4-1-09; 3SP 272-275; AA 38-46; FLB 293; ML 6

Maandag 2/2 (In overeenstemming met de Bijbel; Jes 8:20)

Schenk uw vertrouwen niet aan de wijsheid van welke mens dan ook, of aan de onderzoekingen van welke mens dan ook. Ga zelf naar de Schriften, onderzoek het geïnspireerde woord met nederige harten, leg uw vooringenomen meningen opzij; want u zult geen baat verkrijgen, tenzij u als kinderen komt tot het woord van God. U zou moeten zeggen: "Indien God iets voor mij heeft, dan wil ik het. Indien God bewijzen uit zijn woord heeft gegeven aan deze of gene broeder dat iets waar is, zal hij het aan mij geven. Ik kan dat bewijs vinden als ik de Schrift onder voortdurend gebed onderzoek, en ik kan weten dat ik zal weten wat waarheid is." Het is niet nodig dat u de waarheid verkondigt als het voortbrengsel van de gedachten van een ander, u moet het u eigen maken.

Toen de Samaritaanse vrouw overtuigd was dat Jezus de Messias was, haastte zij zich om het te vertellen aan haar burens en dorpsgenoten. Zij zeide: "Komt mede en ziet een mens, die gezegd heeft alles wat ik gedaan heb: zou deze niet de Christus zijn? Zij gingen de stad uit en kwamen tot Hem... En uit die stad geloofde vele der Samaritanen in Hem om het woord der vrouw, die getuigde: Hij heeft mij gezegd alles wat ik gedaan heb... En nog veel meer werden er gelovig om zijn woord, en zij zeiden tot de vrouw: Wij geloven niet meer om wat gij zegt, want wij zelf hebben Hem gehoord en weten, dat deze waarlijk de Heiland der wereld is" (Johannes 4:29-42).

Broeders en zusters wij moeten de schacht diep in de mijn van waarheid laten zinken. . . Telkens wanneer wij komen om de waarheid uit de Bijbel te onderzoeken, is de Meester van de vergadering met ons. De Here verlaat het schip geen moment om het door onwetende piloten te laten besturen. Wij mogen onze bevelen ontvangen van de Kapitein van onze verlossing.

Wij moeten in staat zijn om de kostbare waarheid op de juiste tijd te brengen. Wij beweren niet dat in de leerstellingen die opgezocht zijn door diegenen die het woord der waarheid hebben bestudeerd, geen fout zou kunnen zijn, want geen mens die leeft is onfeilbaar; maar als God licht gezonden heeft dan willen wij dat; en God heeft licht gezonden, en laat ieder mens voorzichtig zijn hoe hij ermee omgaat. Wanneer de waarheid verkondigd wordt, zullen mensen zeggen: "wees op je hoede, wees niet te vurig, te overtuigd: je wilt de waarheid." Natuurlijk willen wij de waarheid, en wij willen het zoals het is in Jezus. . .

Het maakt niet uit door wie de waarheid komt, wij zouden onze harten moeten openen om het te ontvangen in de nederigheid van Christus. Maar velen doen dit niet. Wanneer een omstreden punt naar voren wordt gebracht, stellen zij vraag na vraag zonder te erkennen, zonder het punt toe te geven wanneer het goed onderbouwd is. O, mochten wij ons gedragen als mensen die licht willen! Moge God ons zijn Geest geven iedere dag, en laat het licht van Zijn aangezicht ons iedere dag verlichten, opdat wij leerlingen mogen zijn in de school van Christus.

-RH Mar 25, 1890, al.5-7,9; ST 5-27-89, 7-21-87, 9-3-94, 3-31-90; 3MR 99-104; 1888 547-548; RH 8-28-94, 5-27-90, 8-27-89; MB 145-146; EW 138-139; GW 297-304

Dinsdag 3/2 (Vervulde profetie; Jer 18:6-10)

Verward, vernederd en niet in staat om Gods bedoeling te begrijpen in het sparen van Nineve, had Jona toch de opdracht, die aan hem gegeven was, vervuld om die grote stad te waarschuwen; en ook al vond de gebeurtenis die voorgezegd was niet plaats, toch was de waarschuwingsboodschap van God. En het volbracht het doel dat God bedoelde. De heerlijkheid van zijn genade werd geopenbaard onder de heidenen. Diegenen die lang hadden gezeten "in donkerheid en diepe duisternis, gebonden in ellende en ijzer," "riepen tot de Here. . ." (Ps 107:10,13,14, 20). .

Zoals de prediking van Jona een teken was voor de Ninevieten, zo was de prediking van Christus een teken voor Zijn generatie. Maar wat een tegenstelling in het ontvangen van het woord! Toch arbeidde de Heiland steeds door ondanks onverschilligheid en spot, totdat Hij zijn opdracht had volbracht.

De les is voor Gods boodschappers vandaag, nu de steden van de naties waarlijk net zulk een grote behoefte hebben aan een kennis van de eigenschappen en bedoelingen van de ware God als de Ninevieten van toen. De gezanten van Christus moeten mensen op een edeler wereld wijzen, die voor een groot deel uit het oog verloren is. . . Met het oog van geloof kunnen mensen de drempel van de hemel zien, overvloeiende van Gods levende heerlijkheid. Door zijn dienstknechten roept de Here Jezus mensen op om met geheiligd verlangen te streven om de onsterfelijke erfenis te bemachtigen. Hij spoort hen aan om schatten te verzamelen naast de troon van God. . .

Onze God is een God van genade. Met lankmoedigheid en teder medelijden behandelt Hij de overtreders van Zijn wet. Maar toch, in onze tijd, nu mannen en vrouwen zoveel mogelijkheden hebben om vertrouwd te geraken met de goddelijke wet zoals die geopenbaard is in de Heilige Schrift, kan de grote Heerser van het universum niet met enige tevredenheid op de slechte steden zien, waar geweld en misdaad regeren. Het einde van Gods geduld met diegenen die volharden in ongehoorzaamheid komt snel naderbij. . .

Gods boodschap voor de aardbewoners is nu, "weest ook gij bereid: want op een uur dat gij het niet verwacht, komt de Zoon des mensen" (Matt 24:44). De toestanden die heersen in de samenleving, en vooral in de grote steden van de naties, verkondigen in dondertonen dat de ure van Gods oordeel is gekomen en dat het einde van alle aardse dingen nabij is. Wij staan op de drempel van de crisis aller tijden. In snelle opvolging zullen de oordelen van God elkaar opvolgen – vuur, en overstroming en aardbeving met oorlog en bloedvergieten. Wij moeten niet verbaasd zijn in deze tijd door grote en doorslaggevende gebeurtenissen; want de engel van genade kan niet veel langer blijven om de onboetvaardigen te beschermen.
-PK 272-278; RH 10-18-06; 4T 307-309; 2SM 379-381; Ev 694-697; Mar 61

Woensdag 4/2 (Jezus erkennen - de God Mens; 1 Joh 4:1,2)

(1 Joh 4:1-3) Jezus, de Verlosser van de wereld, is het kanaal waardoor al onze zegeningen komen, en diegenen die weigeren om Hem te erkennen als de goddelijke Zoon van God, zeggen feitelijk: "Ik zal niet toestaan dat deze man over mij heerst." Diegenen die eigengereid zijn, opgeblazen met trots en zelfverheffing, terwijl zij hun wil niet overgeven om in overeenstemming te zijn met Gods wil, zullen toch de misleidingen van de valse profeten aannemen en ertoe geleid worden om Christus als de Zoon van God te ontkennen. Twijfelaars en ongelovigen mogen beweren goed werk te doen, maar zij zijn ernstig misleid. Zij treden het bloed van het verbond met voeten, en achten dat wat hen had moeten heiligen als iets onheiligs. Er zijn er velen die niet het standpunt hebben ingenomen dat ongelovigen innemen, maar toch zijn zij in de eerste stadia van ongeloof. Zij betwijfelen alles wat van een goddelijke aard is, en trachten alles neer te halen naar het gewone en natuurlijke vlak... Zij geven deze suggesties door aan anderen, en zaaien op die manier het zaad van twijfel, en wat zij zaaien zullen zij ook oogsten...

Twijfelaars denken dat zij hun duisternis kunnen vermengen met licht, en zo verwarring kunnen stichten in het geloof in de Bijbel. Het is niet omdat zij zulk een grote diepgang in hun redenering hebben dat zij niet geloven, maar omdat zij onwetend zijn met betrekking tot de Schriften en de kracht van God. De waarheid van God zal aangevallen worden door de haarkloverij van ongeloof. Het wordt als een speciaal bewijs van intellectuele grootheid gezien om vrijmoedig te zijn in het ontkennen van de goddelijkheid van Christus; maar dit is geen bewijs van intellectuele grootheid, maar het is een bewijs dat het verstand beperkt is door een aardse gezindheid, zodat de geestelijke waarheid niet kan worden begrepen. God verlangt niet van de mensen om de Schriften te geloven zonder hen overvloedige bewijzen van hun waarheid te geven, en de bewijzen van het christendom zouden de meest begaafde man overweldigen, die ijverig naar waarheid zocht, en die bereid was om zichzelf te wijden aan zijn verkondiging. Diegenen die wel de bewijzen van Gods woord aannemen zullen een ervaring hebben die als een barrière zal zijn tegen ongeloof, want zij zullen veranderd worden uit duisternis naar het kostbare licht van geloof, hoop en zekerheid. De bekeerde ziel kan zeggen: "Ik had hulp nodig, en ik vond die hulp in Jezus. Hij heeft in elke behoefte voorzien, de honger van mijn ziel bevredigd en de Bijbel is voor mij een openbaring van Jezus Christus." Hij kan tot de ongelovige zeggen: "U vraagt mij waarom ik in Jezus geloof? En ik zal antwoorden: Omdat Hij voor mij een goddelijke Verlosser is. De Bijbel is voor mij de stem van God. Ik heb het getuigenis in mijzelf dat het woord van God waar is en dat Jezus Christus de goddelijke Zoon van God is. Ik ben geen vernuftig gevonden verdichtsels nagevolgd." - RH 5-4-05

Donderdag 5/2 (De toets van de boomgaard; Matt 7:20)

(Matt 7: 15-20) Valse profeten zij in alle tijden de gevaarlijkste vijanden geweest die het christendom heeft gehad. Mannen zijn verschenen, die beweerden voorvechters van de waarheid te zijn, verklarende dat zij een zware last droegen voor de zielen van hun medemensen. Maar zij leerden onjuiste leerstellingen, en verdraaiden de waarheid. De geest die zij openbaarden, het werk dat zij tot stand brachten, getuigde van het karakter van hun godsdienst. Zulke mannen zijn opgestaan en staan op, en zullen blijven opstaan, in onze tijd. Zij zullen kritiek uiten, anderen veroordelen, zullen altijd bereid zijn om te strijden en zullen de waarheid weerstaan. Zij zullen verkeerde uitleggingen aan de Schriften geven. Zij zullen de woorden van diegenen die de waarheid uitdragen verdraaien en sommigen die naar hen luisteren, die niet het geestelijke onderscheidingsvermogen hebben, zullen misleid worden door deze valse leraars en gevonden worden te strijden onder de zwarte banier van de tegenstander van God en mensen. . .

Jezus zal ieder mens belonen overeenkomstig zijn werken. Hij zegt: "Aan hun vruchten zult gij hen kennen" (Mat 7:16,20) Jezus roept de mensen op om Hem te beoordelen op grond van zijn daden. Hij zegt: "Indien Ik de werken mijns Vaders niet doe, gelooft Mij niet" (Joh 10:37). Hij vraagt niet van mensen om Hem aan te nemen als hun Verlosser als zij iets in Zijn leven en karakter kunnen vinden dat in tegenspraak is met Zijn aanspraken. Mensen moeten op dezelfde manier beoordeeld worden; want het belijden een christen te zijn, maakt iemand nog geen christen. Indien zijn woorden, zijn houding, zijn zakelijk handelen, niet van een aard zijn aan Christus gelijk, dat ontkent hij zijn belijdenis. Zoals Christus in de wereld was, zo moeten ook Zijn volgelingen zijn. De wereld ziet iedere tegenspraak in hem die belijdt een christen te zijn. De zon mag iedere dag schijnen in zuivere pracht, en geen enkele opmerking oproepen; maar laat er een zonsverduistering plaatsvinden en de aandacht van iedereen wordt getrokken naar de verduisterde hemelbol van die dag. Zo is het ook met een christen; want hij is een schouwspel voor de wereld, voor engelen en voor mensen. Satan is voortdurend op zijn hoede om de christen te laten struikelen, opdat hij de wereld dan kan wijzen op de tegenstrijdigheden in de volgelingen van Christus. De mensen hebben u misschien niet gezien in uw standvastigheid, maar wel in uw eigenzinnigheid, in uw ongelijkvormigheid aan Christus van karakter. Hoezeer onderwerpt de wereld u aan kritiek. Hoezeer vindt satan genoeg in het smaden van de dienende engelen, onzichtbaar voor menselijke ogen, door de inconsequente christen in al zijn misvormdheid voor hen te stellen, door wijzen op de klederen bevlekt met het vlees; voor satan zijn dit triomferende gelegenheden. Laten wij daarom voorzichtig en vroom voor de Here wandelen, wetende dat de wereld ons zal oordelen naar onze vruchten.

-ST July 18, 1892, al. 1,2,6; ST 12-30-86, 9-26-92; RH 2-23-92, 1-29-95, 8-3-86, 11-29-98; 4T 231-234; 5T 669-680; PH088 18-21; Mar 158

Vrijdag 6/2 (Vertrouwen op Zijn genade; Hebr. 4:15,16)

Toen ik mijzelf in het begin aan dit werk overgaf, om te gaan waar God mij zou gebieden, om de woorden te spreken die Hij mij zou geven voor het volk, wist ik dat ik tegenstand, verwijten, vervolging zou ontvangen. Ik ben niet teleurgesteld. Indien ik op menselijke goedkeuring had vertrouwd, zou ik al lang geleden teleurgesteld zijn geweest. Maar ik zag op Jezus, en zag dat Hij die zonder gebrek was, aangevallen werd door lasterende tongen. Diegenen die hoog opgaven van hun vroomheid, volgden als spionnen de handelswijzen van de Heiland en deden elke mogelijke inspanning om Zijn weg te belemmeren. . .

Hoezeer zochten de Farizeeën om te bewijzen dat Christus een bedrieger was! Hoezeer letten zij op elk woord van Hem, terwijl zij zochten om al zijn uitspraken verkeerd voor te stellen en te verdraaien! Trots en vooroordeel en hartstocht sloten elke weg naar de ziel af voor het getuigenis van de Zoon van God. Toen Hij duidelijk hun ongerechtigheid bestrafte en verklaarde dat hun werken lieten zien dat zij kinderen van satan waren, wierpen zij de beschuldiging woedend terug, zeggende: "Zeggen wij niet terecht, dat Gij een Samaritaan zijt en bezeten zijt?" (Joh 8:48). . .

Lastering en verwijten zullen de beloning zijn voor hen, die voor de waarheid staan zoals die in Jezus is. "Trouwens allen, die in Christus Jezus godvruchtig willen leven, zullen vervolgd worden." (2 Tim 3:12). Diegenen die een duidelijk getuigenis tegen de zonde geven, zullen net zo zeker gehaat worden als hun Meester, die hen dit werk te doen gaf in Zijn naam. Net zoals Christus zullen zij de vijanden van de kerk en van de godsdienst genoemd worden, en hoe ernstiger en oprechter hun pogingen om God te eren, hoe bitterder de vijandigheid zal zijn van de goddelozen en de huichelaars. Maar wij zouden niet ontmoedigd moeten zijn wanneer wij zo behandeld worden.

Wij mogen "zwak en dwaas", enthousiast, zelfs krankzinnig, genoemd worden. Er kan van ons gezegd worden, zoals ook van Christus: "Hij is bezeten en waanzinnig" (Joh 10:20), maar het werk dat de Here ons te doen gegeven heeft is nog steeds ons werk. Wij moeten gedachten op Jezus richten, en niet de lof en eer van mensen zoeken, maar ons overgeven aan Hem die rechtvaardig oordeelt. Hij weet hoe Hij hen kan helpen die tot op zekere hoogte lijden onder de schande die Hij droeg, terwijl zij Zijn voetspoor volgen. Want doordat Hij zelf in verzoeking en geleden heeft, kan Hij hen, die verzocht worden, te hulp komen.

-1SM 70, 73; Ev 694-697; 1SM 66-73; LDE 38-39; Mar 61

Citaten uit de les: 1SM 36, 67; 1T 131-132; RH 10-6-96; 9T 29; TM 367; FE 127; ST 3-18-89; MYP 161
Verdere studie: "The Bible Prophets Wrote for Our Time," pp. 338, 339, in Selected Messages, book 3;
Arthur L. White, "Make It Known to Others," pp. 60-72 in The Early Years: 1827-1862.

====Les 7: 7-13 februari: Het werk van de Profeten

In het leven van God' s volk moet de waarheid van Zijn woord hun glorie en voortreffelijkheid openbaren. Door Zijn volk moet Christus Zijn karakter en principes van Zijn koninkrijk vertonen. - COL. 296

Sabbat 7/2 (Waarschuwingen en Berisping; Hosea 12:13)

De Heer gaf Jeremia een boodschap van berisping om aan Zijn volk over te dragen, en hen te beschuldigen van de voortdurende verwerping van Zijn advies: "En Ik heb tot u gesproken, vroeg en laat, maar gij hebt Mij geen gehoor gegeven. Ik zond al mijn knechten, de profeten, tot u, vroeg en laat, met de boodschap: Bekeert u toch, een ieder van zijn boze weg, betert uw daden en loopt geen andere goden achterna om die te dienen..... (Jer.35: 14,15 ev). Hij pleitte met hen om hem niet uit te dagen met het werk van hun handen en de middelen van hun kwade harten, "Maar zij luisterden niet."...

Het zelfde gevaar bestaat vandaag onder de mensen die de bewaarder van Gods wet beweren te zijn. Zij zijn te geneigd zichzelf te vleien met de gedachte dat de wijze waarop zij de geboden houden hen van de macht van het goddelijke oordeel zal bewaren. Zij weigeren om voor kwaad te worden berispt, en beschuldigen de dienstknechten van God te ijverig te zijn in het uit het kamp werpen van zonde. Een zondehatende God roept hen die beweren Zijn wet te houden om alle ongerechtigheid uit hun midden weg te doen. Nalatig zijn in het tonen van berouw en het gehoorzamen van Zijn woord zal dezelfde ernstige gevolgen hebben voor Gods volk vandaag zoals dezelfde zonden voor het oude Israël van toen. Er is een grens waarna Hij niet langer Zijn oordelen zal tegenhouden. De verlatenheid van Jeruzalem staat als een waarschuwing voor het geestelijke Israël, dat de berispingen die door Zijn gekozen instrumenten worden gegeven niet straffeloosheid kunnen worden genegeerd.

In deze dagen heeft Hij geen nieuw plan ingesteld om de zuiverheid van Zijn volk te bewaren. Zoals van oud, smeekt Hij degenen die in de fout zijn en die Zijn naam belijden, om van hun kwade wegen om te keren. Nu, zoals toen, door de mond van Zijn gekozen dienstknechten, voorspelt Hij de gevaren aan hen. Hij laat de noten van waarschuwing klinken en berispt de zonde even trouw zoals in de tijd van Jeremia. Maar Israël van onze tijd komt in dezelfde verleiding om berisping te minachten en advies te haten zoals oud Israël heeft gedaan.

Zij ook keren vaak een doof oor naar de woorden die God aan Zijn dienstknechten heeft gegeven ten voordele van hen, die de waarheid belijden. Hoewel de Heer in genade voor een tijd de vergelding van hun zonde weerhoudt, zoals in de tijd van Jeremia, zal Hij niet altijd Zijn hand blijven inhouden, maar zal Hij de onrechtvaardigheid met een rechtvaardig oordeel bezoeken.

- RH 30 Juni, 1885, al. 1,7,14; RH 6-17-15; COL. 286; 1SP 183-219

Zondag 8/2 (Prediken van het Evangelie; Genesis 22:1-14; Leviticus 4:27-31; Jesaja 53)

De standaard om karakter tegen te meten is de koninklijke wet. De wet is de zonedetector. Door de wet is de kennis van zonde. Maar de zondaar wordt constant aangetrokken tot Jezus door de prachtige openbaring van Zijn liefde in zoverre dat Hij zich vernederde om een beschamende dood op het kruis te sterven. Wat een studie is dit! De engelen hebben gestreefd, vurig verlangend, om het prachtige mysterie te onderzoeken.

Het is een studie die de hoogste menselijke intelligentie kan belasten, dat de mens, gevallen, bedrogen door satan, satans kant in het geschil koos, in overeenstemming met het beeld van de Zoon van de oneindige God veranderd kan worden. Dat de mens als Hem zal zijn. Dat, wegens de rechtvaardigheid van Christus gegeven aan de mens, God van de mens zal houden - gevallen maar vrijgekocht - zoals Hij van Zijn Zoon hield. Lees dit goede nieuws recht uit de levende orakels.

Dit is het mysterie van goddelijkheid. Dit beeld is van de hoogste waarde om in elke toespraak te worden geplaatst, om in het geheugen te worden gegrift, om door menselijke lippen te worden geuit, om door mensen, die hebben gesmaakt en weten dat God goed is, te worden nagespeurd, om overdacht te worden, om het fundament van elke toespraak te zijn.... Het goddelijke beeld van Christus moet de mensen voor worden gehouden. Hij is die Engel die zich in de zon van de hemel bevindt. Hij werpt geen schaduwen vooruit. Gekleed in de attributen van goddelijkheid, gehuld in de heerlijkheid van goddelijkheid, en in de gelijkenis van de oneindige God, moet Hij in het zicht van mensen worden verheven....Hoe meer het oog op Hem gericht is, hoe meer Zijn leven, Zijn lessen, Zijn volmaaktheid van karakter bestudeerd wordt, des te meer zondig en weerzinwekkend zal de zonde lijken.

Door aanschouwen, kan de mens Hem slechts bewonderen en meer naar Hem worden getrokken, meer gecharmeerd, en meer verlangend om als Jezus te zijn tot hij in Zijn beeld opgaat en de gedachten van Christus heeft. Zoals Henoch, wandelt hij met God. Zijn gedachten zijn vol van gedachten over Jezus. Hij is zijn beste Vriend...

"Daarom, heilige broeders, deelgenoten der hemelse roeping, richt uw oog op de apostel en hogepriester onzer belijdenis, Jezus Christus" (Heb.3:1) Bestudeer Christus. Bestudeer Zijn karakter, eigenschap na eigenschap. Hij is het Patroon, dat wij in ons leven en onze karakters moeten kopiëren, anders slagen wij er niet in om Jezus te vertegenwoordigen, maar tonen wij aan de wereld een onecht exemplaar. Imiteer geen mens, want mensen zijn gebrekkig in gewoonten, in toespraak, in manieren, in karakter. Ik stel u de Man Christus Jezus voor. U moet Hem individueel als uw Verlosser kennen alvorens u Hem als uw patroon en uw voorbeeld kunt bestuderen. - ST 5-3-99, 4-1-75; DA 467-469

Maandag 9/2 (Het Leiden van Gods volk; Handelingen 6:1-7; 1 Korintiërs 5:1-5, 7:10-16; Titus 1:5; 1 John 4:1-3)

De organisatie van de kerk in Jeruzalem moest als model voor de organisatie van kerken in elke andere plaats dienen, waar de boodschappers van de waarheid bekeerlingen voor het evangelie zouden winnen. Zij, aan wie de verantwoordelijkheid van het algemene toezicht van de kerk werd gegeven, moesten niet over Gods erfenis de baas spelen, maar als wijze herders, "hoedt de kudde Gods... als voorbeelden der kudde" (1 Peter 5:2,3); en de diakens moesten "goed bekend staan, vol van Geest en wijsheid" (Hand 6:3)

De organisatie van de kerk werd verder geperfectioneerd, zodat de orde en de harmonische handelingen zouden kunnen worden. Elk lid werd aangemaand om goed zijn deel te doen. Elk lid moest wijs gebruik maken van de talenten die aan hem waren toevertrouwd. Sommigen werden begiftigd door de Heilige Geest met speciale gaven - [1 Korintiërs 12:28.] Maar al deze groepen van arbeiders moesten in harmonie samenwerken.

De orde die in de vroegchristelijke kerk werd gehandhaafd, maakte het voor hen mogelijk om zich als een goed gedisciplineerd leger vooruit te bewegen, bekleed met de wapenrusting van God. De gemeenschap der gelovigen, die niettemin over een groot grondgebied verspreid werden, waren allen lid van één lichaam. Als er zich een meningsverschil in een lokale kerk voordeed, zoals later in Antiochië en andere plaatsen, en de gelovigen aldaar niet tot een vergelijk konden komen, werden dergelijke kwesties niet toegelaten om tot een scheiding in de kerk te leiden, maar werden ze doorverwezen naar een algemene raad van het volledige lichaam der gelovigen, dat uit benoemde afgevaardigden van de diverse lokale kerken bestond, met de apostelen en de oudsten in posities van belangrijke verantwoordelijkheid. Aldus werden de inspanningen van satan om de kerk in geïsoleerde plaatsen aan te vallen, beslist tegemoet getreden door gezamenlijke actie van allen, en de plannen van de vijand om te ondermijnen en te vernietigen, werden gedwarsboomd.

"Want God is geen God van wanorde, maar van vrede, zoals in alle gemeente der heiligen" (1 Korintiërs 14:33). Hij vereist dat de orde en het stelsel van het behandelen van kerkzaken vandaag niet minder serieus wordt waargenomen, dan in de oudheid. Hij wenst dat Zijn werk grondig en juist wordt voortgezet, zodat Hij Zijn stempel van goedkeuring op het werk kan plaatsen. De christen moet verbonden zijn met de christen, gemeente met gemeente, de menselijke hulp samenwerkend met de goddelijke, elke werker ondergeschikt aan de Heilige Geest, en allen samenwerkend in het brengen van het goede nieuws van Gods genade aan de wereld.

- Aa 91, 95-96 PUR 4-24-02; 7MR 354-361; 5MR 150-153; Aa 200; 3SM 82-83

Dinsdag 10/2 (Berisping van Zonde; 1 Koningen 18:21; Jesaja 1:10-14; Amos 5:12; Maleachi 3:8-10; Matteüs 3:7-10)

De apostel Paulus verklaart ronduit dat de ervaring van de Israëlieten in hun reizen opgetekend is ten voordele van ons die in deze tijd van de wereldgeschiedenis leven, ons op wie de einden van de wereld zijn gekomen. Wij zijn van mening dat onze gevaren niet minder zijn dan die van de Hebreërs, maar juist groter. Er zullen verleidingen door jaloersheid en gemopper zijn, en er zal uitgesproken opstand zijn, zoals van het oude Israël opgetekend staat. Er zal een geest opstaan tegen de berisping van zonden en overtreding. Maar zal de stem van berisping hierdoor verstomd worden? Als dit zo is, dan zijn wij in geen betere positie dan de diverse denominaties in ons land, die bang zijn om de fouten en de heersende zonden van de mensen te benoemen.

Degenen die God apart heeft geplaatst als plechtige dienaren en predikanten van rechtvaardigheid, hebben plechtige verantwoordelijkheden die op hen zijn gelegd om de zonden van de mensen te berispen. Paulus beval Titus: "Spreek hiervan, vermaan en weerleg met alle nadruk: niemand mag u verachten" (Titus 2:15.) Er zal altijd iemand zijn die, de persoon die het aandurft om zonde te berispen, zal verachten, maar er zijn tijden wanneer de berisping moet worden gegeven. Paulus geeft opdracht aan Titus om een bepaalde groep scherp te berispen, zodat zij in het geloof correct kunnen blijven. De mannen en de vrouwen die met hun verschillende achtergronden worden samengebracht in de gemeente, hebben eigenaardigheden en fouten. Naarmate deze worden ontwikkeld, zullen zij berisping vereisen. Als zij, die in belangrijke posities worden geplaatst, nooit terechtgewezen, nooit berispt worden, zou er spoedig een demoraliserende beïnvloeding van hen uitgaan, die God heel erg zou ontoren. Maar hoe zal de berisping gegeven worden? Laat de apostel antwoorden: "Met alle lankmoedigheid en onderrichting." Dit principe moet aan de persoon die berisping nodig heeft, worden toegepast, maar aan de overtredingen van Gods volk mag nooit onverschillig worden voorbijgaan.

Er zullen mannen en vrouwen zijn die berisping verachten en wier gevoelens er altijd tegen in opstand zullen komen... Deze onheilige sympathie plaatst de aanhangers ervan daar waar zij delen in de schuld van degenen die berispt worden.... Zij die trouw hun onplezierige plichten in het kader van hun verantwoording aan God vervullen, zullen Zijn zegen ontvangen. God vereist van Zijn dienstknechten dat zij altijd Zijn wil doen. In de apostels opdracht aan Timoteüs maant hij hem aan: "Verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting" (2 Tim.4:2).

-3T 358-359 RH 10-16-83, 8-21-00; ST 9-16-80; YI 8-24-93, 12-14-93; 15MR 158-170; 3T 93-95, 358-361

Woensdag 11/2 (Het Communiceren van Gods Wil; Numeri 9:15; Jeremia 37:16,17; Ezechiël 4:1-6; Kolossenzen 4:16)

Wanneer wij ons leven in totale gehoorzaamheid aan de wet van God brengen, God beschouwen als onze opperste Gids, en ons vastklampen aan Christus als onze hoop van gerechtigheid, zal God in ons voordeel werken. Dit is gerechtigheid van geloof, een gerechtigheid verborgen in een mysterie, waar de aardse mens niets vanaf weet, en het niet kan begrijpen. Drogredenen en twist volgen de slang op de voet; maar de geboden van God openen voor ons, als zij vol overgave bestudeerd en gepraktiseerd worden, de communicatie met de hemel en onderscheiden voor ons waarheid van valsheid. Deze gehoorzaamheid bewerkt voor ons de goddelijke wil, brengt in ons leven de gerechtigheid en de perfectie die in het leven van Christus werden gezien.

Zij die de positie van onderherders bezetten, als ouderlingen van de gemeente, moeten naarstig waken over kudde van de Heer. Dit moet niet een bazige en dictatoriale waakzaamheid zijn. Zij moeten aanmoedigen en versterken.

Zij die de heilige roeping ontvangen om Gods boodschap aan de wereld te brengen, zullen de boodschap verheffen en niet zichzelf. Zij zullen nederig dag in dag uit met God wandelen. Als zij onder de begeleiding van de Grote Herder willen werken, bewijzen dat zij opzichters zijn die waardig van dergelijke verantwoordelijkheid, zal God hen te zijner tijd verheffen. Wat ook zijn positie mag zijn, de mens mag nooit zijn medemens onderwijzen om zichzelf als bron van wijsheid naar voren te schuiven. De mensen moeten nooit de plaats van God innemen; de mens moet nooit zijn vertrouwen in de mens stellen, noch het vlees tot zijn sterkte maken. De Heer moet ons vertrouwen zijn. Wij moeten naar Hem opzien voor leiding. En wanneer wij raad van de Heer ontvangen, moeten wij die raadgeving opvolgen.

Ketterijen zullen nu onder de mensen van God oprijzen, en zij zullen zich blijven voordoen. Naarmate wij de eindtijd naderen, zal de onwaarheid zo gemengd worden met waarheid, dat slechts zij die de begeleiding van de Heilige Geest hebben, waarheid van leugen zullen kunnen onderscheiden. Wij moeten alle inspanning leveren om op de weg van de Heer te blijven. Wij moeten in geen geval Zijn begeleiding de rug toekeren om ons vertrouwen in mensen te stellen. De engelen van de Heer worden aangesteld om strikt de wacht te houden over hen die hun geloof in de Heer stellen, en deze engelen moeten onze speciale hulp zijn in elk moment van nood. Elke dag moeten wij bij de Heer komen met volledige zekerheid van geloof en voor wijsheid naar Hem opzien. De predikanten die de waarheid voor deze tijd onderwijzen, moeten hun harten versterken door het woord van God te bestuderen. "De Geest is het, die levend maakt" [Johannes 6:63]. Zij die door het woord van de Heer worden geleid, zullen met zekerheid onderscheid kunnen maken tussen leugen en waarheid, tussen zonde en rechtvaardigheid.

-7MR 357-359 12MR 186-191; 1SM 27-28

Donderdag 12/2 (Voorspelling van de Toekomst; Jesaja 44:28; Jeremia 25:11; Daniel 9:24-27)

Meer dan een eeuw vóór de geboorte van Kores, de Grote, was de profeet Jesaja geïnspireerd om deze heerser te vermelden, zelfs bij naam, en om in een profetie zijn werk te schetsen, zoals die in het 45^e hoofdstuk van Jesaja staat opgetekend: [Isa 45:1-7, 44:28, 45:13].

Het jaar dat Kores, Darius de Meder, op de troon van Medo-Perzië opvolgde, is de voltooiing van zeventig jaar sinds de tijd dat de eerste groep Hebreërs door Nebukadnessar als gevangenen weggevoerd werden naar Babylonië. Daniel, die met de voorspellingen van Jeremia en Jesaja over de duur van de gevangenschap bekend was en met de voorspellingen van Jesaja over het herstel door het besluit van Kores, leefde nog, en bekleedde een positie van belangrijke verantwoordelijkheid aan het Medo-Perzische hof. Zijn geloof in deze voorspellingen bracht hem ertoe om namens zijn mensen bij God te pleiten. En nu, toen de tijd kwam om de tempel in Jeruzalem te herbouwen, droeg God Kores op om als zijn dienaar de voorspellingen over zichzelf te doorzien, en het Joodse volk hun vrijheid terug te geven. Bovendien, voorzag Kores hen van de noodzakelijke faciliteiten voor het herbouwen van de tempel van de Heer.

De almachtige Here God regeert. Alle koningen, alle naties, zijn van Hem, onder Zijn heerschappij en overheid. Zijn hulpmiddelen zijn oneindig. De wijze verklaart "Het hart van de koning is in de hand des HEREN als waterbeken, Hij leidt het overal heen, waar het Hem behaagt" (Spreuken 21:1).

Degenen aan wiens handelen het lot van de naties hangt, worden nauwlettend in de gaten gehouden met een waakzaamheid, die geen rust kent, van Hem kent die "de koningen de overwinning geeft," aan wie "de schilden van aarde" toebehoort. (Psalm 144:10; Psalm 47:9 in KJV)

Er waren gelovige dienaren van de Allerhoogste wie bereid waren om aan dit besluit gehoor te geven. Meer dan zestig jaar daarvoor, had de Heer verklaard dat "als voor Babel zeventig jaren voorbij zullen zijn, dan zal Ik naar u omzien en mijn heilrijk woord aan u in vervulling doen gaan door u naar deze plaats terug te brengen" (Jer.29:10).. Dan zult gij Mij aanroepen" verklaart de Heer, "en heengaan en tot Mij bidden, en Ik zal naar u horen. Dan zult gij Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij vraagt met uw ganse hart. Dan zal Ik Mij door u laten vinden, luidt het woord des HEREN, en in uw lot een keer brengen; dan zal Ik u verzamelen uit alle volkeren en van alle plaatsen waarheen Ik u verstoten heb, luidt het woord des HEREN, en u terugbrengen naar de plaats vanwaar Ik u in ballingschap heb doen wegvoeren. (Jer. 29:12-14);

Hen, die naar de Heer zochten waren bereid om uit de prachtige kans die hen door Kores werd geboden, voordeel te halen en terug te keren naar hun huizen en de tempel van God te herbouwen.

- RH 28 maart, 1907, al. 1-5,9-11 PK 551-560; CC 257

Vrijdag 13/2 (Afval en Nationale vernietiging; Jesaja 59:14,15)

Wij leven in gevaarlijke tijden, en omdat de onrechtvaardigheid toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen. Zullen zij, die beweren van God te houden, worden meegesleept met de heersende verdorvenheid? Zullen zij verleid worden om de wet van Jehova te negeren en minder verering aan de heilige geboden te geven, omdat de vloed van het kwaad een zo sterke stroom meebrengt tegen goedheid en gerechtigheid? De ijver en de liefde van de kinderen van God zouden in aandeel moeten toenemen wanneer zij de wet van Jehova terzijde gelegd en behandeld zien worden als van weinig belang.

Zij zouden moeten uitschreeuwen: "Het is tijd voor de HERE om te handelen, zij hebben uw wet verbroken. Daarom heb ik uw geboden lief, meer dan goud, ja dan fijn goud" (Psalm 119:126,127)

God maakt niet met plezier de mensen treurig of verdrietig. Met een tranen in Zijn stem zegt de beheerder: "Wat was er nog aan mijn wijngaard te doen, dat Ik er niet aan gedaan heb?" (Jesaja 5:4). De ongeëvenaarde genadegaven en de zegen van God zijn overgoten op onze natie, het is een land van vrijheid, en de glorie van de gehele aarde geweest. Maar in plaats van aan God dankbaarheid terug te geven, in plaats van God en Zijn wet te eren, zijn zij die zich christenen noemen trots, hebzuchtig en zelfgenoegzaamheid geworden.

De liefde voor geld, die de wortel van al het kwaad is, heeft een grote plaats in hun harten ingenomen. Velen waarvan de namen op de ledenlijst van de kerk zijn, hebben de armen onderdrukt en grepen elke mogelijk voordeel aan ten koste van hen over wie zij gesteld waren. Zij hebben geleefd om hun eetlust te bevredigen, om extravagante vertoningen te maken; en de trots maakt heel snel van onze wereld een Sodom. Maar God bewaart zijn vergelding....

De tijd is gekomen dat het oordeel in de straten is gevallen, en rechtvaardigheid niet binnen kan, en dat hij, die van het kwaad afkeert, zichzelf tot prooi maakt. Maar de arm van de Heer is niet verkort dat Hij niet kan verlossen, en zijn oor is niet zwaar dat het niet kan horen. De inwoners van de Verenigde Staten zijn begunstigde mensen geweest; maar wanneer zij de godsdienstvrijheid beperken, Protestantisme inleveren, en steun aan het pausdom geven, zal de maatstaf van hun schuld vol zijn, en zal "nationale afvalligheid" in de boeken van de hemel worden opgeschreven. Het resultaat van deze afvalligheid zal nationale vernietiging brengen. – RH 2 mei, 1893, al. 6,10-11; LDE 131-134;

Citaten uit de les: GW 156, 315; COL. 126; EW 97, 100; 1T 584, 585; LS 69; 5T 67, 451; PUR 3-7-12; GC 445

Verdere studie: Arthur L. White, "The Messenger of the Lord at Work (De boodschapper van de Heer aan het Werk)", "blz. 73-89 in The Early Years (de Vroege Jaren): 1827-1862; Ellen G. White, Gods Law Immutable." (Gods onveranderlijke Wet,) "blz. 433-450 in de Grote Conflict (Engels).

====Les 8: 14 – 20 februari: De autoriteit van de Profeten

De Bijbel moet worden gepresenteerd als het woord van de oneindige God, als het einde van alle strijd en de grondslag van alle geloof. – COL 39

Sabbat 14/2 (Toets alle dingen; Tessalonicenzen 5:20,21)

Weinigen beseffen het gevaarlijke karakter van de misleidende opvattingen, die wij het hoofd moeten bieden. Ik ben hierover uitvoering ingelicht. Ik heb woorden ontvangen om de zorg uit te spreken over deze misleidende, betoverende opvattingen. Als ze niet beslist worden aangepakt en weerlegd, zullen zielen verloren gaan. We kunnen ons niet veroorloven om misleid te worden. We moeten onze mensen wijzen op de mijlpalen. We moeten kracht ontvangen en moed van omhoog, opdat wij het bevel dat ons gegeven is, kunnen gehoorzamen: "Pak ze aan."

"Want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des dags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe." (1 Tessalonicenzen 5:5) Christus is de weg, de waarheid en het leven. Het probleem met ons is dat we niet volharden in de weg die verlicht is door de Zon der gerechtigheid. Om op die weg te kunnen wandelen, moeten we sterkte ontvangen van de Levengever. Terwijl we aldus in gehoorzaamheid voortgaan op het bevel van Christus, verlicht Zijn licht onze weg en Zijn sterkte ondersteunt ons. Aldus gaan we voorwaarts van sterke naar sterkte, van genade naar genade door gehoorzaamheid gaan we meer en meer op Christus lijken.

We moeten geen menselijke leiding volgen. Christus is onze leider. Altijd en op elke plaats, op elk moment van nood zullen we in Hem een sterke hulp vinden. Omdat er mensen zijn die zeggen dat ze christenen zijn maar Christus in hun gedachten, woorden en daden ontoren, moeten we meer dan ooit tevoren een duidelijker bewijs geven van onze volmaaktheid in Hem. We moeten wandelen in het licht van Zijn aanwezigheid. We kunnen allemaal tonen dat Christus het licht is en dat er in Hem helemaal geen duisternis is. Als wij ons willen onderwerpen aan Zijn leiding, zal Hij ons leiden van het lage niveau waar de zonde ons had gebracht, naar hoge hoogten van genade.

We moeten ons leven niet verduisteren door te spreken over onze eigen onvolkomenheden of de onvolkomenheden van anderen. We moeten allemaal licht zijn voor de Heer.

Huichelaars zullen opstaan met hun theorieën, die geen basis vinden in het woord van God. We moeten het banier met daarop de geboden van God en het geloof van Jezus hooghouden. We moeten ons tot het einde sterk vasthouden aan het begin van ons vertrouwen. Laat niemand proberen de waarheid aan te

lengen met een mengsel van drogredenen. Laat niemand proberen om de fundamenten van ons geloof neer af te breken of het patroon te verpesten door gevaren van menselijke opvattingen in beeld te brengen. Meningen, vernietigend voor de lichaam en ziel, zijn altijd het resultaat van het binnen brengen van deze gevaren. (1 Tessalonicenzen 5:8-24). -SpM 339-340; AA 261-267; FLB 296

Zondag 15/2 (De profeet als spreekbuis van God; Exodus 4:10-16)

De goddelijke opdracht om Israel te bevrijden, maakte Mozes wantrouwig, zwaar van tong en angstig. Hij was overweldigd door het gevoel van zijn onvolkomenheid om een spreekbuis van God te zijn. Maar hij aanvaardde de taak, en legde al zijn vertrouwen in de Heer. De grootheid van zijn missie deed een beroep op de beste krachten van zijn verstand. God zegende zijn bereidwillige gehoorzaamheid en hij werd welsprekend, hoopvol, vol vertrouwen en goed geschikt voor het grootste werk dat ooit aan een mens is toevertrouwd. Dit is een voorbeeld van wat God doet om het karakter van hen te sterken, die onvoorwaardelijk in Hem vertrouwen en zichzelf zonder reserve overgeven aan Zijn bevelen.

De nederige en efficiënte werker, die gehoorzaam gehoor geeft aan de oproep van God, mag zeker zijn van het ontvangen van goddelijke hulp. Om zulk een grote en heilige verantwoordelijkheid te voelen, is op zichzelf verheffend voor het karakter. Het roept de hoogste mentale kwaliteiten in actie en de continue beoefening daarvan sterkt en reinigt verstand en hart. De invloed op het eigen leven en op het leven van anderen is onberekenbaar.

Het is onvoorstelbaar hoe sterk een zwak mens kan worden door geloof in het kracht van God, hoe vastbesloten zijn inspanningen, hoe vruchtbaar van grote resultaten. De aarzelende en besluiteloze zal, door het beoefenen van zijn vaardigheden in de zaak van God, sterk en besluitvaardig worden. Rekening houdend met het feit dat hij geroepen is door de Verlosser van de wereld om met Hem samen te werken voor de verlossing van de mensen, wijdt hij zijn leven aan het werk. Zijn natuur wordt verheven; de opdracht van Christus ontvouwt zich voor hem met nieuwe belangrijkheid en heerlijkheid en met diepe nederigheid herkent hij zichzelf als medearbeider met de Heiland. Er is aan mensen geen hogere taak gegeven. Geen enkele vreugde kan vergeleken worden met de zekerheid een instrument in de hand van God te zijn voor de redding van zielen. Het is een groot ding om terug te kijken op een taak, die gemarkeerd is met heerlijke resultaten. Om de kostbare zielen voort te zien gaan in het licht door uw inspanningen. Om te voelen dat God met en door u heeft gewerkt op het oogstveld van de wereld...

Zij, die zichzelf zonder reserve geven aan dit werk, die trouw de stralen van de Zon der Gerechtigheid bewaarsen, hun taak vervullen met getrouwheid en liefde, zullen beloond worden op aarde met de zoete bewustwording van een volbrachte taak en in het hiernamaals, wanneer de heiligen hun erfenis zullen ontvangen, zal de toegewijde werker voor Christus welkom geheten worden in de vreugde van de Heer, en de aanbeveling van de lippen van de Meester horen: "Wel gedaan, gij goede en getrouwe slaaf." -SW Jan 26, 1904, al.1-3,11; GCDB 2-4-93; HM 6-1-97; MM 9-1-92; PP 253-255; 1MR 104-109; COL 124-126; MH 474-477; SC 78-81; GW 20-23; 3SM 48-50;

Maandag 16/2 (De autoriteit van het vleesgeworden Woord; Matteüs 28:18)

Met helderheid en kracht sprak Hij de woorden die tot in onze tijd een schat van goedheid inhouden. Wat een kostbare woorden waren het, en hoe vol van bemoediging. Van Zijn goddelijke lippen kwam met volheid en uitbundige zekerheid de zegeningen, die lieten zien dat Hij een bron van goedheid was en dat het zijn karakter was om te zegenen en indruk te maken op allen die rondom Hem aanwezig waren. Hij was verwickeld in een raar en heilige taak en de schatten van de eeuwigheid zette Hij naar Zijn hand. In het aanwenden van deze schatten was Hij zonder terughoudendheid. Het was geen roof voor Hem om in Gods plaats op te treden. In Zijn zegeningen heeft Hij hen omarmd, die Zijn koninkrijk zouden vormen hier op aarde. Hij heeft in de wereld elke zegening gebracht die noodzakelijk was voor het geluk en de vreugde van iedere ziel, en voor de grote schare openbaarde Hij de genade van de hemel, de opgespaarde schatten van de eeuwige, alomtegenwoordige Vader.

Hier heeft Hij uitgelegd wie onderdanen van de hemel zouden zijn. Hij heeft met geen enkel woord de machthebbers, de wereldse hoogwaardigheidbekleders, gevlend. Maar Hij heeft aan allen de karaktertrekken geopenbaard die het speciale volk van God moet bezitten om tot de familie in het koninkrijk der hemelen gerekend te worden. Hij maakt publiekelijk Zijn gekozen onderdanen bekend en geeft hen de opdracht hun plaats in te nemen in Zijn dienst als zijnde met Hem verenigd. Zij die deze karaktertrekken bezitten, zullen delen in Zijn zegen en de heerlijkheid en de eer dat Hem eens ten deel zal vallen.

Zij die aldus onderscheiden en gezegend zijn, zullen een speciaal volk zijn, die de gaven van de Heer uitdelen. Hij spreekt van hen, die zullen lijden omwille van Zijn naam en daardoor een grote beloning in het koninkrijk der hemelen ontvangen. Hij sprak met de waardigheid van Een die een verlichte autoriteit had, een die alle voordelen van de hemel kon toedelen aan hen, die Hem als hun Verlosser zouden aanvaarden ...

Er waren gelegenheden dat Christus sprak met een autoriteit die Zijn woorden met ongekennde kracht doeltreffend maakten, met een overweldigend gevoel van de grootheid van de spreker en de mensen krompen ineen tot nietigheid in vergelijking met Hem, die voor hen stond... Elk woord trof doel en de hoorders geloofden en ontvingen de woorden die zij niet konden weerstaan. Elk woord dat Hij uitte was voor de hoorders als het leven van God. Hij gaf het bewijs dat Hij het licht der wereld was en de autoriteit van de gemeente, en als zodanig maakte Hij aanspraak over hen allen.

-5BC 1084; ST 4-4-06, 4-25-95, 9-16-97; GH 3-1-04; 13MR 45-48; SD 303

Dinsdag 17/2 (De autoriteit van het Geschreven Woord; 2 Koningen 22:10-13; Jeremia 36:22-31)

Het woord van God is het zaad. Elk zaad heeft in zichzelf kiemkracht. In het zaad zit het leven van de plant opgesloten. Zo is er leven in het woord van God. Christus zegt: "De .. woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven" (Johannes 6:63). "Wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven" (Johannes 5:24). In elk gebod en in elke belofte van het woord van God is er kracht, het leven van God, waardoor het gebod geëerbiedigd kan worden en de belofte in vervulling kan gaan. Hij die door het geloof het woord ontvangt, ontvangt het leven en het karakter van God ...

De leraren van Israel zaaiden niet het zaad van het woord van God ...

Hun onderwijzing had geen kracht om de ziel te verkwikken. De onderwerpen van de onderwijzing van Christus en Zijn prediking waren het woord van God. Hij trad de vragenstellers tegemoet met een simpel "Er staat geschreven." "Wat zeggen de Schriften?" "Hoe leest gij?" bij elke gelegenheid, wanneer er een interesse was gewekt door vriend of vijand, zaaide Hij het zaad van het woord. Hij die de Weg, de waarheid en het Leven is, zelf het Levende Woord, wijst op de Schriften en zegt: "deze zijn het, welke van Mij getuigen" (Johannes 5:39). "En Hij begon bij Mozes en bij al de profeten en legde hun uit, wat in al de Schriften op Hem betrekking had" (Lukas 24:27).

De dienstknechten van Christus moeten hetzelfde werk doen.. In onze dagen, net als van oud, worden de vitale waarheden van God aan de kant geschoven voor menselijke theorieën en speculaties. Vele zogenaemde predikanten van het evangelie aanvaardden niet de hele Bijbel als het geïnspireerde woord... Zij plaatsen hun eigen meningen boven het woord; en het woord dat zij verkondigen, is slechts gebaseerd op hun eigen autoriteit. De goddelijke authenticiteit van het woord van God wordt vernietigd. Er zijn veel geloven die niet de moeite waard zijn om de gedachten ermee bezig te houden. In de dagen van Christus hebben de rabbijnen een opgelegde, mystieke uitleg gegeven aan delen van de Schrift. Omdat de eenvoudige leer van Gods woord hun praktijken veroordeelde, trachtten zij de kracht ervan te vernietigen. Hetzelfde gebeurt vandaag ook. Het woord van God wordt mystiek gemaakt en onbegrijpelijk om de overtreding van Zijn wet te verontschuldigen. Christus heeft deze praktijken in Zijn tijd hard veroordeeld. Hij leerde dat het woord van God door iedereen begrepen moest worden. Hij wees de Schrift aan als de onbetwistbare autoriteit en wij moeten hetzelfde doen. De Bijbel moet worden voorgesteld als het woord van de onfeilbare God, als het einde van alle geschilpunten en de grond van alle geloof.
-COL 38-39; ST 6-11-08, 5-9-06; BEcho 10-15-92; RH 3-25-02; SC 105-112; 5T 698-704; 4MR 126-128; 1888 197-201; 6T 392-393; LHU 108, 130; OHC 35

Woensdag 18/2 (De autoriteit van het Gesproken Woord; Jeremia 38:1-4; Johannes 3:1-10, 6:51-66; Handelingen 16:25-34)

De Heer heeft Zijn kerk een speciaal werk te doen gegeven... Hij werkt door hen die gewillig zijn om te werken. Als de gemeente een gevoel van verantwoordelijkheid had gekoesterd, dan hadden ijverige en eerlijke boodschappers de waarheid naar verre landen en plaatsen dichtbij gebracht. Gods levende woord zou gepredikt zijn in elke uithoek van de aarde.

... Zijn handen opheffend, zegende Hij hen, zeggende: "Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping" (Markus 16:15). Deze opdracht is niet ten volle gehoorzaamd door hen die zeggen dat zij volgelingen van Christus zijn. Onze verlossing hangt af van onze gehoorzaamheid. Wij moeten er zelf voor kiezen of wij ons zullen kwalificeren in het doen van het werk dat God ons aangewezen heeft, of dat wij onze talenten in de grond zullen begraven.

De opdracht van Christus moet worden ontvangen en er moet mee gehandeld worden. We moeten uitgaan in geloof, onder ernstig gebed, voor de vervulling van de belofte van Hem die zegt: "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matteüs 28:20). Met deze belofte van kameraadschap, maken wij ons schuldig aan groot ongeloof en ongehoorzaamheid als we weigeren om het kruis van zelfverloochening en zelfopoffering op ons te nemen.

De woorden: "Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping," worden uitgesproken tot elk individu. We kunnen door verschillende takken aan het werk verbonden zijn, maar terwijl we onzelfzuchtig ons deel doen, gehoorzamen we aan de opdracht. Onderzoeken we ijverig het kostbare woord van God, zodat we kunnen zeggen: "Het openen van uw woorden verspreidt licht, het geeft de onverstandigen inzicht" (Psalm 119:130)? Inzicht, niet aan mannen en vrouwen van zwakke karakters, maar aan hen die eenvoud van hart en verstand koesteren en die gewillig zijn om door de Heilige Geest geleerd te worden, opdat zij mogen weten hoe zij het woord van licht aan anderen kunnen openen? Terwijl wij het licht doorgeven dat ingang heeft gevonden in onze zielen, geeft de Heilige Geest meer licht en onze harten worden vervuld met de kostbare vreugde van de Heer....

We hebben een gekruisigde, verrezen Heiland aan de mensen te brengen. Allen, die tot Jezus zijn gekomen voor vergeving, hebben ondervonden dat Hij altijd bereid is om hun zonden van hen weg te nemen en om Zijn gerechtigheid aan hen te schenken. Hij die tot Christus komt, en echt bekeerd is, zal een verlangen hebben om zielen te redden voor Christus. Hij die God op de eerste plaats liefheeft en zijn naaste als zichzelf, zal niet tevreden zijn met niets doen. Hij gaat erop uit, verkondigend: "Zie het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt."

-RH Apr 26, 1898, al. 1-4,7; RH 10-21-90; ST 3-26-96, 10-3-00; BEcho 9-2-95; 2MR 89-98; 2SM 158-159; Ev 207; CT 239-240; CE 126-127; SD 261

Donderdag 19/2 (De autoriteit van de niet- canonieke profeten)

In het bouwen aan het karakter, is elk persoon verantwoordelijk voor de manier waarop hij bouwt. We moeten het fundament van het steenachtig materiaal maken, waarmee God geëerd wordt. Er zijn velen in ons werk die speculatieve theorieën onderwijzen, in plaats van de eenvoudige waarheden die Christus leerde. Iedereen zal getoetst worden, om te zien of zijn bekering echt is. De reine doctrines die in werkend geloof onderwezen worden, het goud, zilver en edele gesteenten, die op het fundament worden gelegd, zullen de ontvanger verheffen en veredelen. Maar de leer die gemengd wordt met menselijke filosofieën, kan nooit heiligen.

De lang verwachte dag van God zal weldra ieders werk toetsen. "Hoedanig ieders werk is, dat zal het vuur uitmaken" (1 Korintiërs 3:13). In de grote dag van God zal het waardeloze materiaal verteerd worden, maar het goud van het ware, eenvoudige en nederige geloof zal zijn waarde niet verliezen ...

Geef uw geloof en hoop in God nooit op. Houd vast aan de beloften. Vertrouw niet op uw gevoelens, maar in het ware, naakte woord van God. Geloof in de verzekeringen van de Heer. Sta pal voor het simpele. Zo zegt de Here en blijf daarbij, gevoel of geen gevoel. Geloof wordt niet altijd gevolgd door gevoelens van verrukking, maar blijf hopen op God. Vertrouw geheel en al in Hem ...

De tijd is gekomen dat we moeten schuilen in de spleet van de Rots en onszelf het karakter van God voor ogen moeten houden. Henoeh wandelde 300 jaar met God. Hij spiegelde zichzelf aan God, hij mediteerde over Zijn karakter en zijn leven was aangenaam voor God. En Zijn kinderen vandaag moeten op dezelfde manier het woord van God overdenken. Het moet niet alleen gelezen worden, maar zorgvuldig worden bestudeerd, want het bevat de enige veilige standaard en leiding in het vormen van een moreel sterk karakter en het is de enige weg naar intellectuele beschaving.

Door het eten van het vlees en het drinken van het bloed van de Zoon van God, worden we een met Hem. Eenheid van doel en harmonie in handelen markeert ons werk. Deze wederzijdse liefde en vertrouwen vertegenwoordigt een morele kracht, welke een overtuigende kracht in de wereld is. Wanneer absolute eer in leer en principe aan het woord van God getoond wordt, zal er geen gemakkelijke omgang met de wereld zijn. Er zal geen slordige vormengodsdienst zijn. Wanneer de Bijbel en de Bijbel alleen de standaard voor ons geloof is, zal de invloed van ons leven een sprekend voorbeeld voor de wereld zijn.

-4MR 410-412; RH 1-10-88; LS 469-470; FE 390; 5T 387-389; 3SM 29-32; HS 201-202; 2MCP 783-784; OHC 36;

Vrijdag 20/2 (De stem van God; Hebreeën 4:7,12; Jozua 24:15)

De Bijbel leert ons de volledige wil van God. "Elk van God ingegeven Schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid, opdat de mens Gods volkomen zij, tot alle goed werk volkomen toegerust" (2 Timoteüs 3:16,17). De leer van dit woord is precies wat nodig is in de omstandigheden waarin we ons mogen bevinden. Het is de toereikende standaard van geloof en handelen, want het is de stem van God die tot de ziel spreekt; het geeft de leden van Zijn gezin de richtlijnen om de kern ervan te houden, in alle ijverigheid. Als dit woord wordt bestudeerd, niet gewoon gelezen, maar bestudeerd, voorziet het ons van een warenhuis van kennis, die ons in staat stelt om te groeien in elke genade die de Here geeft ...

Allen, die met een nederig en onderzoekende geest, tot het woord van God komen voor leiding en vastbesloten zijn om de voorwaarden van verlossing te leren kennen, zullen begrijpen wat de Schriften zeggen. Maar zij die in het onderzoeken van het woord van God een geest inbrengen die niet erdoor ondersteund wordt, zullen uit de zoektocht iets halen, wat er niet ingelegd is. De Heer zal niet spreken tot het verstand, dat onbezorgd is. Hij verspilt Zijn onderwijzing niet aan iemand die oneerbieding of verontreinigd is. Maar de verleider onderwijst elk persoon die bereid is toe te geven aan zijn suggestieve filosofieën en bereid is om Gods heilige wet te ontcrachten.

We moeten ons hart verootmoedigen en met oprechtheid en eerbied het woord des levens onderzoeken, want alleen degene die nederig en gebroken is, zal het licht zien. Het hart, het verstand, de ziel moeten bereid zijn licht te ontvangen. Er moet stilte in de ziel zijn. De gedachten moeten in gevangenschap aan Jezus Christus worden gebracht ...

Moeilijke tijden staan ons te wachten en het is fataal om onbezorgd en onverschillig te zijn. "Want nog een korte, korte tijd, en Hij, die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten" (Hebreeën 10:37). We kunnen ons niet veroorloven om ongehoorzaam te zijn aan Gods eisen. De toorn die de onbekeerlijken nu ophopen tegen die dag wanneer het oordeel zal plaatsvinden, zal op hen losbarsten en elke zaak zal geoordeeld worden naar wat er in de boeken van de hemel geschreven staan. Dan zal de stem van genade niet langer pleiten voor de zondaar.

Als de uitnodigingen die nu gegeven zijn, worden geweigerd, als we vasthouden aan ongehoorzaamheid, blijft er geen genadeperiode voor ons over. "Kiest dan heden, wie gij dienen zult"- God of mammon. Nu, terwijl de tijd is vandaag, als u Zijn stem hoort, verhardt uw harte niet, want gij weet niet of dit de laatste uitnodiging van genade is.

-ST July 30, 1902, al. 3-7;

Citaten uit de les: LS 59; COL 38, 40; PP 114

====Les 9: 21-27 februari: Het werk van de profeten

Het woord van de Heer komt tot ons allen, die Zijn Geest niet tegenwerken door te besluiten niet te horen en te gehoorzamen. De stem wordt gehoord in waarschuwingen, in raadgevingen, in vermaningen. Het is de boodschap van de Heer van licht voor Zijn volk.

Sabbat 21/2 (Een rein hart van gehoorzaamheid; 2 Kronieken 18:13)

Zonder heiligheid kan niemand toegang krijgen tot het eeuwige leven en de belangrijkste vraag die iemand zich kan stellen, is: Voldoe ik aan de voorwaarden van de wet van God? Die wet is heilig, rechtvaardig en goed (Romeinen 7:12) en God wil dat we elke dag ons handelen aan de wet, zijn grote standaard van gerechtigheid, toetsen. Alleen door dit nauwkeurig onderzoeken van onszelf in het licht van Gods woord kunnen we onze afwijkingen van Zijn heilige rechtsregels ontdekken. Door geloof in Christus mogen wij deze gebreken in ons karakter overwinnen. Want Hij verlangt ernaar dat we "ophouden kwaad te doen," en "leren goed te doen" (Jesaja 1:16,17). In Hem hebben wij vergeving voor overtredingen uit het verleden en in Zijn kracht kunnen we groeien om mannen en vrouwen in Christus te zijn.

Hoe nauwkeuriger we de Schrift bestuderen, hoe meer zullen we het ware karakter van onze gedachten en daden begrijpen. Maar duizenden leggen hun Bijbel opzij om dezelfde reden waarom Achab Micha haatte. Omdat de Bijbel kwaad voorspelt voor de zondaar, vinden zij dat ze tegenstrijdigheden en onjuistheden vinden in de Bijbel. Terwijl ze zeggen open te staan voor overtuiging, houden zij vast aan vooroordeel en weigeren ze de waarheid te zien, die het woord openbaart.

Er is een andere groep mensen, die zegt dat ze de geboden Gods houdt, maar hun daden laten zien dat zij Zijn wet niet eren of tot regel van hun leven maken. Zij hebben liever hun eigen voorstellingen en gedachten over Gods heilige waarheid en voorschriften. Deze mensen misleiden zichzelf. Zij bekleden zichzelf met de kleden van hun eigen gerechtigheid, welke God smerig "als een bezoedeld kleed" (Jesaja 64:6) verklaart. Zij denken dat zij rijk zijn en zich verrijkt hebben en aan niets gebrek, en weten niet dat zij berooid en ellendig zijn, en arm en blind en naakt (Openbaring 3:17). Het is van deze groep dat Christus zegt: "Niet een ieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan.." (Matteüs 7:21-23).

Het karakter van Christus is de standaard die elke Christus zichzelf voor moet houden. Zijn doel moet zijn om deze genadegaven te bezitten, die in het leven van Christus als mens tot uiting kwamen. Want alleen in het bezit van deze kan hij zijn Verlosser eren en aan Hem de aanbidding schenken van een rein hart.

-YI June 10, 1897, al.2-4,12; BEcho 6-1-87

Zondag 22/2 (De integriteit van de Profeet; 1 Koningen 22:10-18)

Terwijl mensen geen gehoor willen geven aan herhaalde waarschuwingen, Hebben zij behagen in valse leraren die hun ijdelheid strelen en hen in hun ongerechtigheid sterken, maar die hen in de steek zullen laten in de dag van het kwaad. God uitverkoren dienstknechten zullen moedig en geduldig elk probleem en lijden het hoofd bieden als zij te maken krijgen met minachting, nalatigheid of leugenachtigheid, omdat zij trouw acht geven op de plicht die God hen te doen gegeven heeft. Zij zullen zich herinneren dat de profeten van weleer en de Verlosser van de wereld ook mishandeling en lijden hebben ondergaan omwille van de redding van de wereld...

De Heer is Zijn volk aan het gereedmaken voor de hemel. De foutieve karaktertrekken, de koppigheid, de zelfzuchtige afgoderij, het zelfgenoegzaam fouten vinden, haat en hoogmoed, lokken de toorn van God uit en moeten daarom uit het midden van Zijn gebodenhoudend volk verwijderd worden. Zij die in deze zonden leve, zijn misleid en verblind door de strikken van satan. Zij denken dat zij in het licht wandelen, terwijl zij rondtasten in het duister. Zij zijn de mopperaars onder ons, op dezelfde manier als er mopperaars waren onder het oude Israel. Zij die door onwijze sympathie mensen steunen in hun rebellie als hun eigen liefde lijdt onder goedbedoelde vermaning, zijn geen vrienden van God, de Grote Vermaner. God zal vermaning en waarschuwing sturen naar Zijn volk zolang zij op aarde zijn.

Zij die moedig hun plaats aan de rechterzijde innemen, die onderwerping aan Gods geopenbaarde wil aanmoedigen en anderen sterken in hun inspanningen om hun verkeerdheden weg te doen, zijn ware vrienden van God; Wie in liefde probeert de verkeerdheden van Zijn volk te corrigeren, opdat Hij hen kan wassen en hen kan reinigen van hun onreinheid, maken hen geschikt voor het Heilige koninkrijk.

God heeft ons, Zijn dienstknechten, ons werk te doen gegeven. Hij heeft ons een boodschap gegeven voor Zijn volk. Voor vele jaren hebben we nu het woord van God ontvangen en het gepredikt tegen Zijn volk. We hebben gebeefd voor de verantwoordelijkheid, die wij onder veel gebed en meditatie aanvaard hebben. We hebben als Gods ambassadeurs gestaan, om in plaats van Christus zielen ertoe te bewegen zich te verzoenen met God. We hebben gewaarschuwd voor gevaar zoals God het gevaar voor Zijn volk aan ons getoond heeft. Wat, dan, zal de situatie van hen zijn die weigeren gehoor te geven aan de woorden die God naar hen gestuurd heeft, omdat het ingaat tegen de weg die zij gekozen hebben en hun verkeerdheden aankaart?

-4T 180-181; -4T 229; ST 11-25-80, 1-27-98, 9-15-81; 4T 176-185; 1SM 49-58, 345-347; 1BIO 331-332; 6BIO 69-72

Maandag 23/2 (De Integriteit van de Boodschap; Jeremia 43:2-4)

“Toen opende Hij hun verstand, zodat zij de Schriften begrepen” (Lukas 24:45). Voordat Hij hun verstand opende, konden de discipelen de geestelijke betekenis van wat Christus had geleerd, niet begrijpen. En het is nu nodig dat de gedachten van Gods volk geopend worden om de Schrift te begrijpen. Om te zeggen dat een passage iets betekent en niets meer, dat men geen bredere betekenis moet toekennen aan het woord van Christus dan wij in het verleden hebben gedaan, is iets beweren wat de Geest van God niet heeft geopenbaard. Hoe meer we in het licht van de waarheid wandelen, hoe meer we zullen worden als Christus in geest, in karakter en in de manier waarop wij ons werk doen, en hoe duidelijker de waarheid voor ons wordt. Als we op het woord zien in het toenemend licht van de openbaring, zal het kostbaarder worden dan toen we het eerst ingeschat hadden bij het eerste oppervlakkige horen of onderzoeken ervan. De waarheid, als het is in Jezus,

is in staat zich constant verder uit te breiden, en te ontwikkelen en net als haar goddelijke Auteur zal het steeds kostbaarder en schoner worden. Het zal continu haar diepere betekenis vrijgeven en de ziel ertoe leiden te verlangen naar een steeds volmaakter eenheid met haar verheven standaard. ..

Het hele universum verbaasd zich erover dat mensen de heldere lichtstralen die op hen schijnen niet zien en niet erkennen. Maar als zij hun hart sluiten voor het licht en de waarheid verdraaien totdat het wordt uitgelegd als duisternis, zullen zij denken dat hun eigen kritiek en ongeloof licht geworden is....

Wanneer de Heer licht stuurt naar Zijn volk, is het Zijn bedoeling dat zij opmerkzaam zullen zijn om te horen en bereid zullen zijn de boodschap te aanvaarden. Met groot geduld wacht Hij totdat de mens Zijn voorwaarden aanvaardt. 120 jaar lang heeft Hij op het volk in de oudheid gewacht om de waarschuwing voor de vloed te aanvaarden. Zij die de boodschap verwierpen, veranderden Zijn geduld en lijdzaamheid in een voorwerp van minachting en ongeloof. De boodschap en de boodschapper werden voor hen een voorwerp van spot. Noachs oprechtheid en ijver in het pleiten bij hen om zich van hun kwade weg af te keren, werd bekritiseerd en bespot. God heeft geen haast om Zijn plannen uit te voeren, want Hij is van eeuwigheid tot eeuwigheid. Hij geeft licht en opent Zijn waarheid steeds vollediger voor hen die het naar Zijn wil moeten ontvangen, opdat zij op hun beurt de woorden van waarschuwing en bemoediging zullen doorgeven aan anderen. Als mannen van hoge reputatie en intelligentie weigeren om dit te doen, zal de Heer andere instrumenten kiezen en hen eren wie voor minder worden aangezien. Als zij die in vertrouwensposities verkeren, hun hele hart in het werk stoppen, zullen zij de boodschap voor deze tijd brengen en het werk vooruit stuwten; ... God zal hen eren die Hem eren.

-RH Oct 21, 1890, a. 1,4,9; 4-18-93; ST 4-22-89; 11MR 283-298

Dinsdag 24/2 (“Zo zegt de Here”; Jeremia 1:4; Ezechiël 7:1; Hosea 1:1)

Welke stem zult u erkennen als de stem van God? Welke macht heeft de Heer om uw fouten te corrigeren en u erop te wijzen welke weg u bewandelt? Welke kracht werkt er in de gemeente? Als u weigert te geloven totdat

elke schaduw en onzekerheid en elke mogelijkheid van twijfel is verwijderd, zult u nooit geloven. Twijfel, die volmaakte kennis eist, zal nooit leiden tot geloof. Geloof is gebaseerd op bewijs, niet op verschijnselen. De Heer verlangt dat wij de stem van de plicht gehoorzamen wanneer er andere stemmen om ons heen zijn die ons pressen om een andere weg te kiezen. Het vraagt om een oprechte aandacht van onze kant om de stem te onderscheiden die in naam van God tot ons spreekt. We moeten elke neiging onderdrukken en overwinnen en de stem van het geweten gehoorzamen, zonder afwijken of compromissen, dan zal de druk ophouden en de wil en de impulsen onder controle gebracht worden. Het woord van de Heer komt tot ons allen die Zijn Geest niet hebben weerstaan door te besluiten niet te horen en niet te gehoorzamen. Deze stem wordt gehoord in waarschuwingen, in raadgevingen, in vermaningen. Het is de boodschap van licht van de Heer aan Zijn volk. Als we wachten op luider oproepen, of betere gelegenheden, zal het licht weggenomen worden en zullen we in duisternis achterblijven ...

U kunt nu eerlijk zijn in het niet opmerken en gehoorzamen van licht; de twijfels die u hebt, uw nalatigheid om aan de vereisten van God te voldoen, hebben uw waarneming verblind, zodat duisternis nu voor u als licht is en licht als duisternis. God heeft u geboden voorwaarts te gaan in volmaaktheid. Christendom is een geloof van vooruitgang. Licht van God is vol en overvloedig en wacht dat wij er acht op zullen slaan. Welke zegening de Heer ook geeft, Hij heeft oneindig meer in voorraad, een onuitputtelijke magazijn, waaruit we vrij mogen putten.

De waarheid zal zeker de overwinning behalen. Een, die Zijn leven gegeven heeft om de mens los te kopen van de misleidingen van satan, slaapt niet, maar waakt. Wanneer Zijn schapen terugkeren van het volgen van de stem van een vreemde, wiens schapen zij niet zijn, zullen zij zich verblijden in het leven van Christus. De jaloerse Farizeeën verdraaiden de daden en woorden van Christus, welke, als zij juist zouden zijn ontvangen, voordeel zouden hebben gebracht aan hun geestelijk begrip. In plaats van Zijn goedheid te bewonderen, beschuldigden zij Hem in bijzijn van Zijn discipelen, van onreinheid – “Waarom eet uw meester met de tollenaars en zondaars?” (Matteüs 9:11).

In plaats van zelf naar onze Heiland toe te gaan, wiens antwoord hen meteen had kunnen overtuigen van hun wanbegrip, spraken zij de discipelen aan en maakten hun beschuldigingen, waar zij als zuurdesem van het kwaad, grote schade konden aanrichten ... Maar omdat hun vertrouwen in Christus groot was, leenden de discipelen geen oor aan de insinuaties van Zijn slechte beschuldigers.

-RH Aug 30, 1906, al. 15-16; -RH Sept 6, 1906, al. 4; RH 8-30-06, 9-6-06; 3SM 50-52; 1SM 26-29

Woensdag 25/2 (Groeien in begrip;)

De Heer heeft licht dat nieuw voor ons is en toch is het kostbaar oud licht dat schijnt vanuit het woord der waarheid. We hebben alleen de glinsteringen van de lichtstralen die nog tot ons moeten komen. We halen niet alles uit het licht dat de Heer ons nu reeds heeft geschonken en daarom kunnen we niet meer licht ontvangen. We wandelen niet in het licht dat nu reeds op ons schijnt ...

... Verlossing is een onuitputtelijke thema, waardig om goed overdacht te worden door ons. Het is hoger dan het begrip van de diepste gedachten, en strekt zich uit over het meest levendige voorstellingsvermogen. Wie kan door onderzoek God begrijpen? De waarden van wijsheid en kennis zijn open voor alle mensen, en ook al zouden duizend van de meest begaafde mannen al hun tijd spenderen om Jezus aan ons voor te stellen, zich afvragend hoe zij Zijn onmetelijke lieflijkheid aan ons zouden kunnen presenteren, zouden zij het onderwerp niet kunnen uitputten. Hoewel grote en getalenteerde auteurs wonderbare waarheden hebben bekendgemaakt, en steeds meer licht hebben gebracht aan mensen, toch zullen we in onze dagen nieuwe ideeën en gebieden vinden om in te werken, want het onderwerp van verlossing is onuitputtelijk ... Het thema van verlossing zal de gedachten van de verlost in alle eeuwigheid bezighouden. Er zullen in de oneindige eeuwigheid nieuwe en rijke ontwikkelingen in het plan van verlossing openbaar worden gemaakt ...

We zullen nooit een periode bereiken waarin er geen toename van licht voor ons zal zijn. De uitspraken van Christus waren altijd verstrekkend in hun belangrijkheid. Zij die Zijn onderwijzing aanhoorden met vooringenomen meningen, konden de betekenis ervan niet vatten. Jezus was de bron, het begin van waarheid. De grote thema's van het Oude Testament waren verkeerd begrepen en verkeerd uitgelegd en het werk van Christus was om de waarheid, dat niet begrepen werd door hen aan wie zij gegeven waren, uit te leggen. De profeten hadden uitspraken gedaan, maar de geestelijke belangrijkheid van wat zij hadden geschreven lag onontdekt voor hen. Zij begrepen de betekenis van de waarheid niet. Jezus vermaande de discipelen voor hun traagheid van begrip. Velen van Zijn kostbare lessen waren verloren voor hen, omdat ze de geestelijke grootte van Zijn woorden niet begrepen. Maar Hij beloofde hen dat de Trooster zou komen en dat de Geest der waarheid hen alles in herinnering zou brengen wat in hun gedachten verloren was gegaan. Hij gaf hen de mogelijkheid te begrijpen dat Hij hen kostbare juwelen van waarheid welks waarde zij niet kenden, had nagelaten.

-RH June 3, 1890, al. 2,6,8; 3SM 338-339

Donderdag 26/2 (Wanneer profeten het mis hebben; 2 Samuel 7:1; 1Kronieken 22:8)

De tabernakel die Mozes bouwde, met alles wat de heiligdomsdienst inhield, met uitzondering van de ark, was nog steeds in Gibeon. Het was Davids doel om Jeruzalem het godsdienstige centrum van de natie te maken. Hij had een paleis voor zichzelf gebouwd en hij voelde dat het niet juist was dat de ark van God in een tent vertoefde. Hij bepaalde dat hij er een tempel voor zou bouwen met zulk een grootsheid die de waardering van Israël voor de eer die hen ten deel was gevallen door de voortdurende aanwezigheid van Jehova, hun Koning, zou uitdrukken. Hij vertelde zijn plan aan de profeet Nathan, en hij ontving het aanmoedigend antwoord: "Welaan, doe al wat in uw hart is, want de HERE is met u."

Maar diezelfde nacht kwam het woord van God tot Nathan, die hem een boodschap voor de koning gaf. David werd het voorrecht ontnomen om een huis voor God te bouwen, maar aan hem werd de zekerheid gegeven van goddelijke welwillendheid jegens hem, jegens zijn nageslacht en het koningshuis van Israël: [2 Samuel 7:8-10].

Hoewel David ernaar verlangd had een huis voor God te bouwen, werd hem de belofte gegeven: "Ook kondigt de HERE u aan: De HERE zal u een huis bouwen. ... Ik zal uw nakomeling, uw eigen zoon, na u doen optreden ... , Die zal mijn naam een huis bouwen, en Ik zal zijn koninklijke troon voor immer bevestigen" (2 Samuel 7: 11-13).

De reden waarom David de tempel niet mocht bouwen werd ook uitgelegd: "Gij hebt veel bloed vergoten en grote oorlogen gevoerd; gij moogt voor mijn naam geen huis bouwen, omdat gij veel bloed voor mijn aangezicht ter aarde hebt doen vloeien" (1 Kronieken 22:8-10)...

David wist dat het een eer zou zijn voor zijn naam en grote heerlijkheid betekenen voor zijn regering om het werk te doen dat hij zich in zijn hart genomen had, maar hij was bereid zich te onderwerpen aan de wil van God. De dankbare onderwerping die hij aldus manifesteerde is zeldzaam, zelfs onder christenen. Hoe vaak klampen zij, die reeds voorbij de kracht van hun leven zijn, zich vast aan de hoop dat ze nog enig groot werk zouden kunnen doen, waarop ze hun hart op gezet hebben, maar waarvoor zij niet geschikt voor zijn! Gods voorzienigheid mocht weleens tot hen spreken, als Hij via zijn profeet deed bij David en hen verklaren dat het werk dat zij verlangen te doen, hen niet toebedeeld is. Het is hun taak om de weg te bereiden opdat een ander het werk afmaakt. Maar in plaats van dankbare onderwerping aan de goddelijke aanwijzingen, worden velen neerslachtig en voelen zij zich afgewezen, en besluiten zij dat, omdat zij het werk niet kunnen doen, zij ook niets meer zullen doen. Velen klampen zich met wanhopige energie vast aan verantwoordelijkheden die zij niet kunnen dragen en ijdel streven zij ernaar het werk af te maken waarvoor zij incapabel zijn, terwijl dat wat zij wel zouden kunnen doen, nagelaten wordt. En vanwege dit gebrek aan samenwerking van hun kant, wordt het grotere werk gehinderd en tegengewerkt.

-PP 711-712; 5BIO 189-197

Vrijdag 27/2 (Overwinning door Geloof; Hebreeën 12;1,2)

De levens die in de Bijbel beschreven zijn, zijn authentieke geschiedenissen van echte mensen. Van Adam, langs de opeenvolgende generaties, tot de tijd der apostelen, hebben we een helder, onverbloemd verslag van wat er feitelijk gebeurde en de waarheidgetrouwe ervaringen van echte personen. Het is een onderwerp van verwondering voor velen, dat de geïnspireerde geschiedenis feiten in de levens van goede mannen vertelt dat hun morele karakters bezoedeld. Ontrouwen grijpen deze zonden maar al te graag aan en bespotten degene die ze begingen. De geïnspireerde schrijvers hebben de verslagen niet vervalst, vanwege de vrees dat de bladzijden van de Heilige Geschiedenis overschaduwd zouden worden met de verslagen van menselijke zwakheid en fouten. De schrijvers van God schreven zoals zij door de Heilige Geest geleid werden, en hadden zelf geen controle over het werk.

Zij schreven de letterlijke waarheid op en strenge verboden werden onthuld, om redenen die onze eindige gedachten niet kunnen bevatten. Dat de waarheid niet gepolijst is en dat de zonden van de hoofdfiguren niet is onderdrukt, is een van de beste bewijzen van de authenticiteit van de Schrift. ...

De pen der inspiratie, trouw aan haar taak, vertelt ons over de zonden die Noach, Lot, Mozes, Abraham, David en Salomo, en hoe diep de geest van Elia zonk onder druk gedurende zijn angstige verzoeking. Jona's ongehoorzaamheid en Israëls afgoderij zijn trouw opgetekend. De verloochening van Christus door Petrus, het scherpe meningsverschil tussen Paulus en Barnabas, het falen en de ziekten van de profeten en apostelen, zijn allen blootgelegd voor de volgende generaties, opdat zij voordeel mochten scheppen uit de ervaringen van hen, die hen waren voorgegaan. Als er geen fouten in hun leven waren geweest, dan zouden zij zeker meer dan menselijk zijn geweest en wij, met onze zondige natuur, zouden altijd wanhopen dat wij hun staat van volmaaktheid nooit zouden kunnen bereiken. Maar, als wij zien hoe zij vochten en vielen, weer moed schepten en overwonnen door de genade van God, worden we bemoedigd om voort te gaan, over de obstakels die de gedegeneerde natuur op onze weg plaatst.

... We hoeven niet te wanhopen als we zien dat anderen met dezelfde ontmoedigingen te maken hadden als wij, in verleiding vielen, net als wij, en toch staande bleven en gezegend werden door God... Hoewel de aartsvaders en apostelen onderhevig waren aan menselijke zwakheden, toch konden zij door geloof een goed verslag nalaten, en hebben zij hun strijd gevoerd in de kracht van de Heer en glorieus overwonnen. Op dezelfde manier mogen wij vertrouwen op de verdiensten van het verzoenend offer en overwinnaars zijn in de naam van Jezus. -RH Jan 22, 1880, al. 1,7,12

Citaten uit de les: 1SM 17, 29-71; CM 125; 17MR 270; 3SM 58

Verdere studie: "The Question of Influence," pp. 62-67 in Selected Messages, book 3.

=== Les 10: 28 februari - 6 maart: De Boodschap van de Profeten

Een opwekking onder ons van ware godvrucht is de grootste en meest urgente van al onze noden. Dit te zoeken zou ons eerste werk moeten zijn.

Sabbat 28/2 (Kanalen van Zegen; 1 Timoteüs 4:16)

De discipelen van Christus zijn Zijn vertegenwoordigers hier op aarde; en God wil dat zij een licht zullen zijn in een wereld van morele duisternis; verspreid over het land, in de stad, dorpen en de grote steden, en "een schouwspel geworden voor de wereld, voor engelen en mensen" (1 Korintiërs 4:9). Als ze de leer van Jezus Christus in Zijn Bergrede gehoorzamen, zullen ze aldoor zoeken naar christelijke volmaaktheid van karakter, en zullen ze waarlijk het licht voor de wereld zijn - kanalen waardoor God Zijn goddelijke wil kan communiceren, de waarheid van de hemel, en voor wie geen kennis van de weg van het leven hebben en van zaligheid.

God kan de kennis van Zijn wil en de wonderen van Zijn genaden niet vertonen, in een ongelovige wereld, tenzij Hij getuigen verspreid over heel de aarde heeft. Dit is het plan van God: mannen en vrouwen die deelnemers zijn van deze grote redding door Jezus Christus, moeten Zijn zendelingen zijn, lichamen van licht over geheel de wereld, om een voorbeeld te zijn voor de mensen - levende brieven, gekend en gelezen door alle mensen, hun geloof en hun werken getuigen van de spoedige komst van onze Heiland, en dat zij de genade van God niet voor niets hebben ontvangen. De mensheid moet gewaarschuwd en voorbereid worden voor het komende oordeel.

Voor de werkers om in kennis en genade kunnen groeien, moeten ze ervaringen hebben, wat het beste verkregen kan worden door in steeds nieuwe gebieden te gaan werken, in verschillende locaties, in contact te komen met alle soorten van mensen met diverse manieren van denken, om met verschillende werkwijzen te voorzien in de noden van veel verschillende mensen. Dit leidt de werker naar God en de Bijbel voor meer licht, voor kracht en kennis, zodat ze gekwalificeerd zijn om in de noden van diverse mensen te voorzien. Ze moeten aandacht schenken aan datgene wat Timoteüs heeft aangespoord: "Maak er ernst mede u wél beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt het bij het brengen van het woord der waarheid" (2 Timoteüs 2:15). "Wie is dan de trouwe, de verstandige rentmeester, die de heer over zijn bedienden zal stellen om hun op tijd hun deel te geven?" (Lukas 12:42). Wijsheid is nodig om elke onderwerp op de juiste manier te onderscheiden. Paulus vermaant Timoteüs: "Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid ..." [1Tim. 4:12-16]. - RH 3-11-1902, 5-19-85; ST 5-26-1890; SW6-30-1908; 20MR 316-319

Zondag 1/3 (Rechtvaardigheid door Geloof; 1Koningen 8:46; Rom 3:22-28; 5:12)

Onze grote Hoge Priester heeft het enige offer gebracht dat enige waarde heeft voor onze zaligmaking. Toen Hij zichzelf heeft geofferd op het kruis, werd een volmaakte verzoening gemaakt voor de zonde van de mensen. Wij staan nu in het voorhof, wachtend en uitkijkend daar die gezegende hoop, de stralende verschijning van onze Heer en Heiland Jezus Christus. Geen andere offers moeten gebracht worden, want de grote Hogepriester is zijn werk aan het doen in het Heilige der Heiligen. In Zijn voorbede als onze advocaat, heeft Christus geen deugden van mensen nodig, geen middelaarwerk van mensen. Hij is de enige zonedrager, het enige zondoffer. Gebed en belijdenis moeten geofferd worden alleen aan Hem die een en voor altijd in het Heilige der Heiligen. "Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten" (Hebreeën 7:25)...

Christus vertegenwoordigde de Vader bij de wereld, en Hij vertegenwoordigt voor God degenen in wie het morele evenbeeld van God is hersteld. Zij zijn Zijn erfdeel. Tegen hen zegt Hij: "Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien" (Johannes 14:9). Geen mens "kent de Zoon dan de Vader, en niemand kent de Vader dan de Zoon en wie de Zoon het wil openbaren" (Matteüs 11:27)... De mens heeft maar één Advocaat, één Middelaar, die overtredingen kan vergeven. Zal ons hart dan niet vervuld zijn met dankbaarheid voor Hem, die Jezus heeft gegeven als een boetedoening voor onze zonde? Denk diep na over de liefde die de Vader aan ons heeft getoond. Wij kunnen deze liefde niet meten; want er is geen meetlint voor. Kunnen wij oneindigheid meten? Wij kunnen slechts naar Golgotha wijzen, naar het Lam dat geslacht is voor de grondlegging der wereld.

Lees: Rom. 5:10-12, 18-19; John. 17:19-26. Zo presenteert de grote Bemiddelaar Zijn verzoeken aan de Vader. Er is geen tussenpersoon tussen de zonde en Christus. Geen dode profeet, geen begraven heilige komt in beeld. Christus zelf is onze Advocaat. Al wat de Vader is voor Zijn Zoon, is Hij voor wie de Zoon in Zijn menselijkheid vertegenwoordigde. In elk onderdeel van Zijn werk handelt Christus als vertegenwoordiger van de Vader...

De plechtige belofte van de Vader was dat als Christus Zijn goddelijkheid hulde in menselijkheid, als Hij de proef doorstond waar Adam had gefaald, zou Zijn rechtvaardigheid aan Zijn volk worden toegekend. Zo zou Hij namens hen overwinnen, en hen tot voordeel zijn. Zo zouden zij genade ontvangen opdat zij terug konden keren en hun trouw te tonen door Gods wet te eerbiedigen. Hierin zou Christus de uitwerking van het zware werk van Zijn ziel zien en tevreden zijn.

- ST 6-13-00, 6-14-05, ; 1SM 124-127; TMK 14

Maandag 2/3 (Het Heiligdom; Hebr. 9:1-8)

In 1844 betrad onze grote Hogepriester de meeste heilige in van het Hemelse Heiligdom, om het onderzoekende oordeel te beginnen. De zaken van de overleden rechtvaardigen zijn voor God gepasseerd. Wanneer dat werk klaar is, zal het oordeel over de levenden worden uitgesproken. Hoe kostbaar, hoe belangrijk zijn deze plechtige momenten! Wij hebben allemaal een zaak die nog onbeslist is in het hof van de hemel. Wij worden op individuele basis geoordeeld naar de daden die in het lichaam worden gedaan. In de typedienst, moesten de mensen, terwijl het werk van verzoening door de hogepriester werd gedaan in het heilige der heilige van het aardse heiligdom, hun ziel onderzoeken voor God en hun zonden belijden, opdat ze verzoend konden worden en hun zonden konden worden uitgewist. Zal er minder van ons verwacht worden in deze antitypische dag van verzoening, waar Christus in het hemelse heiligdom aan het pleiten is voor Zijn volk, en de finale onherroepelijke besluit wordt uitgesproken over elke menselijke zaak?

Laat de gemeente opstaan, en bekeren van haar afglijdende afvalligheid van God. Laat de wachter wakker worden, en op de bazuin een zeker geluid blazen. Het is een heldere waarschuwing die wij moeten brengen. God beveelt Zijn dienaars: "Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend en het huis van Jakob zijn zonden" (Jesaja 58:1). De aandacht van de mensen moet getrokken worden; tenzij dit gedaan kan worden, zijn alle pogingen tevergeefs; al zou een engel vanuit de hemel komen en tot hen spreken, zouden zijn woorden net zo min goed kunnen doen als zouden ze uitgesproken worden tot de koude oren van een dode. De kerk moet in actie komen. De Geest van God kan nooit binnenkomen als de gemeente de weg niet voorbereid. Er moet een ernstig onderzoeken van het hart zijn. Er moet verenigd en doortastend gebed zijn en door geloof een beslag leggen op de beloftes van God. Er moet zijn, niet het bekleden van het lichaam met jutezakken zoals in de oudheid, maar een diepe verootmoediging van de ziel. We hebben geen reden om onszelf te feliciteren of onszelf te verheffen. We moeten ons nederig opstellen onder de machtige hand van God. Hij zal de ware zoekers troosten en zegenen.

Het werk ligt voor ons; gaan wij ermee aan de slag? We moeten snel te werk gaan, we moet aldoor voorwaarts gaan. We hebben geen tijd te verliezen, geen tijd om met zelfzuchtigheid bezig te zijn. Deze wereld moet gewaarschuwd worden. Wat doen wij als individu om het licht naar anderen te brengen? God heeft aan een ieder zijn werk gegeven; een ieder heeft zijn deel te doen, en wij kunnen het werk niet laten gaan tenzij ten koste van het verlies van zielen.

-RH maart 22, 1887 al.9,12-13;RH 22-3-1887, 9-11-1905; SW 24-01-1905; ST 29-05-1884; ST 420-422; GS 479-491

Dinsdag 3/3 (De Sabbat; Exodus 20:1-17)

Toen God de wereld schiep en de mens er in heeft geplaatst, deelde Hij de tijd in zeven delen... Nadat Hij gerust had op de zevende dag, heeft Hij deze gezegend en geheiligd. Van toen af aan was de zevende dag gehouden als de dag van rust van de Heer, en was het heilig waargenomen als een gedenkteken van Zijn scheppingswerk. Het was niet de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, of zesde dag die geheiligd of apart werd gezet voor een heilig gebruik; het was ook niet een zevende deel van de tijd en noch zomaar een dag in het bijzonder; maar het was de zevende dag, de dag waarop God had gerust. Wij behoren elke dag aan God te denken en voortdurend te leven als voor Zijn aangezicht; maar als zes werkdagen voorbij zijn, horen wij de "Sabbatdag te gedenken en die heilig te houden,"- te stoppen met werk en de dag exclusief door te brengen in meditatie en aanbidding.

Toen de wet op Sinai werd gegeven, werd de Sabbat in het midden van de wet, in het hart van de Tien Geboden geplaatst. Maar de instelling van de Sabbat is toen niet voor het eerst kenbaar gemaakt. Het vierde gebod heeft zijn herkomst in de schepping. De rustdag van de Schepper werd geheiligd door Adam in heilig Eden, en door Gods mensen in de eeuwen van de patriarchen. Gedurende de lange periode van de slavernij van de Israëlieten in Egypte, onder de onderdrukkers die God niet kenden, konden zij geen sabbat in acht nemen; daarom heeft de Heer hen uitgeleid, zodat zij Zijn heilige dag konden gedenken. [Jesaja 58:12-14]

Deze profetie reikt door de eeuwen heen naar de tijd dat de mens der zonde een poging doet om een van de voorschriften van Gods wet teniet te doen... En wanneer de christelijke wereld Gods heilige sabbat aan de kant heeft gezet en vervangen heeft door een doodgewone werkdag, zonder een duidelijke "Zo zegt de Heere," moedigt het ontrouw aan, en is het feitelijk erkennen van het hoogste gezag bij wiens autoriteit alleen de verandering heeft plaatsgevonden. Het verwerpen van de sabbat heeft geleid tot het verwerpen van de gehele wet, en duizenden christenen verklaren het nietig.

De wet van de Tien Geboden, die zo makkelijk genegeerd wordt, is de fundering van vele generaties geweest; en geen mens of groep mensen heeft de autoriteit gekregen om het aan de kant te zetten, of in het minste af te wijken van een van de voorschriften van Jehova. God sprak deze wet vanaf de berg Sinai in geweldige grootheid, ten aanhoren van geheel Israel, en Hij schreef het met Zijn eigen vinger op twee stenen tafelen, niet alleen voor Zijn uitverkoren volk, maar voor alle mensen, tot aan het einde van de tijd. Christus zelf verklaart dat zolang de hemel en aarde blijven, geen jota noch tittel zal vergaan van Zijn heilig wet.

-ST 28 feb. 1884, al. 1-3,9,10; ST 13-02-96, 30-08-1899; BEcho 29-08-1899; MB63-65; FLB 253

Woensdag 4/3 (Toestand van de doden; Kol 2:18)

In dit vers wordt er een speciale waarschuwing gegeven. De leraren van het spiritualisme komen binnen op een behaaglijke, betoverende wijze ... Als men door deze fascinerende invloed wordt overspoeld, worden de gedachten vergiftigd, en het geloof in Christus als de Zoon van God wordt vernietigd. Het slachtoffer van deze drogredenen wordt beroofd van zijn loon, want hij vertrouwt op het eigen-ik voor zaligheid...

Met waardige aandacht voor het woord van God, kan iedereen die dat wil, overtuigd zijn van het zielvernietigende van dit waanidee. Dat woord verklaart in positieve termen dat "de doden weten niets" (Prediker 9:5,6). Het woord van God is overduidelijk dat de doden geen deel hebben aan iets dat onder de zon geschiedt. Spiritisten zeggen dat de doden alles weten wat gedaan wordt; dat zij communiceren met hun vrienden op aarde, hen kostbare informatie geven, en wonderen verrichten. "Niet de doden zullen de HERE loven, niemand van wie in de stilte zijn neergedaald" (Psalm 115:17)... Hij die de Zoon van God kon wegvoeren naar het dak van de tempel en Hem wederom kon meenemen naar een hoge berg, en aan Hem de koninkrijken van de wereld kon tonen, kan zijn macht uitoefenen op het menselijke gezin, die vele malen minder kracht en wijsheid hebben dan Jezus had, zelfs nadat Hij de menselijke natuur op zich had genomen...

Nu ligt de enige veiligheid in het onderzoeken van het woord van God, zoals we naar een verborgen schat zoeken. De grote en belangrijke waarheden voor deze tijd zullen als een anker zijn voor Gods volk in de strijd van de laste dagen. Maar het merendeel van het mensdom veracht Gods woord en heeft liever fabels. Zij hebben de liefde tot de waarheid niet aanvaard, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven" (2 Tessalonicenzen 2:10,11).

Christus is de bron van onze kracht. Hij is de wijnstok, en wij zijn de ranken. Wij moeten voeding ontvangen van de Levende Wijnstok. Verstoken van de kracht en voeding van die Wijnstok, zijn wij als lichaamsdelen zonder hoofd, net de conditie die satan wil dat wij in zouden zijn, opdat hij met ons kan doen wat hem behaagt. Hij werkt "met allerlei verlokkende ongerechtigheid, voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven." Spiritisme is een leugen. Het is gefundeerd op de grote oorspronkelijke leugen, "Gij zult niet sterven."

-ST 13 nov. 1884, al. 2,4,7,10; ST 9-03-1876

Donderdag 5/3 (De wederkomst; Matt. 24:5,24-31; Openbaring 1:7)

Aan ons is de boodschap van de wederkomst van Christus gegeven. Met de hemelvaart van onze Heer, stonden engelen naast de discipelen, en met hun keek hoe de Heiland de hemel in ging. Toen keerden zij zich naar de discipelen toe met de woorden: "Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen" (Handelingen 1:11). Deze boodschap werd aan de discipelen gegeven om het aan ons door te geven, en God wil dat die doorklinkt tot het einde der tijden. Wij moeten wachten en uitkijken naar de komst van Christus op Zijn eigen ingestelde tijd, zonder zonde zijn tot zaligheid.

Nu is onze tijd om voorbereidingen te maken voor de komst van Christus. God heeft ons deze tijd gegeven, en als we die gebruiken in zelfvoldoening in plaats van het kruisigen van het eigen-ik door zelfopoffering, zullen wij de dag des oordeels onvoorbereid ingaan. In die dag zullen velen als excuus gebruiken dat ze niet wisten dat de wederkomst zo dichtbij was. Maar dit excuus zal niet worden aanvaard. Ze wisten het niet, simpelweg omdat ze niet wilden weten. God gaf ze voldoende gelegenheden om te weten, en zij stopten hun oren toe, opdat ze niet zouden horen. Hun enige gedachte was om te genieten van de dingen van deze wereld. Net zoals de mensen in de tijd van Noach, brachten zij hun tijd door in zelfvoldoening.

De zaak van een ieder is in geding in het hemelse heiligdom. Dag in dag uit letten de engelen van God op de ontwikkeling van het karakter, en wegen de morele waarde. In het Oordeel zal de vraag niet zijn: "Wat was je beroep?" maar, "Wat heb je voor Mij gedaan? Welke vrucht heb jij gedragen voor Mijn glorie?" Nu is de tijd om voor te bereiden op de Koning die komen zal. Cultiveer de gedachten; want het heeft de grootste mogelijkheid tot cultivatie. Bereid u voor om bij hen te zijn, die gered worden met een eeuwige verlossing wanneer de Meester komt om zijn juwelen bij een te vergaderen. [1Joh. 3:2]

Op de dag van de komst van Christus, zullen velen wenen: "Te laat, te laat." Anderen zullen smeken om genade, maar de tijd van genade is dan voorbij. Christus zal van Zijn troon zijn afgestapt. Dan zal die verschrikkelijke roep tegen de rotsen en de bergen gehoord worden: "Val op ons en berg ons..." [Open. 6:16-17]

Zijn wij ons aan het voorbereiden om de Heiland in vrede te ontmoeten, of hebben we het te druk met wereldse zaken en plezier maken? Zullen wij ernaar streven om bij hen te horen die Christus verwelkomen met de woorden: "Zie, dit is onze God; wij hebben op Hem gewacht; en Hij zult ons reden; dit is de Heer; wij hebben op hem gewacht, wij zijn vol vreugde en blijheid door de verlossing die Hij geeft."

- ST Apr 17,1901 al. 2,15-16,20-21; RH 5-09-1899; 4aSG 118-119; GC 619-629, 303-304; LHU 373

Vrijdag 6/03 (Een ontsnappingsmogelijkheid; 1Kor 10:13; Rom 5:8)

Hij werd zonde voor ons opdat Hij onze schuld zou dragen, voor de Vader staande als schuldig in onze plaats, terwijl wij, die in Hem geloven als persoonlijke Heiland, door Zijn verdiensten, gereinigd zullen worden van de besmettende invloed van de zonde...

Christus heeft het pad getreden waar Adam gefaald heeft, en heeft zijn schandelijke mislukking verzoend. Hij werd volmaakt gemaakt door het lijden, en kan borg zijn voor allen, die beproefd worden, en een uitweg maken, opdat zij de beproeving kunnen doorstaan. Hoewel Hij een Zoon was, toch heeft hij gehoorzaamheid geleerd door zijn lijden. Hij weet met elk mens mee te leven; want Hij heeft Zich geïdentificeerd met het belang van hen die Hij kwam redden. Wat een wonderbaarlijke hogepriester is Jezus! Wij mogen onze zielensmart op Hem leggen. Wij mogen de hand van geloof op de belofte van God leggen, dat Hij de schuldige zal vrijpleiten, en ons de reinheid van Christus zal toerekenen. Door geloof dat werkt door liefde, is de ziel gereinigd, en de mens kan God aanschouwen, want "hij heeft deelgenoot geworden van de goddelijke natuur en ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst" (2Petrus 1:4). Die ene grote nood van de zondaar is gerechtigheid, en het woord van God word genoemd: "de geestelijke bijstaand van gerechtigheid," want het presenteert een zondeloze Heiland aan de ziel die vervuild is; Een die zonde voor ons is gemaakt, opdat wij de rechtvaardigheid van God in Hem mogen hebben. De gerechtigheid van Christus is een gratis geschenk; wij kunnen het zonder geld krijgen en zonder prijs. Christus zelf werd de zondendrager. In eigen persoon heeft Hij antwoord aan alle eisen van de wet voldaan, en door Zichzelf als offer te geven, heeft Hij het mogelijk gemaakt voor de mensen om de wet van God te onderhouden, en om voor God te staan als onschuldig, aanvaard in de Geliefde.

Christus alleen kan redden van zonde; want Hij kan zijn gerechtigheid aan ons overdragen. God heeft de wereld zo lief gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon voor ons heeft gegeven, dat door dit ongelofelijke offer Hij niet alleen het verschrikkelijke karakter van de zonde laat zien, maar de zonde in het vlees veroordeelt. Mensen kunnen niet doorgaan met zondigen en toch zonder schuld voor Gods aangezicht staan; want God zal de zonde niet tolereren. De mens moet zich van de zonde afscheiden; met ernstige zielensmart uitroepen: "Schep mij een rein hart, o God" (Psalm 51:12). De heer zal zijn smeekbeden beantwoorden, zeggend: "Een nieuw hart zal ik u geven."

-ST 3 okt,1895, al. 6,8,10; BMR 355-357; SD 346

Citaten uit de les: 1SM 206; FW 19; RH 11-03-1890; TM 91

Verdere studie: "Can Our Dead Speak to Us?" pp. 551-562; "Gods volk verlost," pp. 635-653 in de Grote Strijd

==== Les 11: 7-13 maart: Uitleg van de profetische geschriften

De belangrijke godsdienstige bewegingen van het heden hebben hun parallel in het verleden en de ervaring van de kerk in de oudheid bevat waardevolle lessen voor de kerk in onze tijd. -GC 343

Sabbat 7/3 (De sterkste Bewijzen; Lukas 24:27)

Jezus begon met het eerste boek dat geschreven werd door Mozes, en volgde via al de profeten het geïnspireerde bewijs over Zijn leven, Zijn zending, Zijn lijden, dood en opstanding. Hij vond het niet nodig om een wonder te doen als bewijs dat Hij de verrezen Verlosser van de wereld was, maar Hij ging terug naar de profetieën en gaf in een volledige en heldere uitleg antwoord op de vraag over Zijn identiteit en het feit dat alles wat met Hem gebeurd was, was voorzien door de geïnspireerde schrijvers. Jezus bracht de gedachten van Zijn toehoorders altijd terug naar de kostbare mijn van waarheid die te vinden was in de Oudtestamentische geschriften. De waarde die Hij aan deze heilige geschriften toekende, wordt in de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus duidelijk gemaakt, waar Hij zegt: "Indien zij naar Mozes en de profeten niet luisteren, zullen zij ook, indien iemand uit de doden opstaat, zich niet laten gezeggen" (Lukas 16:31).

Het is de stem van Christus die spreekt door de profeten en de patriarchen, van de dagen van Adam tot aan de slottaferelen van de tijd. De Joden die Hem verwierpen, hebben deze waarheid niet onderscheiden en het wordt door velen, die vandaag zeggen dat ze christenen zijn, verworpen ...

De geschiedenis van het leven, dood en opstanding van Jezus, als de Zoon van God, kan niet ten volle gedemonstreerd worden zonder het bewijs uit het Oude Testament. Christus wordt even duidelijk geopenbaard in het Oude Testament als in het Nieuwe. Het eerste getuigt over de Heiland die zou komen, terwijl het andere getuigt dat de Heiland is gekomen op een manier zoals voorspeld was door de profeten. Om het plan van Verlossing te kunnen aanvaarden, moet het Oude Testament goed begrepen worden. Het is het heerlijke licht van de profeten van weleer, dat het leven van Christus en de onderwijzing van het Nieuwe Testament haar schoonheid en helderheid geeft. De wonderen van Jezus zijn het bewijs van Zijn goddelijkheid, maar de sterkste bewijzen van het feit dat Hij de Verlosser van de wereld is, wordt gevonden in de profetieën van het Oude Testament, als die vergeleken worden met de geschiedenis van het Nieuwe. Jezus zei tegen de Joden: "Gij onderzoekt de Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen" (Johannes 5:39). In die tijd waren er geen andere geschriften dan het Oude Testament, dus de aanspraak van de Verlosser was duidelijk.

- ST 7-25-92, 6-10-86, 1-20-88, 9-14-89; RH 4-23-95, 3-31-03; AA 221-227; FE 187-190; LP 81-83

Zondag 8/3 (Exegese; Romeinen 2:14-16; 10:12-17; Ezechiël 3:17-19)

God heeft een boodschap voor de zondaars in Zion en het is de taak van Zevende-dags Adventisten om die boodschap te brengen. De waarschuwing moet gegeven worden. "Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin" (Jesaja 58:1). Wees oprecht en beslist. Doe geen concessies aan de overtreders. Breng de boodschap naar alle volken, naties en talen, en vertel hen dat God een wet heeft die zo hoog boven de wetten van mensen staat, als de hemel hoger is dan de aarde. Houd de waarheid niet achter. Laat uw woorden geen woorden zijn van vrede en veiligheid. Zeg niet tegen de overtreders: Het maakt niet uit wat u gelooft. Zeg tegen de mensen, zoals Christus zei tegen Mozes: Zes dagen zult gij arbeiden en uw werk doen, maar de zevende is de sabbatsrust, den Here heilig."

Een boodschap van eeuwigheidswaarde moet gebracht worden naar hen die dichtbij en hen die veraf zijn. Laat Gods boodschappers geen bondgenootschap aangaan met hen die, nadat ze de boodschap gehoord hebben, weigeren de Schriften te onderzoeken om te zien of deze dingen waar zijn. Gods dienstknechten moeten het kwaad bestrijden zoals Hij heeft bepaald. Zij moeten geen bondgenootschap sluiten met de wereld. De instructie die God aan Mozes gegeven heeft voor Israel geldt vandaag nog steeds: "Neem u in acht, dat gij geen verbond sluit met de inwoners van het land, waarheen gij gaat, opdat zij niet tot een valstrik in uw midden worden" [Ex 34:12-14]. Satan werkt het sterkst door middel van hen die God niet erkennen als hun Heer.

God zal de mensen niet beoordelen naar de positie die zij bezitten, naar het bezit dat ze hebben of hun huidskleur, maar naar het karakter die zij hebben gevormd. Zo zal de zaak van iedereen beslist worden. De straf van hen die overvloedige gelegenheden hebben gehad om de waarheid te kennen, maar die zich blind en vol ongeloof tegen God en Zijn boodschappers hebben opgesteld, zal naar gelang het licht zijn dat zij hebben geweigerd. God heeft hen op velerlei wijzen bevoordeeld, hen speciale mogelijkheden en gaven gegeven, opdat zij hun licht op anderen konden laten schijnen. Maar in hun perverse ongeloof hebben ze anderen naar de afgrond geleid. God zal over hen oordelen, over het goede dat zij konden hebben gedaan, maar hebben nagelaten te doen. Hij zal rekenschap van hen vragen voor het misbruiken van gelegenheden. Zij hebben zich afgekeerd van Gods weg en zijn hun eigen weg gevolgd, en zij zullen geoordeeld worden naar hun werken. Door tegengesteld aan de principes van de waarheid te wandelen, hebben zij God groot oneer aangedaan. Zij zijn dwaas geworden in Zijn ogen door zich van de waarheid af te keren tot de leugen. Zoals zij zich hebben onderscheiden door de genade die hen geschonken is, zullen zij zich onderscheiden door de ernst van de straf die zij zullen ontvangen.

-RH June 25, 1901, al. 13-14, 16; RH 1-7-02

Maandag 9/3 (Homiletiek; Markus 1:15)

De Bijbel ontvouwt de waarheid met een eenvoud en een volmaakte aanpassing aan de noden en verlangens van het menselijk hart, dat het verbazingwekkend en aangenaam is voor de meest verheven zielen, terwijl het de nederige en ongeletterde in staat stelt de weg der verlossing te ontwaren. En toch hebben deze eenvoudige waarheden beslag gelegd op zulke verheven en verreikende onderwerpen, zo buiten het bereik van het menselijk begrip, dat we ze alleen kunnen aanvaarden, omdat God ze aan ons heeft bekend gemaakt. Aldus is het plan der verlossing aan ons geopenbaard, zodat elke ziel de stappen kan zien die hij in berouw moet nemen naar God en in geloof naar onze Heer Jezus Christus, opdat hij gered mag worden op de manier die God heeft ingesteld. Toch liggen onder deze waarheden, die zo gemakkelijk te begrijpen zijn, geheimenissen die Zijn heerlijkheid aan ons gezicht onttrekken, opdat ze, ondanks dat ze het verstand te boven gaan, de ware zoeker naar waarheid inspireren tot eerbied en geloof. Hoe meer hij de Schriften bestudeert, hoe dieper wordt het zijn overtuiging dat het het woord van de levende God is en menselijke rede buigt zich voor de majesteit van de goddelijke openbaring...

Er zijn geheimenissen in het plan der verlossing – de vernedering van de Zoon van God, dat Hij zich verlaagd heeft tot de menselijke staat, de wonderbaarlijke liefde en vernedering van de Vader in het geven van Zijn Zoon – die zelfs de hemelse engelen in opperste verbazing brengen. De apostel Petrus zegt, sprekend over de openbaring die gegeven is door de profeten, dat zij getuigenis gaven “van al het lijden, dat over Christus zou komen” en dat het dingen zijn in welke “zelfs engelen begeren een blik te slaan” (1 Petrus 1:11-12)

En deze dingen zullen het onderwerp van studie zijn voor de verlost en gedurende de eeuwige eeuwigheden. Als zij het werk van God in schepping en herschepping herdenken, zullen zich voortdurend nieuwe waarheden aan hen ontfouwen, die hun gedachten zullen verwonderen en verblijden. Terwijl zij meer en meer leren over de wijsheid, de liefde en de kracht van God, zullen hun gedachten zich steeds verder verbreiden en hun vreugde zal meer en meer toenemen.

Als we de Geest van Christus hebben en medewerkers met Hem zijn, zal het ons verlangen zijn om het werk voort te zetten dat Hij is komen doen. De waarheden van de Bijbel zijn verdoezeld door gebruiken, tradities en valse leer. De valse leringen van populaire theologen hebben duizenden en duizenden sceptisch en ontrouw gemaakt... Het is onze taak om aan de wereld het ware karakter van God te tonen. In plaats van kritiek te hebben op de Bijbel, laten we het onderzoeken, om door voorschrift en voorbeeld, de heilige, levengevende waarheden aan de wereld te brengen, “om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht” (1 Petrus 2:9).

-RH 8-6-95; DA 233-235; PH154 3-4; GC 343-354; 1888 1539-1543; TM 63-64; CC 282

Dinsdag 10/3 (Tijd en Plaats; Jeremia 4:23-26)

Engelen houden nu nog de winden der verzoeking tegen, totdat de wereld gewaarschuwd is voor het komende verderf. Maar een storm is zich aan het vormen, gereed om los te barsten over de aarde en wanneer God de engelen gebiedt de winden los te laten, zal er zulk een drama van strijd losbarsten als geen pen ooit beschrijven kan. [Jes 24:1-6, 8; Jer 4:23-26, 30.7; Jer 26:20] . .

Aan ons, die staan op de grens van de vervulling van deze grote taferelen, worden deze diepe momenten en levendige interesses benadrukt van de dingen die komen gaan, waarvoor Gods kinderen, sinds onze eerste ouders uit Eden weggingen, hebben gewaakt en gebeden, waarop zij hebben gewacht, waarnaar zij hebben verlangd!

God heeft ons genadiglijk een tijd van respijt gegeven. Elke kracht uit de hemel moet gebruikt worden om het werk te doen dat God ons opgedragen heeft, ten behoeve van hen die verloren gaan in onwetendheid. De waarschuwingsboodschap moet verkondigd worden in alle delen van de wereld. Er mag geen oponthoud zijn. De waarheid moet verkondigd worden in de duistere plaatsen der aarde...

Gods volk moet een machtig beroep doen op God voor hulp. En zij moeten al hun energie stoppen in een uiterste inspanning om de waarheid te verkondigen in de tijd die hen nog rest. Als zij zichzelf zonder terughoudendheid wijden aan de dienst van God, zal er een overtuigingskracht van hun inspanningen uitgaan bij het presenteren van de waarheid aan anderen en licht zal in vele harten schijnen. Mijn broeders en zusters, slaap niet langer op de betoverde grond van satan, maar sta op en breng alle mogelijke middelen bijeen voor het verkondigen van de boodschap van genade. De laatste waarschuwing moet gegeven worden aan “vele volken, en naties en talen en koningen.”..

De eeuwigheid strekt zich voor ons uit. Het gordijn moet opzij geschoven worden. Wat zijn we aan het doen, waar denken we aan, dat we onszelf zo vastklampen aan onze zelfzuchtige liefde voor gemak, terwijl om ons heen zielen verloren gaan? Zijn onze harten zo hard geworden? Kunnen we niet zien en begrijpen dat we een werk te doen hebben voor de redding van anderen? Mijn broeders en zusters, bent u een van degenen die ogen hebben, maar niet zien, en oren hebben maar niet horen? Is het voor niets dat God u kennis gegeven heeft van Zijn wil? Is het voor niets dat Hij u waarschuwing na waarschuwing stuurt over de nabijheid van het einde? Geloof u de verklaringen in Zijn woord over wat er staat te gebeuren? Geloof u dat Gods oordelen de inwoners van de aarde boven het hoofd hangen? Hoe dan, kunt u rustig blijven zitten, zorgeloos en onverschillig?

-RH Nov 23, 1905, al. 8-13,15,17,19; RH 4-3-94, 5-23-99; ST 4-2-96; Ed 182-187; GC 657-660

Woensdag 11/3 (Het kleine verband; Jesaja 65:17)

We zullen eeuwig verlost zijn als we door de poorten de stad binnengaan. Dan mogen we ons verheugen dat we verlost zijn, eeuwig verlost. Maar tot die tijd moeten we het bevel van de apostel gehoorzamen: "Laten wij daarom op onze hoede zijn, dat niemand van u, terwijl nog een belofte van tot zijn rust in te gaan bestaat, de indruk zou wekken achter te blijven" (Hebreeë 4: 1). Kennis hebben over Kanaan, de liederen kunnen zingen van Kanaan, verheugd zijn over het vooruitzicht om Kanaan binnen te trekken, heeft de kinderen Israëls niet in de wijngaarden en de olijfgaarden van het beloofde land gebracht. Zij konden het hun bezit maken door het in bezit te nemen, door zich neer te leggen bij de voorwaarden, door een levend geloof in God te tonen, door de beloften op zichzelf toe te passen. Als we dicht bij Christus komen en als Hij dicht bij de gelovige ziel komt, dan kunnen we vol vertrouwen zeggen: "ik weet, op wie ik mijn vertrouwen heb gevestigd, en ik ben ervan overtuigd, dat Hij bij machte is, hetgeen Hij mij toevertrouwd heeft, te bewaren tot die dag" (1 Timoteüs 1: 12).

De huidige en de eeuwige zekerheden van de mens zijn zijn borg, Jezus Christus de rechtvaardige. Niemand zal in staat zijn de gelovige uit Zijn hand weg te rukken.

De rechtvaardigheid van Christus is een vrije gave, toebedeeld zonder geld en zonder prijs. De mens kan er niets voor in de plaats geven, want elke deugd in zijn karakter is hem door Jezus Christus gegeven. Hij kan niet eens het eigendom over zichzelf opeisen. "Gij zijt niet van uzelf; Gij zijt gekocht en betaald," (1 Korintiërs 6: 19,20; 7: 22), met het kostbare bloed van Christus. De gerechtigheid van Christus moet geaccepteerd worden door allen die het niet verdienen, als een vrije gave. Geen enkel motief voor wettigheid is van enige waarde voor de verlossing van de ziel; want we worden behouden door genade, door de onderworpen liefde van Christus en het hart wordt tot een gewillig offer gemaakt. Door de liefde van God in het hart te bewaren, wordt de liefde van de wereld buiten gehouden en we worden opgebouwd in het meest heilige geloof. Christus is de leidsman en voleinder van ons geloof en wanneer we onszelf overgeven in Zijn hand, zullen we gestaag groeien in genade en in de kennis van onze Heer en Heiland. We zullen gestaag groeien totdat we de volle wasdom van mannen en vrouwen in Christus bereiken.

Geloof werkt door liefde en het reinigt de ziel, verdrijft de liefde voor de zonde, die leidt tot rebellie tegen en overtreding van de wet van God. Deze ware liefde in het hart leidt de bezitter ervan naar harmonie met de geboden van God; want door de werking van de Heilige Geest, wordt het karakter veranderd en de gedachten en de wil van de mens worden in volmaakte overeenstemming gebracht met de goddelijke wil en dit is een overeenstemming met de goddelijke standaard van gerechtigheid.

-YI Feb 17, 1898, al.2-4; RH 3-19-08, 11-22-06; PK 723-733

Donderdag 12/3 (Het grote verband; Efeziërs 2:8,9; Jacobus 2:14-26)

De principes die onze daden zouden moeten beheersen zijn duidelijk uitgelegd in het goddelijke woord. Berouw tegenover God en geloof in onze Heer Jezus Christus zijn de voorwaarden van verlossing. In de dagen van Jacobus kwamen er mannen op, die hetzelfde deden als zo velen vandaag aan de dag – preken dat geloof in Christus de mensen bevrijdt van gehoorzaamheid aan de wet van God. (Jacobus 2: 17-23). Het is de continue uitoefening van geloof en liefde dat gelovigen doet schijnen als het licht van de wereld.

Als u de wet van God overtreden hebt, zal u dan niet, mijn vriend, stoppen en nadenken? Is het niet mogelijk voor u, die al uw gehele leven bent misleid, om beter te kijken naar de wet van God en daaruit een les te leren? "Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf." Heeft deze liefde ingang gevonden in uw ervaring, of hebt u naar wegen gezocht onder deze duidelijke regel uit te komen? Kijk in de grote spiegel, Gods wet. Zegt het u niet dat u niet van uw naaste hebt gehouden als van uzelf? U mag denken dat u uzelf kunt afschermen van het heilige licht; u mag weigeren om in de spiegel te kijken om uw afwijkingen in karakter te ontdekken. U mag de standaard van de wereld aannemen, maar de gebruiken en de praktijken van de wereld zijn niet Gods standaard. Alleen zij, die hun verantwoordelijkheden en de aanspraken die de lijdende mensheid op hen hebben beseffen en de principes van Gods wet in hun dagelijks leven uitleven, houden werkelijk van hun naaste als van henzelf.

Laat niemand zijn eigen ziel misleiden. De woorden van Christus laten duidelijk zien dat als we Zijn bevelen niet opvolgen, we verloren zullen gaan. Maar hoewel de wet ons kan overtuigen van overtreding, kan het ons niet redden van de straf. "De wet doet zonde kennen." "Als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige." (Rom 3: 20; 1 Johannes 2: 1). Door in deze spiegel te kijken, kunnen we de vlekken in ons karakter ontdekken, maar om ze te verwijderen, moeten we ons wassen in de fontein die door de Verlosser van de wereld is opgericht. De wet is niet afgeschaft; dit zou onze fouten niet verwijderen. Wanneer we ons veroordeeld voelen door de wet, en in ootmoed en met berouwvolle harten tot God komen voor vergeving, dan neemt Jezus, onze Middelaar, onze zonden op Zich en past Zijn gerechtigheid op ons toe. We kunnen opzien naar een gekruisigde en verrezen Heiland en op Zijn verdiensten aanspraak maken. Hij, de Grote Heelmeester, zal de wonden genezen die de zonde heeft veroorzaakt, want Zijn bloed heeft gevloeid om de zondaar te herstellen. Zo is Hij gemaakt tot heiligmaking en gerechtigheid en verlossing.

-ST Jan 7, 1897, al. 8-10; YI 2-17-98; RH 11-1-92, 7-1-90; ST 5-12-90; GC 470-474; 1SM 373-375; FW 91-97

Vrijdag 13/3 (De Toets van onze daden; 1 Johannes 2:4,5)

De heiligmaking die nu opgang vindt in de religieuze wereld draagt in zich een geest van zelfverheffing en veronachtzaamt de wet van God, die het aanwijst als een vreemde religie in het licht van de Bijbel. Het propageert de leer dat heiligmaking een plotseling werk is, waardoor, door geloof alleen, de mens volmaaktheid in heiligheid ontvangt. "Geloof alleen," zegt zij, "en de zegen is van u." Geen verdere inspanningen worden er van de ontvanger vereist ...

Maar is het mogelijk voor de mens om heilig te zijn, in harmonie te zijn met de wil en het karakter van God, zonder in harmonie te zijn met de principes die een uitdrukking zijn van Zijn natuur en wil en die aantonen wat Hem welgevallig is? ...

Het getuigenis van het woord van God is tegen deze misleidende leer van geloof zonder werken. Geloof, zonder aan de voorwaarden te voldoen op grond waarvan de genade wordt geschonken, heeft niet de voorkeur van de Hemel. Het is aanmatiging, want ware geloof heeft haar fundament in de beloften en voorzieningen van de Schrift.

Laat niemand zichzelf misleiden met de notie dat hij heilig kan worden terwijl hij willens en wetens een van Gods voorschriften overtreedt. Het toegeven aan een bekende zonde, stilt de stem van de Geest en verwijdt de ziel van God. "Zonde is wetteloosheid" en "een ieder, die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend" (1 Joh 3:4,6). Hoewel Johannes in zijn brieven het heel vaak heeft over liefde, schroomt hij er niet voor om het ware karakter van de groep die zegt dat zij geheiligd is, terwijl zij in overtreding leeft van de wet van God, aan de kaak te stellen. "Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet; maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde Gods volmaakt" (1 Joh 2:4,5).

Hierin ligt de toets voor de daden van elk mens. We kunnen geen heiligheid toekennen aan iemand zonder hem te beoordelen naar Gods enige standaard van heiligheid in de hemel en op de aarde. Als de mens geen gewicht toekent aan de morele wet, als zij de voorschriften van God kleineren en verwerpen en mensen zo leren, zullen zij heel weinig waarde hebben in de hemel en we mogen weten dat hun aanspraken ongegrond zijn. -GC 471-2; ST 1-7-97, 3-30-88, 5-19-90; GC 470-474

Citaten uit de les: DA 638; Ed 198; GC 659; TM 398; COL 154, 155; CD 380

Verdere studie: "Christ Our Righteousness," pp. 35-39; "Ellen White Clearly Draws the Lines," pp. 41-46; "Faith and Works," pp. 47-50 in Faith and Works.

====Les 12: 14 - 20 maart: De zegen van de profetische gave

De kerk dient een levende, actieve, op zending gerichte organisatie te zijn, bewogen en gedreven door de Heilige Geest. De leden dienen als een eenheid te handelen, samenwerkend in perfecte harmonie. Dit wonder van het kruis van Christus is volledig in staat het goede in een ongelovige wereld te bewerkstelligen.
- RH 30 dec. 1902, al. 11

Sabbat 14/3 (Gods grote genade; Amos 3:7)

De Heer in Zijn grote genade, brengt geen oordelen over de wereld, zonder zijn bewoners te waarschuwen, door de mond van Zijn profeten. De profeet Amos zegt: "Voorzeker, de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten" (Amos 3:7). Toen de overtredingen van de mensen van voor de zondvloed Hem ertoe brachten om een vloed van water over de aarde te brengen, bracht Hij hen dit ter kennis, zodat zij de gelegenheid hadden om zich te bekeren van duivelse wegen. Gedurende honderd en twintig jaar klonk in hun oren de stem van de waarschuwing om zich te bekeren, anders zou de toorn van God zich openbaren in hun vernietiging. Maar de boodschap leek hun een ijdel verhaal en ze geloofden het niet. Van ongeloof gingen zij naar minachting en verachting, de waarschuwing afdoend als hoogst onwaarschijnlijk en hun aandacht niet waardig. Vastgeklonken in hun verdorvenheid, bespotten ze de boodschapper van God, dachten licht over zijn smeekbeden en beschuldigden hem van vooringenomenheid. Hoe kon een man het wagen in te gaan tegen de groten der aarde? Als de boodschap van Noach waar was, waarom zag en geloofde de hele wereld het niet? De bewering van een man tegen de wijsheid van duizenden! Ze zouden de waarschuwing niet geloven, noch zouden ze bescherming zoeken in de ark...

Christus verklaart dat er een vergelijkbaar ongeloof zal zijn over Zijn tweede komst. Zoals de mensen ten tijde van Noach "niets wisten totdat de vloed hen allen wegnam," zal, met de woorden van onze Heiland, "het zijn bij de komst van de Zoon des mensen." Wanneer het belijdende volk van God zich met de wereld vermengt, leeft zoals zij leven en zich bij hen voegend in verboden geneugten; wanneer de luxe van de wereld de luxe van de kerk wordt; wanneer de brulloftsklokken luiden en velen uitzien naar een wereldlijke welvaart, dan, plotseling, terwijl het bliksemt vanuit de hemel, komt er een einde aan hun heldere visies en valse hoop.

Zoals God zijn dienstknecht stuurde om de wereld te waarschuwen voor de komende vloed, stuurde Hij ook Zijn gekozen boodschappers om de nabijheid van de dag van Zijn definitief oordeel bekend te maken. Maar zoals de tijdgenoten van Noach, lachend de voorspellingen van de eenzame prediker der gerechtigheid minachten, zo deden ook velen met de waarschuwingen in de dagen van Miller.

-4SP 208-210; 4T 9-15; DA 234-235; ML 40

Zondag 15/3 (Zending; Deuteronomium 7:7,8; Jesaja 44:8; 49:6)

Vat de geest van de Grote Werkmeester. Leer van de Vriend van zondaars, hoe om te gaan met zielen, die ziek zijn door de zonde. Zijn hart was voor altijd geraakt door de menselijke narigheid. Waarom zijn we zo koud en onverschillig? Waarom zijn onze harten zo weinig onder de indruk? Christus heeft zichzelf op het altaar van de dienstbaarheid gelegd, een levend offer. Waarom zijn wij zo onwillig om onszelf te geven voor het werk waaraan Hij Zijn leven heeft gewijde? Er moet iets gedaan worden om de verschrikkelijke onverschilligheid die ons gevangen houdt te doorbreken. Laten we onze hoofden buigen in verootmoediging als we zien hoeveel we hadden kunnen doen en hoe weinig we hebben gedaan om het zaad van de waarheid te zaaien...

Ik spreek tot u met woorden van liefde en tederheid. Elke aardse interesse moet ondergeschikt gemaakt worden aan het grote werk van bekering. Onthoud dat er in de levens van de volgelingen van Christus dezelfde devotie, dezelfde onderwerping aan het Gods werk in sociaal en afhankelijkheid zichtbaar moet zijn zoals in Zijn leven. Gods aanspraken moeten nooit genegeerd worden. (Matteüs 10:37) Het leven van Christus is ons lesboek. Zijn voorbeeld is er om ons te inspireren om een onvermoeibare en zelfopofferende inspanning te leveren voor het welzijn van anderen.

We hebben de revitaliserende kracht van de Geest nodig, een sterke oproep van een kerk, werkend om verlorene zielen voort te brengen... IJverig, ernstig en bezielend gebed is nodig. Er schuilt efficiëntie in gebed. In antwoord op ernstig gebed, kan God de gedachten en harten van mensen omdraaien zoals Hij het water van de zee keert...

God verhoede dat onze kerken en instituten tevreden zijn om onbereikte gebieden, onbewerkt te laten. De Verlosser zegt aan ons: 'Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld' (Matteüs 28:18-20). "Leert hen," niet alleen maar zo nu en dan een overdenking prediken, maar hen onderwijzen de weg naar de hemel te vinden...

De leden van Gods kerk in elke plaats, dienen zichzelf te wijden in Zijn dienst, met lichaam, ziel en geest. Elke toevoeging aan de gemeente zou nog een werker moeten betekenen om het grote plan van bekering uit te voeren. De gemeente moet een levende, actieve en op zending gerichte onderdeel van de kerk zijn, gedreven door de Heilige Geest. De leden moeten handelen als een eenheid, samenwerkend in perfecte eenheid. Het wonder van het kruis van Christus is volkomen in staat het goede te verwezenlijken voor een ongelovige wereld.

-RH Dec 30, 1902, al. 2,4,9,11; AUCR 10-14-07; RH 12-12-83, 3-15-98, 3-24-10

Maandag 16/3 (Onderwijzing; Gen. 18:19; Deut. 6:4-7,20-25)

Gebedvol en gezamenlijk moeten de moeder en vader de verantwoordelijkheid dragen om hun kinderen in het goede te leiden. Wat ze ook verder veronachtzamen, ze zouden hun kinderen nooit vrij mogen laten op de wegen van zonde. Veel ouders laten hun kinderen vrij om te doen en te laten wat ze willen, zichzelf vermakend en kwaadaardige vrienden kiezend. In het oordeel zullen die ouders leren dat hun kinderen de hemel hebben verloren doordat ze niet onder huiselijke tucht zijn geplaatst. Ouders zouden zich bewust moeten worden van hun plechtige verantwoordelijkheid, zich realiserend, dat ze hun kinderen moeten leren het smalle pad te bewandelen, zodat ze ten laatste als een verenigde familie het hemelse koninkrijk mogen binnengaan. Doe samen met uw kinderen 's morgens en 's avonds de wijding aan God, lees Zijn woord en zing Zijn lof. Leer ze Gods wet te herhalen. Aangaande de geboden werd aan de Israëlieten geïnstrueerd: "gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer zij in uw huis zit, wanneer zij onderweg zijn, wanneer zij nederligt en wanneer zij opstaat" (Deut 6:7). Dienovereenkomstig gebod Mozes om de woorden van de wet op muziek te zetten. Terwijl de oudere kinderen op instrumenten speelden, marcheerden de jongeren, terwijl het lied van Gods wet werd zongen. In latere jaren onthielden ze in hun gedachten de woorden van de wet, die ze in hun kinderjaren hadden geleerd.

Als het nodig was voor Mozes om de wet in een heilig lied te vervatten, zodat, terwijl ze door de woestijn wandelden, de kinderen vers voor vers konden leren door de wet te zingen, hoe nodig is het nu om uw kinderen het woord van God te leren! Laat ons God te hulp komen door onze kinderen te leren Gods wet tot in de letter te onderhouden. Laat ons alles in het werk stellen om thuis muziek te maken, zodat God binnen kan komen. Verwijder ergernis en berisp onenigheid, vertoon nooit hartstocht. Christelijke ouders zullen elke laakbare karaktertrek wegdoen, dagelijks leren van de grote Leraar om hun kinderen verstandig te trainen in de vrede en vermaning des Heren.

Ouders thuis is het eerste zendingsveld waar u geroepen bent om te werken. De kostbare planten in de tuin thuis vereisen uw eerste zorg. Het is aan u opgedragen om op deze zielen te letten, als een die rekenschap heeft af te geven. Let zorgvuldig op uw werk, op de aard, de weg waar het toe leidt en het resultaat...

-BEcho 5-1-93; RH 9-8-04, 4-21-91, 5-21-95; SSW 4-1-89; AUCR 7-12-99; FE 373-379; 1NL 79-80; SpTEd 187-192; CT 100-111; Ed 224-234; HP 208

Dinsdag 17/3 (Gezondheid; Exodus 15:26, lev. 7:22-25; 11:1-8; 13:46)

Een verantwoordelijkheid om de kennis van hygiënische principes te verspreiden, berust bij allen die de voordelen van de gezondheidshervorming hebben ondergaan. Deze verantwoordelijkheid rust op elke man en vrouw die zegt een Zevende-dags Adventist te zijn, en nog veel meer op diegenen die verbonden zijn aan onze gezondheidsinstituten. Iedereen zou zich moeten realiseren dat dit een belangrijk onderdeel is van het grote werk van de Heer om zielen te redden. Laat dit het doel zijn van allen om medearbeiders te zijn met God om de mensheid op te tillen naar een hoger plan. Iedereen zou een voorbeeld moeten zijn in voorschrift en voorbeeld. Ze zouden een persoonlijke verantwoordelijkheid moeten voelen om volledig geschoolde mannen en vrouwen voort te brengen, die in de huizen, gemeenschappen en kerken waar ze komen, een directe en blijvende invloed hebben. Dit zou de beste reclame zijn die onze instituten zouden kunnen hebben.

Gods zegen zal op elke inspanning rusten, die gedaan wordt om een interesse op te wekken in de gezondheidshervorming, want het is overal noodzakelijk. Er moet een opwekking komen op dit gebied, want God heeft de intentie veel voor ons te doen door middel van dit werk. Presenteer matigheid, met al zijn voordelen met betrekking tot gezondheid. Leer mensen op de wetten van het leven te letten, zodat ze weten hoe ze gezond moeten blijven... de natuur zal een reactie geven op de artsen van God, - schone lucht, schoon water, voldoende beweging, een rein geweten. Diegenen die volharden in het gebruik van thee, koffie en vlees zullen de noodzaak voelen voor medicijnen, velen zouden herstellen zonder een korrel medicijn als ze de gezondheidswetten zouden gehoorzamen. Zowel mannen als vrouwen kunnen veel bruikbaar zijn als medische zendelingen, dan als zendelingen zonder medisch onderwijs. Een intelligente kennis hoe een ziekte te behandelen op basis van hygiënische principes, zal het vertrouwen van velen winnen, die anders niet bereikt zouden worden met de waarheid.

Schuld rust op ons als een volk, dat veel licht heeft gekregen over gezondheidshervorming, maar het niet heeft gewaardeerd of verbeterd. Door misverstand en perverse ideeën worden veel zielen bedrogen. Diegenen die anderen leren en die herders van de kudde zouden moeten zijn, worden verantwoordelijk gehouden voor hun moedwillige onwetendheid over de wetten van de natuur. Dit is geen kwestie om zomaar te negeren en aan voorbij te gaan. Terwijl we aan het einde komen van de wereldgeschiedenis, zullen egoïsme, geweld en misdaad overheersen als in de dagen van Noach, toen de oude wereld verging in de watervloed. Als gelovigen in de bijbel moeten we onze positie innemen voor gerechtigheid en waarheid. -GCDB Jan 30, 1893, al. 1,2,9,11; RH 12-13-81, 5-21-14; LLM 549-556

Woensdag 18/3 (Publiceren; Exodus 17:14, 34:27, Deut. 31:24)

Onze publicaties hebben een heilig werk te doen om de spirituele basis van ons geloof simpel en eenvoudig duidelijk te maken. Overal kiezen mensen een kant; allen scharen zich onder de banier van waarheid en gerechtigheid, of onder de banier van atheïstische krachten, die strijden voor de suprematie. In deze tijd wordt Gods boodschap aan de wereld gegeven met zulk een duidelijkheid en kracht dat mensen tegenover elkaar komen te staan, gezicht naar gezicht, gedachten tegen gedachten, hart tegen hart, met de waarheid. Ze moeten de superioriteit van de boodschap over de vele onjuistheden, die zich opdringen en indien mogelijk, het woord van God voor de toegemeten tijd zouden verdringen, inzien.

Het is me herhaaldelijk getoond dat onze persen bezig zouden moeten zijn met het publiceren van de waarheid. Het is een tijd van spirituele duisternis in de kerken van de wereld. Onwetendheid over goddelijke dingen heeft God en de waarheid het zicht ontnomen.

...Terwijl er een gedeeltelijke inactiviteit over de kerk is gekomen, zijn satan en zijn legers intens bezig. De zogenaamde christelijke kerken zijn de wereld niet aan het bekeren; want zijzelf zijn gecorrumpeerd met egoïsme en trots en hebben het gevoel van de bekerende kracht van God in hun midden nodig, voordat ze anderen naar een meer pure en hogere standaard kunnen leiden.

Boeken zouden het middel moeten zijn om het heilige licht en tegenwoordige waarheid aan de wereld te brengen. De publicaties die tegenwoordig voortgekomen van onze persen moeten van een dusdanig karakter zijn dat ze elk pen en pilaar van het geloof, dat door het woord van God en de openbaringen van Zijn geest worden bevestigd, versterken.

De publicaties die uit onze uitgeverijen worden verstuurd moeten mensen voorbereiden om God te ontmoeten. Over de gehele wereld moeten ze hetzelfde werk doen als dat van Johannes de Doper voor het joodse volk. Door een krachtige waarschuwendende boodschap maakte Gods profeet de mensheid wakker uit hun wereldse dromen.

Publicaties moeten vermenigvuldigd en verspreid worden als bladeren in de herfst. Deze stille boodschappers verlichten en kneden de geest van duizenden in elk land en klimaat. Van stad naar stad, van land naar land zullen zij - de colporteurs, geschriftenevangelisten - publicaties verspreiden, die de belofte van de spoedige wederkomst van onze Verlosser bevatten. Deze publicaties moeten worden vertaald in elke taal en het evangelie moet aan iedereen worden gepredikt. Aan elke werker belooft Christus goddelijke efficiëntie, die zijn werk tot een succes zal maken.

-ChS 147; PM 15-20, 342-343, 368-370

Donderdag 19/3 (Theologie; Genesis 1:-3, Exodus 20:8-11; Psalm 33:6; Jesaja 42:5)

Ik werd teruggebracht naar de eerste schepping en werd getoond dat God de schepping in de eerste week had volbracht in zes dagen en rustte op de zevende, net zoals in elke week. De geweldige God heeft in Zijn dagen van schepping en rust, de maat gegeven voor alle volgende weken tot het einde der tijden. Elke dag gaf een hele generatie rekenschap aan Hem, want elke dag produceerde of genereerde Hij een deel van Zijn werk. Op de zevende dag van de eerste week rustte God van Zijn werk en heiligde de dag die Hij ruste en zette het apart voor het gebruik door de mensheid. De wekelijkse cyclus van zeven letterlijke dagen, zes om te werken en de zevende voor rust, die bewaard is gebleven door de Bijbelse geschiedenis, kwam voort uit de grote feiten van de eerste zeven dagen.

Toen God Zijn wet met een hoorbare stem verkondigde van de Sinai, introduceerde Hij de Sabbat door te zeggen " Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt". Dan verklaart Hij duidelijk wat op de zes dagen gedaan moet worden en wat niet op de zevende. Nadat Hij de reden voor deze indeling van de week heeft gegeven, wijst Hij terug naar Zijn voorbeeld van de eerste zeven dagen aan het begin van de tijd. "Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die". Deze reden verschijnt prachtig en afdwingbaar als we begrijpen dat de wereld in zeven letterlijke dagen is geschapen. De eerste zes dagen van elke week zijn aan de mens gegeven om te werken, want God heeft dezelfde periode gebruikt om de wereld te scheppen. De zevende dag heeft God gereserveerd als een dag van rust, in nagedachtenis van Zijn rustdag.

Er werd mij getoond dat zonder de Bijbelse geschiedenis, de geologie niets kan bewijzen. Overblijfselen gevonden in de aarde bewijzen de aard van dingen die in vele aspecten verschillen van de huidige. Maar de tijd van hun bestaan en voor hoelang die dingen in de aarde zijn geweest, kan alleen met Bijbelse geschiedenis worden begrepen. Het mag misschien onschuldig lijken om verder dan de Bijbelse geschiedenis te vorsen, als onze veronderstellingen niet in tegenspraak zijn met de feiten die worden gevonden in de heilige Schrift. Maar als de mensen het woord van God met betrekking tot de geschiedenis van de schepping verlaten en zoeken naar een verklaring voor Gods schepping op basis van natuurlijke principes, komen ze in een oneindige zee van onzekerheid. Hoe God de wereld heeft geschapen in zes letterlijke dagen, is nooit geopenbaard aan sterfelijke wezens. Zijn scheppingswerk is net zo onbegrijpelijk als Zijn bestaan. -1SP 85, 86, 88; RH 8-27-89; ST 3-20-79; PP 111-116; HM 3-1-98; Ev 595-602

Vrijdag 20/3 (Onze redelijke erediens; Rom. 12:1,2)

Een werkelijke hervorming moet plaatsvinden onder de gelovigen in Washington met betrekking tot het gezonde leven. Als de gelovigen zichzelf onvoorwaardelijk overgeven aan God, zal Hij ze accepteren. Als zij zich de principes van matigheid in eten en drinken eigen zullen maken, die het licht van de gezondheidsboodschap ons heeft gebracht, zullen ze rijkelijk worden gezegend. Diegene die de boodschap hebben ontvangen van het kwaad dat schuilt in het gebruik van vlees, thee, koffie en in gekruid voedsel en voedsel dat op een ongezonde manier is voorbereid, en die vastbesloten zijn, om een overeenkomst met God te sluiten in het brengen van het offer van verandering, zullen niet doorgaan met het bevredigen van lust naar voedsel waarvan ze weten dat het ongezond is. God vereist dat lusten worden beteugeld en dat zelfontzegging wordt beoefend met betrekking tot de dingen die niet goed zijn. Dit is een werk dat door Zijn volk gedaan moet worden voordat ze voor Hem kunnen staan als een volmaakt volk.

De Heer heeft duidelijk licht gegeven met betrekking tot het voedsel waaruit ons dieet moet bestaan; Hij heeft ons instructies gegeven over het gebruik van ongezond voedsel in relatie tot de invloed op het karakter. Zullen we de adviezen en waarschuwingen die ons zijn gegeven ter harte nemen? Wie van onze broeders of zusters zullen een gelofte doen, waarin afstand wordt genomen van vlees, thee, koffie en alle ziekmakend voedsel en gezondheidshervormers worden in de volste zin van het woord?

In deze ervaring van afval van de principes van de gezondheidshervorming, heeft ons volk de geschiedenis van de kinderen van Israël, gedurende hun veertigjarige reis in de woestijn herhaald. Diegenen die hun eigen zin volgen hierin, etende en drinkende zoals ze willen, zullen geleidelijk onverschillig worden voor de geboden van de Heer omtrent andere fasen van de tegenwoordige waarheid; ze zullen oogsten wat ze hebben gezaaid....

Ik ben geïnstrueerd om tegen ouders te zeggen: Plaats uzelf in ziel en geest aan de kant van de Heer in deze kwestie. We moeten eraan denken dat in deze genadetijd we beproefd worden door de Heer van het universum. Wilt u geen onmatigheden opgeven, die uw gezondheid ondermijnen? Woorden van voornemens zijn goedkoop; laten uw daden van zelfopoffering bewijzen dat u gehoorzaam zult zijn aan de geboden die God stelt aan Zijn bijzonder volk. Geef een deel van de besparing die uw krijgt met uw zelfopoffering aan de kas om het werk van God door te laten gaan.

-RH 6/6/12, 6-23-03; Ev 525-526; CH 301, 469-470

Citaten uit de les: LS 125, 204, 208, 209; Ed 45, 46; 3SM 280; 3SG 90; 9T 162

Verdere studie: "Teaching and Healing," pp. 139-160 in The Ministry of Healing; "Source and Aim of True Education, pp. 13-19; "Relation of Education to Redemption," pp. 28-30 in Education.

====Les 13: 21 – 27 Maart: Vertrouwen in de profetische gave

Geen waarheid wordt in de Bijbel zo duidelijk onderwezen dan die God door zijn Heilige Geest zijn dienaren in het bijzonder leidt in de grote taak om het verlossingswerk voort te zetten. -AG 200

Sabbat 21/3 (Bevestigd en Voorspoedig; 2Kronieken 20:20; Efeziërs 4:11-13)

De Heer heeft aan hen, die zijn menselijke vertegenwoordigers zijn, talenten van middelen, bekwaamheid en invloed gegeven, in overeenstemming met hun vermogen om deze gaven met wijsheid toe te passen in Zijn dienst. Hij heeft iedereen een taak gegeven. [Efeziërs 4:11-15]

Uit deze tekst blijkt dat de Heer werkers heeft aangesteld en dat het werk dat aan hen is toevertrouwd een duidelijk doel heeft. Profeten, apostelen, evangelisten, herders en leraren, dienen allen te werken voor het toerusten van de heiligen, aan het toerusten tot dienstbetoon en aan het opbouwen van het lichaam van Christus. Is dit doel het niet waard om zorgvuldige aandacht aan te besteden? Kunnen we niet onderkennen dat er verwaarlozing is geweest in dit bijzondere werk voor de kerk, in die zin dat de heiligen niet de volmaking hebben bereikt die God hen had willen laten bereiken? Als het dienstbetoon uitgevoerd zou zijn, dan zou de kerk opgebouwd zijn en geschoold voor het grote werk dat hen is toebedeeld. De waarheid zou op zo'n manier zijn gepresenteerd dat de Geest van de Heer harten zou hebben bewogen en zondaars hun schuld zouden hebben ingezien en zich bekeerd zouden hebben om hun plaats in te nemen als volgelingen van Christus. Doch velen zijn slechts ten dele veranderd. . . . Zij beseffen niet dat zij vertegenwoordigers moeten zijn, door wie de Heer zijn zegeningen aan anderen zal geven. Zij beseffen niet dat zij de talenten die zij hebben gekregen, moeten gebruiken, ermee handelend, zodat wanneer de Meester komt, Hij het Zijne met rente mag ontvangen ...

Een heilige verantwoordelijkheid rust op een ieder die een verbintenis heeft met Gods plan. Hij is geroepen om zijn werk trouw uit te voeren, zichzelf te wijden aan de dienst van God, zodat ook anderen gewijd mogen worden. Wanneer de zaak van elke ziel zal worden besloten in het oordeel, zullen sommigen de uitslag met vreugde tegemoet zien en anderen met hopeloze bedroefdheid. De getrouwen zullen worden uitgenodigd tot het bruiloftsmaal van het Lam en Christus zal zich omgorden en tot hen komen om hen te bedienen. Als er aldus zulke grote belangen afhangen van het juiste gebruik van de talenten van hen die redding zoeken, en als God in de kerk apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraren heeft geplaatst, om de kerk te volmaken en om het lichaam van Christus op te bouwen, hoe belangrijk is het dan dat er geen knoeiwerk wordt geleverd.

- RH 5-5-10; PK 199-203; FLB 292-294

Zondag 22/3 (Bijbelse Autoriteit; Luc. 24:137; Hand. 10:9-16, 44-48)

Hadden de discipelen niet precies deze uiteenzetting van deze schriftuurplaatsen gehoord van hun Meesters lippen toen hij nog bij hen was? Maar hoe weinig hadden zij ervan begrepen! En hoe dwingend is hun betekenis nu! En hoe ontstellend hun vervulling! De waarheden die zij slechts weinig hadden begrepen, zijn nu geopenbaard in een vuurgloed van licht. . .

Als deze mannen geen reden hadden voor de hoop die in hen was, dan hadden hun harten niet gereageerd op 's werelds Losser, terwijl Hij ernaar streefde om hun wankel geloof te bevestigen in het getuigenis van de profeten aangaande Hemzelf. In feite hoefden de bewijzen van de waarheid slechts te herleven in hun verstand. Dezelfde wolken die hun geloof verduisterden, werden verlicht door de zekerheid toen zij de harmonie zagen tussen de profetie en haar vervulling. . . .

Er zullen soortgelijke ervaringen zijn bij elke volgeling van Christus. . . .

De heilige Zoon van God, de opgestane Verlosser, die met de treurende discipelen meeliep op de heuvelachtige reis naar Emmaüs, is onze meelevende Verlosser. Hij weet wier harten bedrukt worden door zorgen en teleurgestelde hoop. Hij is aan onze rechterhand om zich betrokken te tonen bij al onze zorgen en om onze pijn te verzachten. Hij drukt zich dicht aan tegen de gelovige die treurt en die verlangt naar Zijn aanwezigheid; maar Hij dringt zijn gezelschap nooit aan iemand op. . . .

De volgelingen van Christus zullen beproevingen en conflicten ervaren zolang zij op aarde zijn, maar wij hebben een zekere schuilplaats in elke storm. Jezus heeft ons gezegd: "In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, ik heb de wereld overwonnen" (Joh 16:33). De krachten van satan worden tegen ons in stelling gebracht. Hij is een ijverige vijand, maar in het volgen van de waarschuwing van Christus zullen wij veiligheid vinden: "Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt." Er zijn vijanden die moeten worden weerstaan en overwonnen, maar Jezus is aan onze zijde, klaar om te versterken voor elke inspanning en steun te geven voor onze plicht.

We hebben een groots werk te doen om getuigen te zijn van de vervulling van Gods woord, "altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is" (1 Pet 3:15). Dit vereist een gedegen kennis van de Schriften. We moeten in deze vredetijd bekend raken met de profetieën die de gebeurtenissen voorspellen die in onze tijd plaatsvinden, zodat, opdat zoals bij de apostelen, ons verstand slechts zal hoeven worden opgefrist om bemoedigd te raken, en dat de beproeving die ons lijkt te verwarren een krachtige toren zal worden, en een bewijs dat God het zekere profetische woord aan het vervullen is.

- ST 6-10-86; RH 6-18-95, 3-31-03, 12-1-91; DA 796-800; FE 187-190

Maandag 23/3 (In het Woord; Hand 17:11)

Over het Woord van God schrijft de psalmist: "Het openen van uw woorden verspreidt licht, het geeft de onverstandigen inzicht" (Ps. 119:130). Het is een licht dat schijnt in een donkere plaats. Terwijl wij de bladzijden onderzoeken, komt er licht in ons hart, dat ons verstand verlicht. In dit licht zien wij wie wij zouden moeten zijn. . . .

Groot licht scheen van de patriarchen en profeten. Glorieuze dingen werden gesproken over Zion, de stad van God. Zo heeft God ook bepaald dat het licht zal schijnen van zijn hedendaagse volgelingen. Als de heiligen van het Oude Testament zulk een helder getuigenis gaven van hun trouw, zullen wij vandaag de dag, op wie het geaccumuleerd licht der eeuwen schijnt, niet opstaan en schijnen? De glorie van de profetieën schijnt haar licht op ons pad. Type is met antitype samengekomen in de dood van Gods Zoon. Christus is opgestaan uit de dood, en kondigt af over degene die de rente begraaft: "Ik ben de opstanding en het leven" (Joh 11:25). Hij heeft zijn Geest in de wereld gestuurd om ons alles in herinnering te brengen. Door het wonder van zijn kracht heeft hij het geschreven woord door de eeuwen heen bewaard.

De Joden in Berea onderscheidden zich gunstig van die in Tessalonica, omdat zij het woord met alle bereidwilligheid aannamen en dagelijks de Schriften nagingen. Zij bestudeerden de Bijbel niet uit nieuwsgierigheid, maar zodat zij zouden leren over Christus. Dagelijks vergeleken zij Schriftgedeeltes met elkaar; en terwijl zij onderzochten waren er hemelse machten naast hen, die hun verstand verlichtten en een indruk maakten op hun harten.

We dienen het Woord van God met toewijding te openen en met een oprecht verlangen om de wil van God aangaande onszelf te leren kennen. Dan zullen hemelse engelen onze zoektocht richting geven. God spreekt tot ons door zijn Woord. Wij zitten in de toehoorderruimte van de Allerhoogste, in de aanwezigheid van God zelf. Christus komt het hart binnen. De Heilige Geest neemt van wat van God is en laat het aan ons zien. We zien de grootheid van Gods liefde en de volheid van zijn verlossing steeds helderder

Het leven van Christus, dat leven geeft aan de wereld, is in Zijn woord. Het was door Zijn woord dat Jezus zieken genas en demonen uitdreef; door Zijn woord stilde Hij de zee en wekte Hij de doden op; en de mensen waren er getuige van dat Zijn woord kracht had. Hij sprak het woord van God, zoals Hij door alle profeten en leraren van het Oude Testament had gesproken. De gehele Bijbel is een openbaring van Christus, en de Verlosser verlangt ernaar om het geloof van zijn volgelingen in het Woord te herstellen. Wanneer Zijn zichtbare aanwezigheid zou worden weggenomen, moest het Woord hun bron van kracht zijn. Evenals hun Meester, moesten zij leven "van alle woord dat uit de mond Gods uitgaat" (Mat 4:4).

- ST Mar 26, 1906, al. 2,6-9; ST 3-26-06, 6-26-01; GC v-xii; AA 231-233; AG 198-200; UL 368; LHU 118; TMK 196; FLB 13

Dinsdag 24/3 (Wijzend op Jezus)

Zij die een lange ervaring hebben in het werk van God zouden hoog moeten worden geacht door hun broeders, en hun raadgevingen zouden moeten worden beschouwd als van grote waarde. Er heeft afval van de pilaren van het geloof plaatsgevonden. Het zou de last van elke boodschapper moeten zijn om de volheid van Christus uiteen te zetten. Wanneer de vrije gave van Christus' gerechtigheid niet wordt gepresenteerd, zijn de verhandelingen droog en geestloos; de schapen en de lammeren worden niet gevoed. Paulus sprak: "mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht" (1 Kor. 2:4). Er zit merg en vet in het evangelie. Jezus is het levende middelpunt van alles. Maak Christus onderdeel van elke preek. . . .

Jezus zegt tot zijn volgelingen: "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u" (Joh 14:27). Het is ons voorrecht om de kostbaarheid van de Verlosser te beseffen als nooit tevoren. Onze Losser is een "Beproefde Steen". De proef is gedaan, de grote test is uitgevoerd en met volmaakt succes doorstaan. In Hem zijn alle doelstellingen van God, om een verloren wereld te redden, vervuld. Nog nooit was een fundering onderworpen aan zulk een zware beproeving en test als deze "Beproefde Steen". De Heer Jehovah wist wat deze funderingsteen kon verdragen. De zonden van de gehele wereld konden erop worden gestapeld. De door de Heer uitverkorenen stonden op het punt om geopenbaard te worden, de hemelpoorten om open gegooid te worden voor allen die zouden geloven; hun onschatbare glorie zou worden gegeven aan de overwinnaars.

Het is ons voorrecht om te genieten van de heerlijke omgang met God. Zijn verzoenende bloed en Zijn rechtvaardigende gerechtigheid is waardevol voor de gelovige. "U dan, die gelooft, geldt dit kostbare" (1Petrus 2:7). Wanneer ik mediteer over deze fontein van levende kracht uit welke wij mogen putten, dan betreur ik het dat zo velen het genot aan het verliezen zijn, die zij zouden kunnen hebben door het overdenken van Zijn goedheid. Wij moeten zonen en dochters van God zijn, groeiende tot een heilige tempel in de Heer. [Ef. 2:19,20] Dit is ons voorrecht. Hoe verwonderd is de Hemel over de huidige toestand van de kerk die zoveel meer zou kunnen zijn voor de wereld als elke steen, op zijn juiste plaats, een levende steen zou zijn die licht uitstraalt. De steen die niet schijnt is waardeloos. Dat wat de waarde van onze kerken bepaalt, zijn geen dode glansloze stenen; maar levende stenen, stenen die de heldere stralen van de belangrijkste hoeksteen - de Zon der Gerechtigheid- opvangen, de heldere glorie in welke de stralen van genade en waarheid zijn gebundeld, in welke die van gerechtigheid en vrede elkaar hebben gekust.

-RH Mar 19, 1895, al. 3, 8, 10 ; RH 3-19-95; 12MR 33-39; Ev 186-187; 1SM 155-156

Woensdag 25/3 (Het Bloed van de Profeten; Mat. 23:28-31)

De terechtwijzende woorden die de Verlosser sprak tot de mannen van Nazareth, zijn volgens Paulus niet slechts toepasbaar op de ongelovige Joden, maar ook op zijn eigen broeders in het geloof. Als de kerkleiders hun bittere gevoelens jegens de apostel hadden opgegeven en hem hadden geaccepteerd als iemand die door God in het bijzonder was geroepen om het evangelie te verkondigen aan de heidenen, dan zou de Heer hem voor hen hebben gespaard om nog steeds te werken voor de redding van zielen. Hij die het eind al ziet vanaf het begin, en die het hart van allen doorgrondt, zag wat het resultaat zou zijn van de afgunst en jaloezie die werden gekoesterd tegenover Paulus. In zijn voorzienigheid had God niet gelast dat Paulus' werken zo vroeg zouden eindigen; maar hij deed geen wonder om het gevolg tegen te werken van de omstandigheden waartoe hun eigen koers leidde.

Dezelfde geest leidt nog steeds tot dezelfde resultaten. Het nalaten om de voorzienigheden van goddelijke genade te waarderen en te verbeteren, heeft de kerk vele zegeningen ontnomen. Hoe vaak zou de Heer het leven van een trouwe dienaar hebben verlengd, als zijn werken zouden zijn gewaardeerd. Maar als de kerk de vijand der zielen toestaat om hun begrip te misvormen, zodat zij de woorden en daden van de dienaar van Christus verkeerd voorstellen en verkeerd interpreteren; als zij zichzelf toestaan om hem in de weg te staan en zijn bruikbaarheid te hinderen, dan verwijderd de Heer de zegening die hij heeft gegeven. . .

Vandaag de dag is er onder de mensen die zich het volk van God noemen, dezelfde afkeer voor terechtwijzing en correctie als in de dagen van onze Verlosser. . . . De aanwezigheid van ambitieuze, zelfzuchtige, tijddienende leden verlamt de gemeente, en het grootste gevaar is afkomstig van gelijkvormigheid aan de wereld. Zulke leden oefenen onophoudelijk invloed uit om de kerk steeds meer te verenigen met de wereld. Zij doen het werk van satan. Als God zijn dienaren zendt met woorden van waarschuwing en raadgeving, verwerpen deze verraders van het heilige dat hen is toevertrouwd, de boodschap die werd gezonden door de Hemel, waardoor zij niet alleen zelf de genade van Christus waardeloos maken, maar ook anderen leiden tot het smoren van hun overtuigingen en het verliezen van de zegen die hen is aangeboden.

Door hun weerstand tegen de waarheid, vervallen hun harten tot de dodelijke hardheid van gevestigde verstoktheid. Zij misleiden zichzelf en verleiden ook anderen. Zij beweren christenen te zijn; zij geven aan de buitenkant eer aan Christus; zij verenigen zich in de diensten van het heiligdom; desondanks is hun hart, wiens trouw alleen door Jezus kan worden geprezen, vervreemd van hem. Zij hebben de naam levend te zijn, maar zijn dood. Zij worden overgelaten aan de duisternis die zij hebben gekozen, de donkerheid van de eeuwige nacht.

-LP 231, 233; RH 2-22-98; PP 403-405; DA 616-620; 4MR 63-66; TM 77-81; TDG 676

Donderdag 26/3 (De Gave en Wonderen; Mat. 4:24)

De wereld is vol van valse leer; en als wij niet zelf resoluut de Schriften bestuderen, zullen we de wereldse fouten accepteren als waarheid, haar gewoonten aannemen en onze eigen harten misleiden. De leringen en gebruiken van de wereld verschillen van de waarheid van God. Zij die zich van de dienst van de wereld willen afwenden om God te dienen, hebben goddelijke hulp nodig. Zij zullen hun gezichten als een vuursteen richting Zion moeten richten. Zij zullen weerstand ondervinden van de wereld, van het vlees en van de duivel, en zij zullen recht tegen de geest en de invloeden van de wereld moeten ingaan. . . .

De missie van Jezus werd onderbouwd door overtuigende wonderen. Zijn leer verbijsterde de mensen. Het was niet het tegenstrijdig taalgebruik van de schriftgeleerden, vol van mystiek, verzwaard door absurde vormen en betekenisloze knevelarij; maar het was een stelsel van waarheid dat tegemoet kwam aan de noden van het hart. Zijn onderwijs was duidelijk, helder en begrijpelijk. De praktische waarheden die hij uitte, hadden een overtuigende kracht, en hielden de aandacht van de mensen vast. . . . Hij sprak van het aardse en van het hemelse, van het menselijke en het goddelijke, met een duidelijk gezag; en de mensen "stonden versteld over zijn leer, want zijn woord was met gezag" (Luc. 4:32). . .

Waarheid was impopulair in Christus' dagen. Waarheid is eveneens impopulair in onze dagen. Het is altijd al impopulair geweest sinds satan de weerzin bij de mens opwekte tegen de waarheid door het voorschotelen van betoverende verzinsels die leiden tot zelfverheffing. Komen we ook vandaag de dag niet theorieën en doctrines tegen die niet gefundeerd zijn in het woord van God? Mensen klampen zich even vasthoudend aan hen vast als de Joden deden aan hun tradities en begoochelingen. Wij hebben dezelfde problemen te ontmoeten en te weerstaan als de Verlosser van de wereld deed. . . .

Farizeeën, Sadduceeën en Herodianen spanden samen om de Zoon van God tegen te werken. Hun verwerping van de waarheid beïnvloedde velen om zich af te keren van de Verlosser. Zij die vijandschap koesteren tegenover de zuivere beginselen van de hemel, handelen in samenspel met "de wereldbeheersers dezer duisternis" (Ef. 6:12). Wanneer Christus succes had in zijn bediening lieten degenen die de waarheid haatten en het licht verwierpen, hun geest van tegenstand zien om Hem het zwijgen op te leggen. Deze zelfde geest is vandaag de dag overal zichtbaar waar de waarheid in contact komt met de gevestigde onjuiste doctrine en gewoonte. Met uitzinnige vooroordelen veroordelen mensen met bitterheid datgene wat hun vooropgezette meningen verstoort. Het is voor ons een zaak van het hoogste belang dat we begrijpen wat de waarheid is en onze verzoekschriften moeten voortgaan met intense ernstigheid zodat we mogen worden geleid in alle waarheid.

-RH Feb 7, 1888, al. 3-4, 9, 13; ST 12-3-02; YI 3-21-01; DA 406-409; 2SM 54-55; Mar 205

Vrijdag 27/3 (Van Kracht tot Kracht; Fil. 3:13,14)

Mij is opgedragen om tot onze kerken te zeggen dat zij de Getuigenissen moeten bestuderen. Zij zijn opgeschreven voor onze vermaning en bemoediging, over wie de einden van de wereld zijn gekomen. Als Gods volk deze boodschappen niet wil bestuderen, welke van tijd tot tijd tot haar wordt gezonden, dan is zij schuldig aan het verwerpen van het licht. Regel voor regel, voorschrift voor voorschrift, hier een beetje en daar een beetje, zendt God zijn onderricht tot zijn volk. Sla acht op het onderricht; volg het licht. De Heer voert een twistgesprek met Zijn volk, omdat zij in het verleden geen acht hebben geslagen op zijn onderwijzing en zijn leiding niet hebben gevolgd. . . .

De enige veiligheid voor ons is onze voeten te planten op het Woord van God en de Schriften te bestuderen, waardoor wij Gods Woord doorlopend overdenken. Vertel de mensen dat zij geen mensenwoord accepteren aangaande de Getuigenissen, maar dat zij deze zelf bestuderen en dan zullen ze weten dat ze in overeenstemming zijn met de waarheid. Het Woord van God is de waarheid.

Ik spoorde onze broeders aan om bekend te raken met de onderwijzingen die in de Getuigenissen worden gevonden. God heeft ons licht gegeven dat wij niet mogen veronachtzamen of met onverschilligheid en verachting mogen behandelen. Hij heeft licht op ons doen schijnen in berispingen en in waarschuwingen, zodat we, indien we dat willen, ons erop kunnen verankeren en aan de gevaren die zich op onze weg bevinden, kunnen ontsnappen. Wanneer verleidingen zich voordoen, kunnen wij worden beschermd en kunnen wij hen ontmaskeren, omdat de Heer hen aan ons heeft aangewezen. . . .

De nederigheid die vrucht draagt, terwijl het de ziel vult met een gewaarwording van de liefde van God, zal spreken voor degene die het heeft gekoesterd, op de grote dag wanneer mensen beloond zullen worden naar hun werken. Gelukkig zal degene zijn van wie kan worden gezegd: "De Geest van God heeft de ziel van deze mens niet vergeefs bewogen. Hij ging voorwaarts en opwaarts van kracht tot kracht. Het ik was niet verweven in zijn leven. Elke boodschap van correctie, waarschuwing en raadgeving, heeft hij ontvangen als een zegening van God. Zodoende werd de weg voor hem bereid om nog grotere zegeningen te ontvangen, omdat God niet vergeefs tot hem gesproken heeft. Elke opwaartse stap op de ladder van vooruitgang, bereidde hem voor om nog hoger te klimmen. Vanaf de top van de ladder werd hij beschenen door de heldere stralen van Gods glorie. Hij dacht niet aan rusten, maar streefde doorlopend om de wijsheid en gerechtigheid van Christus te bereiken. Hij zwoegde voort richting het merkteken van de prijs van de hoge roeping van God in Christus Jezus."

-3SM 358-360

Citaten uit de les: EW 78; GC 9, 69; MB 9; Ev 186; 1SM 155

Verdere studie: "Attitudes Toward the Testimonies," pp. 40-48 in Selected Messages, book 1.